

Budapest,
2000. április 6.,
csütörtök

30. szám

Ára: 495,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

15/2000. (IV. 6.) FVM r.	A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 1997. évi CXXI. törvény végrehajtásáról kiadott 106/1997. (XII. 19.) FM rendelet módosításáról	1509
16/2000. (IV. 6.) FVM—EüM—GM e. r.	Az élelmiszerekről szóló 1995. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló 1/1996. (I. 9.) FM—NM—IKM együttes rendelet módosításáról	1510
6/2000. (IV. 6.) OM r.	A kertészeti és élelmiszergazdasági szaktanácsadó szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről	1512
43/2000. (IV. 6.) KE h.	Rektori megbízatás alóli felmentésről	1513
1026/2000. (IV. 6.) Korm. h.	A Budapest V., Erzsébet téri beruházás befejezéséről	1514
16/2000. (IV. 6.) ME h.	A Budapest Főváros Közigazgatási Hivatala és a Csongrád Megyei Közigazgatási Hivatal hivatalvezetőjének megbízásáról, valamint a Csongrád Megyei Közigazgatási Hivatalban a hivatalvezetői megbízás visszavonásáról	1514
	1995. évi C. törvény a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról (egységes szerkezetben)	1515
	A Gazdasági Minisztérium pályázati felhívása a 2000. évi Nemzeti Minőségi Díj elnyerésére	1570
	Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal elnökének közleménye a személyi jövedelemadó meghatározott részének felhasználásáról rendelkező magánszemély nyilatkozatára igényt tartó egyház részére történő technikai szám kiadásáról	1571
	Az Országos Rendőr-főkapitányság Közbiztonsági Főigazgatóságának közleménye	1571
	A Magyar Szocialista Munkáspárt 1999. évi pénzügyi zárómérlege	1572
	A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Tolna Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetménye	1572

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 15/2000. (IV. 6.) FVM rendelete

a szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló
1997. évi CXXI. törvény végrehajtásáról kiadott
106/1997. (XII. 19.) FM rendelet módosításáról

A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló
1997. évi CXXI. törvény 83. §-ának (1) bekezdésében ka-

pott felhatalmazás alapján a 106/1997. (XII. 19.) FM ren-
deletet (a továbbiakban: R.) — a pénzügyminiszterrel
egyetértésben — a következők szerint módosítom:

1. §

Az R. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„17. § (1) Ez a fejezet szabályozza a belföldön előállított,
nem palackozott asztali, táj- és üdítő jellegű borok kis- és
nagykereskedelmi, valamint vendéglátóipari tevékenység-
get folytató gazdálkodó szervezetek részére történő kiszere-
lését és forgalmazását (a továbbiakban: nem palackozott
kiszereelés). E fejezet rendelkezései nem terjednek ki a
saját előállítású bor közvetlen fogyasztási célú értékesítésére.

(2) Meghatározott termőhelyről származó minőségi bor
nem palackozott formában csak vendéglátóipari üzlet szá-
mára értékesíthető.”

2. §

Az R. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § Nem palackozott kiserelésű az a hordós bor, amelyet két liternél nagyobb, de legfeljebb huszonöt liter űrtartalmú edénybe töltenek.”

3. §

Az R. 19. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Nem palackozott kiserelést 2003. január 1-jétől csak engedélyezett helyen lehet végezni.”

4. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Dr. Szabadi Béla s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési minisztériumi
politikai államtitkár

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, az egészségügyi miniszter és a gazdasági miniszter 16/2000. (IV. 6.) FVM—EüM—GM együttes rendelete

**az élelmiszerekről szóló 1995. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló
1/1996. (I. 9.) FM—NM—IKM együttes rendelet módosításáról**

Az élelmiszerekről szóló 1995. évi XC. törvény 27. §-ának (5) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján — az érdekelt miniszterekkel egyetértésben — az élelmiszerekről szóló 1995. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló, a 35/1996. (XI. 30.) FM—NM—IKIM együttes rendelettel és a 45/1999. (IV. 30.) FVM—EüM—GM együttes rendelettel módosított 1/1996. (I. 9.) FM—NM—IKM együttes rendeletet a következők szerint módosítjuk:

1. §

Az élelmiszerekről szóló 1995. évi XC. törvény végrehajtásáról szóló, a 35/1996. (XI. 30.) FM—NM—IKIM együttes rendelettel és a 45/1999. (IV. 30.) FVM—EüM—GM együttes rendelettel módosított 1/1996. (I. 9.) FM—NM—IKM együttes rendelet (a továbbiakban: Vhr.) a következő 10/A. §-sal egészül ki:

„10/A. § Az egészségügyi miniszter a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter egyetértésével Élelmiszerbiztonsági Tanácsadó Testületet hoz létre. Az Élelmiszerbiz-

tonsági Tanácsadó Testület tagjait a tudomány, a mezőgazdasági termelők, az élelmiszer-előállítás, az élelmiszer-forgalmazás, az élelmiszer-ellenőrzés és a fogyasztói érdekvédelmi szervezetek, valamint az Egészségügyi Minisztérium, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium és a Gazdasági Minisztérium képviselőiből, továbbá az illetékes állami és független szervek szakértőiből az egészségügyi miniszter nevezi ki. A Testület működési szabályzatát az egészségügyi miniszter hagyja jóvá. A Testület az élelmiszerbiztonságot érintő kérdésekben az állami szervek felkérésére tanácsot ad, illetve javaslatokat tesz.”

2. §

A Vhr. 14. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az engedélyezési kötelezettség szempontjából nem minősül új élelmiszernek az a részben vagy egészben géntechnológiával módosított összetevőkből előállított élelmiszer, amelyben a génebeszeti beavatkozásból származó DNS vagy fehérje nincs jelen, illetve, amelyben a géntechnológiai beavatkozásból származó anyag mennyisége egyetlen összetevőben sem haladja meg az 1%-ot.”

3. §

A Vhr. 16. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az (5) és (6) bekezdés számozása (6) és (7) bekezdésre változik:

„(5) A több telephelyen működő élelmiszer-előállítóknak az új terméknek minősülő feldolgozott élelmiszer gyártmánylapját az előállítás első helye szerint illetékes Állomáshoz kell benyújtania. Az élelmiszer-előállító a jóváhagyott, illetve nyilvántartásba vett gyártmánylap alapján a terméket más telephelyein is előállíthatja. Ebben az esetben a jóváhagyott, illetve nyilvántartásba vett gyártmánylapot az előállítás új helye szerint illetékes Állomásra az előállítás megkezdése előtt tájékoztatás céljából be kell nyújtani.”

4. §

A Vhr. 27. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Az egyes élelmiszerek megnevezését a következők figyelembevételével kell meghatározni:]

„c) az ökológiai termelésre utaló, külön jogszabályban meghatározott jelölést csak akkor lehet a megnevezésben használni, ha az élelmiszer a vonatkozó jogszabály előírásainak megfelel,”

5. §

A Vhr. 28. §-ának (1)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a Vhr. 28. §-a a

következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki, ennek megfelelően az (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(1) Az élelmiszer minőségmegőrzési időtartamának lejáratát a fogyasztó számára közérthetően, az egyéb azonosító kódjelektől megkülönböztethető módon, elkülönítetten kell megadni. A dátumot az év, a hónap és a nap legalább két arab számjeggyel feltüntetésével kell megadni. Az évszám teljes megadása, a hónap betűvel való teljes vagy rövidített kiírása is lehetséges. Azon élelmiszerek esetében, ahol a minőségmegőrzési időtartam

a) három hónapnál rövidebb, elegendő a hónap és a nap,

b) három hónap vagy annál hosszabb, de a tizenhét hónapot nem haladja meg, elegendő az év és a hónap,

c) tizenhét hónap vagy annál hosszabb, elegendő az év feltüntetése. A lejárat dátuma a b) pont esetében a hónap utolsó napja, a c) pont esetében pedig az év utolsó napja.

(2) A minőségmegőrzési időtartam lejáratát a következőképpen kell feltüntetni:

a) „minőségét megőrzi (év/hónap/nap):”, illetve „minőségét megőrzi (nap/hónap/év):”... dátum feltüntetése, vagy

b) „minőségét megőrzi (év/hónap/nap):”, illetve „minőségét megőrzi (nap/hónap/év):”... utalás a dátum feltüntetési helyére.

A minőségmegőrzési időtartam hónap és nap vagy év és hónap jelölése esetén is ezt a rendelkezést kell alkalmazni.

(3) A fokozott közegészségügyi veszélyforrást jelentő, az összetételük miatt mikrobiológiai vagy más okból gyorsan romló (állati eredetű élelmiszer, gomba stb., illetve ezeket tartalmazó élelmiszer), és a minőségük megőrzéséhez 0—10 °C közötti tárolási hőmérsékletet igénylő élelmiszerek esetében a „minőségét megőrzi” felirat és a dátum helyett a „fogyasztható (hónap/nap)” vagy „fogyasztható (nap/hónap)” feliratot és a dátumot, illetve a dátum feltüntetési helyére való utalást kell jelölni.

(4) A dátum jelölésének a „minőségét megőrzi”, illetve „fogyasztható” kifejezés után feltüntetett sorrendet kell követnie.

(5) A minőségmegőrzési időtartam megadásakor a (2) és (3) bekezdés szerinti, a dátum jelölés sorrendjére utaló zárójelben foglalt szöveget nem kell feltüntetni, ha a dátumot az év négy arab számjeggyel feltüntetésével adják meg, illetve a minőségmegőrzési időtartam hónappal és nappal történő megadása esetén, ha a hónapot betűvel teljesen vagy rövidített formában, illetve római számmal tüntetik fel.”

6. §

A Vhr. 31. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha az élelmiszer megnevezésében vagy egyéb jelölésében egy vagy több felhasznált anyag jelenléte vagy mennyisége kiemelt fontosságot kap, a felhasznált anyag

mennyiségét/arányát is fel kell tüntetni. Ezt a megnevezés után, vagy a felhasznált anyagok felsorolásánál százalékban, vagy a csomagolási egységben lévő mennyiségben kifejezve kell feltüntetni. E rendelkezés nem vonatkozik az olyan felhasznált anyagokra, amelyek

a) töltőtömege fel van tüntetve,

b) mennyiségi jelölésének feltüntetésére más jogszabályok előírásai vonatkoznak,

c) kis mennyiségben, ízesítés céljára használandóak,

d) elnevezése szerepel az élelmiszer megnevezésében, de mennyisége nem alapvető fontosságú az adott élelmiszerben vagy nem különbözteti meg azt más hasonló élelmiszerektől, így a fogyasztót lényegesen nem befolyásolja.”

7. §

A Vhr. 31/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A részben vagy egészben géntechnológiával módosított szervezetekből álló vagy azokból származó összetevőket tartalmazó élelmiszereken a génebézészeti beavatkozást jelölni kell. Nem vonatkozik a jelölési kötelezettség azon élelmiszerekre, illetve összetevőkre, amelyekben a génebézészeti beavatkozásból származó DNS vagy fehérje nincs jelen, illetve, amelyekben az egyes összetevőbe véletlenszerű keveredés következtében (pl. a természetes betakarítás, szállítás, tárolás és feldolgozás során) bekerülő géntechnológiai beavatkozásból származó anyag mennyisége egyetlen összetevőben sem haladja meg az 1%-ot.”

8. §

A Vhr. 40. §-a (3) bekezdésének bevezető szövegrésze, valamint a) , e) és f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a (3) bekezdés a) ponttal egészül ki:

„(3) Ez a jogszabály a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörében, a Megállapodást kihirdető 1994. évi I. törvény 3. §-ával összhangban a következő irányelvekkel összeegyeztethető szabályozást tartalmaz:

a) a Tanács 79/112/EGK irányelve az élelmiszerek jelöléséről és reklámozásáról, továbbá az azt módosító, a Tanács 86/197/EGK irányelve, a Tanács 89/395/EGK irányelve, a Bizottság 91/72/EGK irányelve, a Bizottság 93/102/EK irányelve, az Európai Parlament és a Tanács 97/4/EK irányelve, valamint a Bizottság 1999/10/EK irányelve;”

„e) a Tanács 89/396/EGK irányelve az élelmiszerek tételazonosító jelöléséről, továbbá az azt módosító, a Tanács 91/238/EGK irányelve, valamint a Tanács 92/11/EGK irányelve;

f) a Tanács 1139/98/EK rendelete a géntechnológiával módosított szervezetekből álló egyes, a Tanács 79/112/EGK irányelve által nem szabályozott élelmiszerek kötelező jelöléséről, továbbá az azt módosító, a Bizottság 49/2000/EK rendelete;”

„h) a Bizottság 50/2000/EK rendelete a géntechnológiával módosított, illetve a géntechnológiával módosított szervezetekből előállított adalékanyagokat és aromaanyagokat tartalmazó élelmiszerek és élelmiszerösszetevők jelöléséről.”

9. §

A Vhr. 8. számú mellékletének 5. pontja a következő mondattal egészül ki:

„5. A készítmények egyszeri alkalomra ajánlott fogyasztási mennyisége legalább egy vitaminból vagy ásványi anyagból tartalmazza a felnőttek részére ajánlott napi beviteli mennyiség 1/3 részét, de a termék napi fogyasztásra ajánlott adagjában a vitaminok és ásványi anyagok mennyisége nem haladhatja meg a 9. számú mellékletben meghatározott mennyiséget.”

10. §

A Vhr. 8. számú melléklete a következő 7. ponttal egészül ki:

„7. Funkcionális készítmények azok a termékek, amelyek a szokásos élelmiszerekben előforduló, nem létfontosságú (nem esszenciális) anyagokat természetes forrásból izolált vagy dúsított formában tartalmazzák, és megjelenésük eltér a szokásos élelmiszerektől, például kapszula, tabletta. A szokásos felhasználás mellett nincs káros mellékhatásuk és az egészségre gyakorolt jótékony hatásuk tudományosan igazolt. Nem tartalmazhatnak a fogyasztók egészségét veszélyeztető anyagokat és fogyasztásuk élettani szempontból nem hátrányos.”

11. §

A Vhr. 10. számú melléklete a következő 3. és 4. ponttal egészül ki:

„3. A funkcionális készítmény tekintetében az 1. és 2. pontban foglaltakon kívül a következőket kell az engedélykérelemhez csatolni:

1. a termék rendeltetésének leírását,
2. a termék várható hatásait és ismert mellékhatásait dokumentáló szakhatósági szakvéleményeket.

4. Az engedélyező hatóság az engedélyezési eljárás során további dokumentumok benyújtását is kérheti.”

12. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) A rendelet 5. §-a és 7. §-a szerinti termék jelölési előírásoknak meg nem felelő csomagolóanyagok 2000. december 31-ig használhatók fel. Az ilyen csomagolóanyagokban lévő élelmiszerek a minőségmegőrzési idejük lejártáig tarthatók forgalomban.

Dr. Szabadi Béla s. k.,
földművelésügyi
és vidékfejlesztési minisztériumi
politikai államtitkár

Dr. Gógl Árpád s. k.,
egészségügyi miniszter

Dr. Matolcsy György s. k.,
gazdasági miniszter

Az oktatási miniszter 6/2000. (IV. 6.) OM rendelete

a kertészeti és élelmiszergazdasági szaktanácsadó szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 74. §-a (1) bekezdésének e) pontjában foglalt felhatalmazása alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet *melléklete* a kertészeti és élelmiszergazdasági szaktanácsadó szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeit tartalmazza.

(2) Kertészeti és élelmiszergazdasági szaktanácsadó szakmérnök szakképzettség csak szakirányú továbbképzésben szerezhető meg.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

Melléklet
a 6/2000. (IV. 6.) OM rendelethez

Kertészeti és élelmiszergazdasági szaktanácsadó szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményei

1. A képzési cél

Olyan szakmérnökök képzése, akik okleveles mérnöki képzettségük birtokában folytatott eredményes szakága-

zati tevékenységre támaszkodva képesek az élelmiszer-gazdasági (kiemelten kertészeti, élelmiszeripari, zöldfelület-gazdálkodási, táj- és kertépítési) vállalkozók vagy vállalatok részéről felvetődő, illetőleg az állami, a kamarai, az érdekképviseleti szervezetek szakmai rendszerein belül jelentkező szaktanácsadási és konzulensi feladatok ellátására.

2. Az oklevélben szereplő szakképzettség megnevezése

Kertészeti és élelmiszer-gazdasági szaktanácsadó szakmérnök. A szakirány megjelölése a következő lehet: élelmiszeripari, kertészeti, zöldfelület-üzemeltetési, táj- és kertépítési.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi (főiskolai) végzettségű és legalább 3 év kertészeti vagy élelmiszer-gazdasági szakterületi tapasztalatot szerzett szakemberek. Ennek iránya a szakképzettségen belüli szakirány választásánál meghatározó. Az alapképzettség alapján a felvételnél előnyt élveznek azok, akik a következő szakterületen szereztek diplomát: agrármérnök, kertészmérnök, élelmiszeripari mérnök, táj- és kertépítész mérnök.

4. A képzési idő

4 félév, összóraszám 630 óra, 300 tanórával (összesen 120 kredit). A képzés során szemeszterenként 2 hét tanórára fordított program szerepel hetenként 35—40 tanórával.

5. A képzés főbb tanulmányi területei és arányai

A tanulmányok három fő blokkra tagozódnak:

- a szaktanácsadás módszertana,
- általános kertészeti élelmiszer-gazdasági ismeretek,
- speciális szakmai ismeretek.

A három elem arányai a teljes képzési időszakra sorrendben 24%, 35%, 41% az összóraszámra és 25%, 38%, 37% a tanórákra vonatkoztatva. A tanórákon belül az elméleti és gyakorlati jellegű képzés aránya az egyes diszciplínákon belül kerül meghatározásra.

a) A szaktanácsadás módszertana magában foglalja a kommunikációs eszközök és módszerek; a szaktanácsadási, konzulensi feladatok tervezése; a szaktanácsadói, konzulensi információs rendszerek; a szaktanácsadói, konzulensi etika; valamint az innovációs folyamatok kezelése és a tárgyalástechnika diszciplínák megismerését, elsajátítását.

b) Az általános kertészeti és élelmiszer-gazdasági ismeretkörök keretében az alapképzettségben szerzett ismeretek aktualizáló kibővítésére kerül sor a következő diszciplínák szerint: nemzetgazdaság, agrárgazdaság; stratégiai menedzsment; vezetéselmélet; gazdasági jog; vállalati és vállalkozási ismeretek; marketing; pénzügyi tervezés és finanszírozás; számvitel, könyvvitel, adózás; vidékfejlesztés, élelmiszerbiztonság és minőségvédelem.

c) A szakágazatok szerinti speciális programok az egyes szakágazatok szerinti feldolgozásban mélyítik el a

gazdasági tervezéssel, a jogi szabályozással, a szakági marketinggel és fogyasztói programokkal, a környezetgazdálkodással és speciális technológiákkal összefüggő ismereteket.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere, az ellenőrzés formái

A szakot indító egyetem szakmérnöki szakjaira elfogadott általános rendszer szerint, amely magába foglalja:

- a tantervben felsorolt tanulmányi területek szemeszterenkénti lezárásával párhuzamosan előírt gyakorlati jegyeket, beszámolókat, kollokviumokat;
- szakdolgozat kidolgozását és megvédését;
- záróvizsga letételét.

6.1. A szakdolgozat

A hallgatónak a témavezető irányításával kidolgozott olyan — írásos formában megjelenő — alkotó szakmai alkotása, amely igazolja, hogy a szakirányú továbbképzés keretében megszerzett ismereteket alkalmazni képes, felkészült a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, az önálló szakmai munka elvégzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben a tanulmányi területenként előírt ellenőrzések teljesítése és a szakdolgozat bírálók általi elfogadása.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- komplex szóbeli vizsga, amely magába foglalja:
  - = a stratégiai menedzsment, a vállalati/vállalkozási ismeretek, valamint a pénzügyi tervezés és finanszírozás ismeretköröket,
  - = a szaktanácsadás módszertani ismeretköröit;
- a szakdolgozat bizottság előtti védését.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga eredményét a szakdolgozat minősítésének és a komplex szóbeli vizsgának az egész jegyre kerekített számtani átlaga adja.

III. rész HATÁROZATOK

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársaság Elnökének 43/2000. (IV. 6.) KE határozata

rektori megbízatás alóli felmentésről

Az oktatási miniszter előterjesztésére, a felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény-

ben foglalt jogkörömben, a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetemen

dr. Palánkai Tibor rektort

— tekintettel lemondására — a rektori megbízatás alól felmentem.

Budapest, 2000. március 28.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

A Kormány határozatai

A Kormány 1026/2000. (IV. 6.) Korm. határozata

a Budapest V., Erzsébet téri beruházás
befejezéséről

A Kormány

1. tudomásul veszi a Budapest Főváros Önkormányzata és a Magyar Állam között a Budapest V., Erzsébet téri beruházás befejezése tárgyában kötendő megállapodásban foglaltakat;

2. felhívja a pénzügyminisztert és a nemzeti kulturális örökség miniszterét, hogy a megállapodás aláírásához szükséges intézkedéseket tegye meg;

Felelős: nemzeti kulturális örökség minisztere
pénzügyminiszter

Határidő: azonnal

3. a) felkéri a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszterét, valamint a közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszterét, hogy a Budapest V., Erzsébet téri Volán buszpályaudvar kitelepítéséhez szükséges intézkedéseket tegye meg;

Felelős: Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter

Határidő: az 1. pontban jelzett megállapodás hatálybalépését követően

b) tudomásul veszi, hogy a Budapest V., Erzsébet téri Volán buszpályaudvar kitelepítésének költségeiből a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma 2001. évben 800 millió forintot visel.

Felelős: nemzeti kulturális örökség minisztere

4. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg a Volánbusz Rt. Erzsébet téri pályaudvarának kitelepítéséről szóló 2017/1998. (I. 30.) Korm. határozat hatályát veszti.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Miniszterelnök határozatai

A Miniszterelnök 16/2000. (IV. 6.) ME határozata

a Budapest Főváros Közigazgatási Hivatala
és a Csongrád Megyei Közigazgatási Hivatal
hivatalvezetőjének megbízásáról, valamint a Csongrád
Megyei Közigazgatási Hivatalban a hivatalvezetői
megbízás visszavonásáról

A fővárosi, megyei közigazgatási hivatalokról szóló — a 213/1999. (XII. 26.) Korm. rendelettel módosított — 191/1996. (XII. 17.) Korm. rendelet 3. §-ának (2) bekezdése alapján — a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter és a belügyminiszter együttes javaslatára —

2000. április 1-jei hatállyal

*dr. Grespik László*t, a Budapest Főváros Közigazgatási Hivatalába,

*dr. Vass Márton Zsolt*ot, a Csongrád Megyei Közigazgatási Hivatalba

hivatalvezetőnek megbízom, egyidejűleg

dr. Mózes Ervinnek, a Csongrád Megyei Közigazgatási Hivatal hivatalvezetőjének

hivatalvezetői megbízását visszavonom.

Budapest, 2000. március 23.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

1995. évi C.
t ö r v é n y

a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról¹

(Egységes szerkezetben.)

Az Országgyűlés az áruforgalom korszerű piacgazdaság eszközeivel harmonizáló feltételeinek megteremtése, továbbá — az aktív vámpolitika eljárási feltételeinek biztosítása mellett — a költségvetési bevételi forrást biztosító vámterheket meghatározó jogszabályok érvényesítése, valamint a vámigazgatási és vámeljárási munka piacgazdaság igényeihez igazodó szemléletének kialakítása céljából a következő törvényt alkotja:

I. RÉSZ

VÁMJOG ÉS VÁMELJÁRÁS

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

Értelmező rendelkezések

1. § E törvény alkalmazásában

1.² *szervezet*: jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe, valamint a Polgári Törvénykönyvben elismert valamennyi szervezeti forma. Az egyéni vállalkozóra — e minőségében — e törvény és végrehajtási rendeletei alkalmazásakor a szervezetre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni;

2. *külföldi*: akit (amit) a devizajogszabályok devizakülföldinek nyilvánítanak;

3. a) *vámszervezet*: a Vám- és Pénzügyőrség e törvény 174. §-ában foglalt feladatokat ellátó, hatósági jogkörrel rendelkező és hatósági jogkörrel nem rendelkező szervei;

b)³ *vámhatóság*: a vámhatóság hatósági jogkörrel rendelkező szervei. Hatósági jogkörrel rendelkező szervek: a vámszervezet vezetője, a vámszervezet központi, területi szerve, a számlavezető, valamint a járőrszolgálati vámszerv, a vámhivatal, a vámhivatali kirendeltség, a nyomozó, a szabálysértési hivatal és a Vámáruraktár;

4. *vámhivatal hivatalos helye*:

a) a vámhivatal, a vámhivatali kirendeltség (a továbbiakban: vámhivatal) és szolgálati hely hivatalos helyisége, valamint annak a szakfeladat ellátására kijelölt vagy arra alkalmas közvetlen környezete,

b) a közúti határátkelőhelyen és repülőtereken a határátkelőhelynek és a repülőternek a szakfeladat ellátásához szükséges területe,

c) a pályaudvarokon működő vámszervnél a pályaudvar zárt területe, ideértve a raktárhelyiségeket is,

d) vízi határátkelőhelyeken a kikötők, illetőleg a hajóállomások zárt területe,

e) a vámszabadterület, ha ott vámhivatal működik;

5.⁴ *vámút*: olyan földrajzi pont vagy terület, amelyen vámárut/árut — amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik — külön engedély nélkül szabad a vámhatáron át szállítani;

6. *kereskedelmi szállítóeszköz*: a vízijármű (ideértve az uszályt, a szárnyashajót és a légpárnás vízijárművet is), a légijármű, a közúti jármű (ideértve a vontatót, a felvontót és a járműegyüttest), csővezetékes, távvezetékes szállítóeszköz és a vasúti gördülőanyag, ha mindezeket a nemzetközi forgalomban ellenszolgáltatás fejében utasok szállítására vagy áruk ipari vagy kereskedelmi szállítására ellenszolgáltatás fejében vagy e nélkül használják;

7.⁵ *nem kereskedelmi forgalom*: a természetes személy által behozott vagy részére érkező, általa kivitt vagy kiküldött, az Európai Közösségekkel kötött Társulási Megállapodásban foglalt kötelezettség figyelembevételével az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott forintösszeget meg nem haladó egyedi vagy összértékű, illetve ezen értékhatár alatt e törvény 1. számú mellékletében meghatározott kereskedelmi mennyiségnek nem minősülő vámáru, áru behozatala vagy kivitele. Nem kereskedelmi forgalomnak minősül, továbbá az 1. számú melléklet 1. pontjában rögzített mennyiségi korlátozás figyelembevételével bármilyen vámértékkel vámkezelt gépjármű behozatala, illetve kivitele;

8. *árunyilatkozat*: a jogszabály által előírt formában tett nyilatkozat, mely a vámkezelés elvégzéséhez és a külkereskedelmi statisztikai adatszolgáltatáshoz szükséges adatokat tartalmazza, és a termékimportot terhelő vámteherfizetési kötelezettségre vonatkozó bejelentésnek is minősül;

9. *vámigazgatási eljárás*: a vámhatóság által a vám- és egyéb jogszabályok rendelkezéseinek érvényesítése érdekében végzett cselekmények összessége;

10. *vámkezelés*: az ügyfél kérelmére indult eljárás, melynek során a vámáru vagy áru vámjogi sorsának rendezéséről dönt a vámhivatal;

11. *a vámkezelés módjai*: árutovábbítás, raktározás, ideiglenes behozatal, aktív feldolgozás, belföldi forgalom számára történő vámkezelés, kiviteli ellenőrzés, passzív feldolgozás, ideiglenes kivitel;

¹ A kihirdetés napja: 1995. december 1.

² Az 1. § 1. pontja az 1997. évi CIII. törvény 90. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

³ Az 1. § 3. b) pontja az 1997. évi L. törvény 1. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

⁴ Az 1. § 5. pontja az 1997. évi L. törvény 1. § (3) bekezdésével megállapított szöveg.

⁵ Az 1. § 7. pontjának második mondata az 1997. évi CIII. törvény 90. § (3) bekezdésével megállapított szöveg.

12. *vámellenőrzés*: az áruk behozatalát vagy kivitelét ezen törvényben, valamint egyéb jogszabályokban foglalt rendelkezések betartása céljából végzett tevékenység, amely kiterjed minden vámigazgatási eljárásra, a beléptetéstől a vámteher megfizetéséig vagy a kiléptetésig;

13. *vámellenőrzés módjai*: az árunyilatkozat és mellékletei megvizsgálása, az áru megvizsgálása, dokumentumok meglétének és hitelességének megvizsgálása, illetőleg igazolása, közlekedési eszközök átvizsgálása, személy vagy személy által szállított poggyász és egyéb tárgy megvizsgálása, áruküldemények vizsgálata, vállalkozások főkönyvi és egyéb nyilvántartásainak megvizsgálása, valamint más hasonló cselekmény végzése, amely az áruk behozatalát és kivitelét szabályozó jogszabályi rendelkezések érvényesítését célozzák;

14. *áru (belföldi áru)*: a vámterületen kitermelt, természetű, tenyésztett vagy előállított áru, továbbá az a külföldi áru, melyet a belföldi forgalom számára vámkezelték, vagy e törvény rendelkezései szerint a belföldi forgalom számára vámkezeltnek kell tekinteni;

15.⁶ *vámáru*: a vámterületre behozott dolog — ideértve a talált vámáru is — mindaddig, amíg azt a belföldi forgalom számára nem vámkezelték, illetve a törvény rendelkezései alapján nem tekinthető belföldi forgalom számára vámkezeltnek, vámáruként külföldre ki nem léptették, tekintet nélkül arra, hogy a behozatal milyen módon és milyen célból történt. Vámárunak kell tekinteni az olyan árut is, amelyet külföldi rendeltetéssel közvámraktárba betároltak, ha a vonatkozó külkereskedelmi ügylet megvalósult, és a külföldi a beraktározott árut — külföldre szállítás nélkül, új külkereskedelmi szerződés alapján — belföldi szervezetnek aktív feldolgozásra átadja;

16. e törvény alkalmazása szempontjából *vámáru* nak vagy *árunak* minősül a vámhatáron át behozott vagy kivitelre kerülő minden olyan dolog, ami a vámtarifába besorolható;

17. *pótolhatatlanul elveszett vámáru*: az az elveszett vámáru, amely vámszempontról az elveszett vámárunak megfelelővel nem helyettesíthető (az elvesztett vámáru eredetivel nem, csak az azt helyettesítő áruval lenne pótolható);

18. *behozatal, kivitel*: vámárunak/árunak a vámhatáron át történő beszállítása, vagy kiszállítása, vagy egyéb módon való átjuttatása;

19. *vagyoni értéket képviselő jog díja*: iparjogvédelmi oltalom alatt álló alkotás (találmány, mikroelektronikai termék topográfiaja, használati minta, ipari minta) hasznosításáért és megjelölés (védjegy) használatáért, továbbá a szerzői jogi védelem alatt álló mű, illetve az előadóművész előadásának, hangfelvételének, a rádió vagy televízió műsorának felhasználásáért, valamint a know-how átadásáért fizetendő díj;

20.⁷ *lízings*: a vámáru átadása olyan szerződés alapján, amely az áru határozott időre szóló, de legalább 365 napot meghaladó bérletéről rendelkezik, azzal a kikötéssel, hogy a bérlő a tulajdonjogot legkésőbb az utolsó bérleti díj kiegyenlítésével, illetőleg a szerződés lejártával megszerzi, vagy számára a bérbeadó vételi jogot biztosít;

21.⁸ *vámteher*:

a) a vám, a termékimportot terhelő általános forgalmi adó, fogyasztási adó és jövedéki adó (a továbbiakban ez utóbbiak együtt: forgalmi adók), illetékek, díjak és egyéb, jogszabályon alapuló kötelező befizetések, ha azokat a vámigazgatási eljárás során kell kivetni;

b) a vámbiztosíték megállapítása szempontjából a kivitelre kerülő adózatlan jövedéki termékek esetében a forgalmi adók, a közvámraktárba beraktározott áru után visszaigényelt (levont) forgalmi adók, a visszatérített egyéb vámteher és az igénybe vett támogatás, továbbá a jövedéki törvény szerinti adómentes felhasználás, illetve adóraktárba való betárolás céljából importált jövedéki termékek esetében a forgalmi adók;

22. *vám tartozás*: közölt és a fizetési határidő lejártáig meg nem fizetett vámteher, kamat, bírság és költségtérítés;

23.⁹ *vámszempontról megbízható*: az a természetes személy, aki, illetve az a szervezet, amely megfelel a következő feltételeknek:

a) a természetes személy, aki büntetlen előéletű;

b) a szervezet,

1. amelynél a kérelem szerinti szakág vezetője büntetlen előéletű, valamint
2. amelynek a kérelem benyújtása időpontjában nincs az állami adóhatóságnál, illetve a vámhatóságnál — a 3. pontban foglalt kivétellel — nyilvántartott tartozása, és
3. a kérelem benyújtását megelőző 12 hónapon belül — a 4. pont kivételével — a vámhatóságnál nyilvántartott vámtartozása nem haladta meg az ezen időszakban kiszabott vámteher összegének hat százalékát, amennyiben azt a kérelmező a kérelem benyújtása után a vámhatóság felszólítására a számlavezető vámszervvel történt egyeztetést követően az esedékes kamataival együtt 8 napon belül megfizeti, továbbá a befizetés tényét az engedélyező hatóságnál igazolja,
4. a kérelem benyújtását megelőző tizenkét hónapon belül nem volt a vámhatóságnál hatvan napon túl nyilvántartott vámtartozása, és
5. nem áll felszámolási vagy végelszámolási eljárás alatt;

c) a vámszempontról való megbízhatóság vizsgálatánál nem kell kizáró okként figyelembe venni

1. azt a vámtartozást, amely azért állt fenn, mert a vámhatóság nem tett eleget az e törvény 135. § (6) bekezdésében foglalt kötelezettségének,

⁷ Az 1. § 20. pontja az 1997. évi L. törvény 1. § (5) bekezdésével megállapított szöveg.

⁸ Az 1. § 21. pontja az 1997. évi CIII. törvény 90. § (4) bekezdésével megállapított szöveg.

⁹ Az 1. § 23. pontja az 1999. évi XCIX. törvény 190. §-ával megállapított szöveg.

⁶ Az 1. § 15. pontja az 1997. évi L. törvény 1. § (4) bekezdésével megállapított szöveg.

2. az olyan adó- és társadalombiztosítási tartozást, amelynek megfizetésére az illetékes hatóság fizetési halasztást vagy részletfizetést engedélyezett,
3. az olyan vámtartozást, amelyre vonatkozóan az azonnali végrehajtást a bíróság, az állami adóhatóság vagy a vámhatóság felfüggesztette;

d) az egyes nemzetközi tartozások ellentételeként beérkező szállítások pénzügyi elszámolásáról szóló 1994. évi XIII. törvény hatálya alá tartozó vámárúkra közölt és esedékes vámteher vámtartozásként csak abban az esetben vehető figyelembe, ha a vámfizetésre kötelezett a hivatkozott törvény szerint a részére járó támogatást a számlájára történő átutalást követő tizenöt munkanapon belül nem fizette meg.

A felsorolt feltételek meglétét — a vámhatósági adatok kivételével — az illetékes vámszervnél a kérelmezőnek évente igazolni, a vámhatóságnak folyamatosan ellenőrizni kell. Jogutódlással létrejött szervezet esetén a feltételeknek a jogelődnél is fenn kell állniuk. A százalékos keret megállapításánál ezer forintra kerekített összeget kell figyelembe venni;

24.¹⁰ *zöld folyosó*: határátkelőhelyen kijelölt azon terület, ahol a beutazó ráutaló magatartással tesz árunyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy az általa behozni kívánt vámárú mentesek a vámteher alól, illetve nem esnek behozatali korlátozás alá;

25.¹⁰ *állandó vámfelügyelet*: az ügyfél kérelmére végzett olyan helyszíni vámmellenőrzés, vámkezelés, amely munkanaponként a nyolc órát folyamatos vámkezeléssel eléri, és erre havonta legalább tizenöt munkanapon van igény;

26. *közeli hozzátartozó*: házastárs, egyenes ágbeli rokon, örökbe fogadott, mostoha- és nevelt gyermek, örökbe fogadó, mostoha- és nevelőszülő, testvér, élettárs;

27. *hozzátartozó*: a 26. pontban felsoroltakon kívül: testvér, egyenes ágbeli rokon házastársa, házastárs egyenes ágbeli rokona és testvére;

28. *hazatelepülő*: egyéni munkavállalás vagy más — e törvény és e törvény végrehajtási rendeletében felsorolt — okból, két évet meghaladóan életvitelszerűen külföldön tartózkodott természetes személy;

29. *bevándorló*: a külföldiek beutazásáról, magyarországi tartózkodásáról és bevándorlásáról szóló 1993. évi LXXXVI. törvény III. fejezet 17—22. §-ai hatálya alá tartozó;

30. *visszaviteli határidő*: az az időtartam, melynek lejártáig az ideiglenesen behozott vagy aktív feldolgozásban vámkezelt vámárút elszámolásra alkalmas vámeljárás alá kell vonni; megállapítása a vámhatóság által történik, határnap kitűzésével;

31. *visszahozatali határidő*: az az időtartam, melynek lejártáig az ideiglenesen kivitt vagy passzív feldolgozásban kezelt árut külföldről vissza kell szállítani, megállapítása a vámhatóság által, határnap kitűzésével történik;

32.¹¹ *elszámolási határidő*: a visszaviteli határidő lejártát követő ötödik munkanapig, illetőleg a visszahozatali határidő lejártát követő harmincadik napig tart, melynek lejártáig az ideiglenesen behozott vagy kivitt, illetőleg aktív vagy passzív feldolgozásban vámkezelt vámárú vagy áru jóváírását kell kérni;

33. *közvetlen (vám)felügyelet*: a vámárú őrzése — ideértve a vámhivatal által üzemeltetett (bérelt) vámraktárat is — vagy hivatalos kísérése;

közvetett felügyelet: a vámszervezet által gyakorolt minden egyéb felügyeleti forma;

34.¹² *vámhiány*: a jogszerűen kiszabható vámteher és az annál kisebb értékben tévesen közölt vagy nem közölt vámteher különbözete, ha az nem abból eredt, hogy a vámhatóság jogszabályt sértett, vagy a rendelkezésre álló adatokat helytelenül értékelte;

35.¹³ *a nemzetközi szerződéshez kapcsolódó kedvezményes (preferenciális) elbánás*: a 13. § (4) bekezdés, a 18. §, a 20. § (1) bekezdés, a 68. § (1) bekezdés, a 73. § (3) bekezdés, a 92. § (1) bekezdés, a 103. § (1) bekezdés, a 128. § (1) bekezdés, a 132. § (1) bekezdés, a 137. § (1) bekezdés és a 147. § (1) és (3) bekezdés alkalmazásában a páneurópai kumulációs rendszerhez csatlakozó, — Magyarországgal kedvezményes piacrajutási feltételeket szabályozó szabadkereskedelmi szerződéses kapcsolatban álló — országokban történő kivétel esetén az exportőr részéről igényelt származásigazolási okmány kiadásának feltételeként a vonatkozó megállapodások származási előírásaiban rögzített vámfizetési kötelezettség vállalása, aminek eredményeként az exportpiacon igénybe vehető a megállapodásban biztosított vám- és egyéb piacrajutási kedvezmény;

36.¹⁴ *tevékenységi engedély*: minden olyan, a vámhatóság által kiadott engedély, amelynek feltétele, hogy a kérelmező vámszempontról megbízható legyen. A tevékenységi engedélyek különösen: kezességvállalás, összevont árunyilatkozat adás, összekezeség, átalánydíjas garanciajegy forgalmazása, engedélyezett feladó, engedélyezett címzett, vámraktár üzemeltetése, aktív feldolgozás, vámszabad terület üzemeltetése, halasztott vámfizetés, egyszerűsített vámviszaterítés, vámügynök(ség), elfogadott exportőr, egyszerűsített vámérték megállapítás engedélyezése.

A törvény hatálya

2. § (1) A törvény területi hatálya — a (2) bekezdésben említett kivételekkel — a vámterületre terjed ki.

¹⁰ Az 1. § 24. és 25. pontja az 1997. évi L. törvény 1. § (6) bekezdésével megállapított szöveg.

¹¹ Az 1. § 32. pontja az 1997. évi L. törvény 1. § (7) bekezdésével megállapított szöveg.

¹² Az 1. § 34. pontja az 1999. évi XCIX. törvény 190. §-ával megállapított szöveg.

¹³ Az 1. § 35. pontja az 1997. évi L. törvény 1. § (8) bekezdésével megállapított szöveg.

¹⁴ Az 1. § 36. pontját az 1999. évi XCIX. törvény 190. §-a iktatta be.

(2) Nemzetközi szerződés alapján

a) a külföldön létesített magyar vámhivatalt e törvény hatálya szempontjából a vámterületen működőnek,

b) a vámterületen létesített külföldi vámhivatalt pedig a vámterületen kívül működőnek kell tekinteni.

(3) A vámszabadterületre és a tranzitterületre az e törvényben foglalt külön szabályok irányadók.

(4)¹⁵ A törvény hatálya kiterjed

a) a vámhatáron átszállított, áthozott, átvitt minden vámárura/árura, az ezekkel kapcsolatos eljárásra, az azt szállító szervezetre, természetes személyre egyaránt;

b) a vámteherre, valamint az azzal kapcsolatos minden eljárásra, ideértve különösen a vámteher kivetését, kiszabását, nyilvántartását, beszedését, helyesbítését, visszatérítését, végrehajtását, utólagos ellenőrzését, a vámteherre részletfizetés, fizetési halasztás engedélyezését, valamint — ha e törvény lehetővé teszi — elengedését és mérséklését is, ha az a vámhatóság hatáskörébe tartozik.

Vámterület

3. § (1) Vámterület — a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel — a Magyar Köztársaságnak a vámhatár által övezett államterülete, beleértve a vámszabadterületeket is.

(2) A vámhatár azonos a Magyar Köztársaság államhatárával. Vámellenőrzés szempontjából vámhatárnak minősül továbbá a tranzitterület és a vámszabadterület határa is.

(3) Külföldi területek — nemzetközi szerződés alapján — a magyar vámterület részét képezhetik.

(4) Tranzitterület a vámterület elkülönített része, amely a nemzetközi közforgalmú repülőtéren kialakított, a vámszervezet központi szerve által, a BM Határország Országos Parancsnokságával egyetértésben engedélyezett és vámfelügyelet alatt álló terület, amely az átutazó személyek várakozására és az átszállítás alatt lévő áruk, postaküldemények, poggyász tárolására kijelölt hely. A tranzitterület — ideértve a tranzitterületen működő létesítményeket is — a vám- és devizarendelkezések alkalmazása szempontjából külföldnek minősül. A tranzitterület létesítésére és üzemeltetésére vonatkozó engedély feltételeit e törvény végrehajtási rendelete határozza meg.

(5)¹⁶ A nemzetközi személyszállítást végző

a) magyar vízi jármű fedélzetére — az első hazai kikötőbe érkezés előtt, illetve a hazai kikötő elhagyása után —, valamint

b) a magyar repülőgépek fedélzetére — az első hazai repülőtérré érkezés előtt, illetve a hazai repülőtér elhagyása után —, a tranzitterületre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

¹⁵ A 2. § (4) bekezdése az 1997. évi L. törvény 2. §-ával megállapított szöveg.

¹⁶ A 3. § (5) bekezdése az 1997. évi L. törvény 3. §-ával megállapított szöveg.

(6) A vámszabadterület a vámterület elkülönített része, amely a vám-, deviza- és a külkereskedelmi rendelkezések alkalmazása szempontjából — amennyiben jogszabály kivételt nem tesz — külföldnek minősül.

Vámút

4. § (1) Vámárut/árut a vámhatáron átszállítani — a mellékút használatára vonatkozó eseti engedélyezés és a határmenti gazdálkodás keretében, valamint a kishatárforgalomban történő áruszállítás kivételével — csak vámúton szabad.

(2) Vámútak a vámhatárt átszelő közforgalmú vasút pályái, a nemzetközi víziutak, a határvízi kikötők, a vámútta nyilvánított közutak, valamint a nemzetközi forgalom számára megnyitott közforgalmú repülőterek. Vámútnak minősül továbbá a nemzetközi áruszállításra megnyitott csővezeték és elektromos vezeték.

(3) Minden egyéb, a (2) bekezdésben nem említett, az államhatárt átszelő út, illetve az ideiglenes vagy eseti jelleggel a nemzetközi forgalom számára megnyitott repülőtér, mellékútnak minősül.

(4) A vámútak megnyitása vagy megszüntetése a Kormány hatáskörébe tartozik.

Az áruforgalom szabadsága és korlátozása

5. § (1) A vámáru/áru származási országára, az azt küldő országra, illetőleg a rendeltetés országára való tekintet nélkül bármilyen vámárut/árut szabad — a (2) bekezdésben foglalt korlátozások figyelembevételével — a vámterületre behozni, onnan kivinni, illetőleg azon átszállítani.

(2)¹⁷ Nemzetközi szerződésben vállalt és egyéb nemzetközi jogi kötelezettség teljesítése, valamint nemzet- és közbiztonsági, ember-, állat- és növényegészségügyi, gazdasági, környezet- és természetvédelmi (a továbbiakban együtt: környezetvédelmi) és kulturális vagy hasonló jellegű érdek védelme céljából, illetve veszélyhelyzet esetén, egyes vámáruk/árúk forgalmát törvény, a Kormány vagy a pénzügyminiszterrel egyeztetve az érdekelt miniszterek engedélyhez köthetik vagy más módon korlátozhatják. Érvényesíteni kell továbbá a hamisított, illetve a bitorlással előállított áruk szabad forgalomba kerülésének megakadályozása tárgyában külön jogszabályban meghatározott előírásokat is.

(3) A (2) bekezdés szerinti korlátozások alól nemzetközi szerződés állandó vagy eseti felmentést adhat.

(4) Azon államból származó vámárúkkal/árúkkal, ottani honosságú szállítóeszközökkel szemben, amely a magyar származású árukat, magyar honosságú szállítóeszközöket nagyobb vámmal sújtja vagy kedvezőtlenebb elbánásban részesíti, mint a más származású árukat vagy más honosságú szállítóeszközöket, a gazdasági miniszter a pénzügyminiszterrel együttes rendeletben felemelt vám, tilalom, korlátozás vagy más intézkedés alkalmazását rendelheti el.

¹⁷ Az 5. § (2) bekezdésének utolsó mondatát az 1997. évi L. törvény 4. §-a iktatta be.

Áru elhelyezése szállítóeszközön

6. § (1) A vámhatáron átszállított vámárut/árut szállítóeszközön csak az arra a célra rendszeresített rakterületen szabad elhelyezni.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés nem vonatkozik az utasok kézipoggyászára, amely az utasok számára fenntartott helyen is elhelyezhető.

(3) Vámhatóság által alkalmazott vagy elfogadott zárjel (vámzár) alatt történő áru fuvarozásra nemzetközi áruforgalomban csak olyan szárazföldi, vízi és légi járművet vagy szállítótartályt szabad használni, amelynek vámbiztosító berendezése megfelel a vonatkozó nemzetközi szerződések előírásainak.

(4) A (3) bekezdésben említett szállítóeszköznek azokat a műszaki okból beépített részeit, amelyek személy vagy áru elrejtésére is alkalmasak, szembe tűnően meg kell jelölni.

(5) A vámhivatal az ellenőrző vizsgálat vagy az áru berakása alkalmával köteles ellenőrizni, hogy az áruszállításhoz használt jármű vagy szállítótartály vámbiztosító berendezése a vonatkozó nemzetközi szerződések előírásainak megfelel-e, illetőleg az áru elhelyezése az (1) és (2) bekezdésben meghatározott helyre történt-e.

(6) Amennyiben az áru elhelyezése a szállítóeszközön nem az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően történt, ezt a körülményt az ellenőrző vizsgálat megkezdése előtt a vámhivatalnak be kell jelenteni.

Vámbiztosíték

7. § (1) A vámteher megfizetésének biztosítása érdekében
a) a közvetlen felügyelet alatt nem tartott vámárúkra,
b)¹⁸ a jövedéki szabályozásról és ellenőrzésről, valamint a bérfőzési szeszdóról szóló 1997. évi CIII. törvény (a továbbiakban: jövedéki törvény) hatálya alá tartozó vámárúkat aktív feldolgozása esetén,

c)¹⁹ a közvámraktárba beraktározott olyan áruk továbbításánál, amelyek után a vámterhet visszatérítették, illetve a forgalmi adókat visszaigényelték, vagy állami támogatást vettek igénybe,

d) a belföldi forgalom számára vámkezelt vámárúkra, ha a vámértékként bevallott összeg a vámszervezet nyilvántartásában szereplő összehasonlító értéktől lefelé 20%-ot meghaladó mértékben eltér. A vámtarifák 1—24. Árucsoportjába tartozó termékek esetében az eltérés 5% lehet,

e)²⁰ a jövedéki törvény szerinti adómentes felhasználás, illetve adóraktárba való betárolás céljából importált jövedéki termékekre,

¹⁸ A 7. § (1) bekezdés b) pontja az 1997. évi CIII. törvény 90. § (1) bekezdésének megfelelően módosított szöveg.

¹⁹ A 7. § (1) bekezdés c) pontja az 1997. évi L. törvény 5. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

²⁰ A 7. § (1) bekezdés e) pontja az 1997. évi CIII. törvény 90. § (6) bekezdésével megállapított szöveg.

f) továbbá a jövedéki törvény hatálya alá tartozó kiviteli célból továbbított adózatlan termék esetén a vámárú/áru szállítója vagy birtokosa vámbiztosítékot köteles nyújtani.

A c) és f) pont alkalmazása esetén az Egységes Áruvábbítási Eljárásról szóló Egyezmény alapján továbbított árura az Egyezményben szabályozott biztosíték nyújt fedezetet. Az e) pont alkalmazása alapján nyújtandó vámbiztosíték összegébe, amennyiben az adómentes felhasználó vagy az adóraktár engedélyese a vámárut saját maga importálja és annak szállítását is végzi, a vámbiztosítékba be kell számítani a bankgaranciában adott jövedéki biztosítékot. Az f) pont alkalmazása esetén, amennyiben az adózatlan terméket az adóraktár engedélyese szállítja ki, a vámbiztosítékra az adóraktár engedélyesének jövedéki biztosítékát nyújt fedezetet.²¹

(2)²² A vámárúkkal/árúkkal kapcsolatos tevékenység engedélyezéséhez vámbiztosítékot (tevékenységi garanciát) kell nyújtani az e törvényben meghatározott esetekben és formában. A vámszabadterület, a magánvámraktár üzemeltetője és a halasztott vámfizetésre jogosult a központi vámszervtől kérheti, hogy az általa nyújtandó vámbiztosíték összegének megállapításakor a vámteher alapjának számításánál, a több engedély alapján vámeljárás alá vont azonos vámárú/áru vámterhét csak egy alkalommal, a legmagasabb mértékű garancia megállapításánál vegyék figyelembe, ha a vámbiztosíték ilyen módon történő megállapításához a kérelmező az általa vezetett nyilvántartáson alapuló, ellenőrizhető adatokat szolgáltat. Az adatszolgáltatás tartalmát e törvény végrehajtási rendelete határozza meg.

(3)²³ A vámbiztosíték — ha e törvény eltérően nem rendelkezik — az annak nyújtására kötelezett választása szerint készpénz, belföldi székhelyű hitelintézet által vállalt vagy felülgarantált külföldi bankgarancia, fedezetigazolás, továbbá a vámhatóság által feljogosított, magyarországi székhellyel rendelkező szervezet kezességvállalása lehet. A készpénzben nyújtott vámbiztosíték után a vámhatóságnak kamatfizetési kötelezettsége — ha e törvény ettől eltérően nem rendelkezik — nem keletkezhet.

(4)²³ A vámhatóság kezességvállalási engedélyt annak a kérelem benyújtását megelőzően igazoltan legalább 12 hónapja szállítmányozási tevékenységgel foglalkozó, vagy a kérelem benyújtását megelőzően legalább 12 hónapja vámügynöki engedéllyel rendelkező szervezetnek, illetve ezek szakmai szövetségének, illetve gazdasági érdekképviselői szervének ad, amely vámszempontból megbízható, és amelynek a kezességvállalásból eredő vámteherfizetési kötelezettségéért belföldi székhelyű hitelintézet, vagy belföldi székhelyű hitelintézet által felülgarantált külföldi bank vagy hitelintézet garanciát vállalt.

²¹ A 7. § (1) bekezdése utolsó bekezdésének első mondatát az 1997. évi L. törvény 5. § (1) bekezdése, második és harmadik mondatát az 1997. évi CIII. törvény 90. § (6) bekezdése iktatta be.

²² A 7. § (2) bekezdése az 1997. évi L. törvény 5. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

²³ A 7. § (3)—(8) bekezdése az 1999. évi XCIX. törvény 191. §-ával megállapított szöveg.

(5)²³ A kezességvállalási engedély a bankgarancia érvényességének időtartama alatt, a bankgarancia összegétől függően az alábbiakra jogosítja fel az engedélyest:

a) ha a bankgarancia összege százezer forint, az engedélyes egy meghatározott vámhivatalnál azonos időben összesen ötszázezer forint összegű vámteherre vállalhat kezességet;

b) ha a bankgarancia összege ötszázezer forint, az engedélyes egy meghatározott vámhivatalnál azonos időben összesen kettőmillió-ötszázezer forint összegű vámteherre vállalhat kezességet;

c) ha a bankgarancia összege egymillió-ötszázezer forint, az engedélyes egy területi parancsnokság felügyelete alá tartozó vámhivataloknál azonos időben összesen tízmillió forint összegű vámteherre vállalhat kezességet;

d) ha a bankgarancia összege legalább húszmillió forint, az engedélyes bármely vámhivatalnál vállalhat kezességet összeghatárra tekintet nélkül;

e) a jövedéki törvény hatálya alá tartozó vámáru/árak vámterhének megfizetésénél, továbbá a 7. § (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott vámbiztosítéknál kizárólag az e bekezdés a)–d) pontjaiban rögzített bankgarancia fedezetén belül vállalható kezesség.

(6)²³ A (4) bekezdésben meghatározott feltételek meglétét szállítmányozási tevékenység esetén a kérelmezőnek a székhelye szerint illetékes területi kereskedelmi és iparkamara (a továbbiakban: kamara) igazolásával, szakmai szövetség vagy érdekképviselői szervezet esetén annak bejegyzését, illetve a nyilvántartásba vételét jogerős bírósági végzéssel kell igazolni. Vámügynökség esetén a feltételek meglétét a vámhatóság hivatalból vizsgálja.

(7)²³ A vámhatóság a kezességvállalási engedélyt visszavonja, ha az engedélyezés feltételei már nem állnak fenn, illetve ha a kezességvállaló az engedélyben meghatározott feltételeket megszegi. Ez utóbbi esetben a kezességvállalásra jogosító engedély — az egyéb feltételek megléte esetén is — ismételtlen csak a visszavonást követő két év elteltével adható.

(8)²³ A kezességi nyilatkozat elfogadásának feltételeit, a nyilatkozat tartalmát és érvényesíthetőségét, továbbá áru-továbbítás esetén a kezességvállalás egyszerűsített szabályait e törvény végrehajtási rendelete határozza meg.

8. § (1) A számla vagy értékbevallás alapján megállapított vámbiztosíték mértéke nem haladhatja meg a vámáruval kapcsolatban kiszabható vámteher összegét.

(2) A vámbiztosíték mértékét

a) a 7. § (1) bekezdésének a) pontja esetében — e bekezdés b) pontja kivételével — a vámáru forgalomba kerülése esetén fizetendő összegben,

b)²⁴ az átviteli rendeltetésű vámáru esetén, valamint belföldi rendeltetésű gyűjtőáru továbbításánál 15%-os vámtétel, míg a fogyasztási adóról szóló törvény és a jöve-

déki törvény hatálya alá tartozó termékek esetén a Kereskedelmi Vámtarifá vámtételeinek alkalmazásával kiszabott vámteher összegében, a nem kereskedelmi forgalomban egységesen 15%-os vámtétel, míg a jövedéki törvény hatálya alá tartozó termékek esetén a Kereskedelmi Vámtarifá vámtételeinek alkalmazásával kiszabott vámteher összegében,

c)²⁴ a 7. § (1) bekezdésének b) pontjában foglaltak szerint a vámáru forgalomba kerülése esetén fizetendő vámteher összegében,

d)²⁵ a 7. § (1) bekezdésének c) pontja esetén a visszatért vámteher, a visszaigényelt (levont) forgalmi adó és az igénybe vett állami támogatás összegében,

e)²⁵ a 7. § (1) bekezdésének d) pontja esetében a vámkezelés során kiszabott és megfizetendő, illetve az összehasonlító érték alapulvételével megállapított vámteher összegének különbözetében,

f)²⁵ a 7. § (1) bekezdésének e)–f) pontja esetében a vámteher összegében kell megállapítani.

(3)²⁶ A vámraktár és a vámszabadterület üzemeltetéséhez szükséges engedély kiadásához raktáranként, illetve vámszabadterületenként vámbiztosítékként (tevékenységi garanciaként) — a jövedéki törvény hatálya alá tartozó vámáru/áru kivételével — az egy év alatt tárolni kívánt vagy tárolt vámáru/áru értékének 1/12 részét figyelembe véve az alábbiakban meghatározott garanciaösszeget kell nyújtani:

1.	0— 10 millió forint betárolt áruértékig	1 millió forint/év
2.	10— 50 millió forint betárolt áruértékig	5 millió forint/év
3.	50—100 millió forint betárolt áruértékig	10 millió forint/év
4.	100—150 millió forint betárolt áruértékig	15 millió forint/év
5.	150—200 millió forint betárolt áruértékig	20 millió forint/év
6.	200—250 millió forint betárolt áruértékig	25 millió forint/év
7.	250—300 millió forint betárolt áruértékig	30 millió forint/év
8.	300—350 millió forint betárolt áruértékig	35 millió forint/év
9.	350—400 millió forint betárolt áruértékig	40 millió forint/év
10.	400—450 millió forint betárolt áruértékig	45 millió forint/év
11.	450— millió forint betárolt áruérték felett	50 millió forint/év

²⁵ A 8. § (2) bekezdésének d) pontját beiktatta és a korábbi d)–e) pont jelölését e)–f) pontra változtatta az 1997. évi L. törvény 6. § (1) bekezdése.

²⁶ A 8. § (3)–(4) bekezdése az 1997. évi L. törvény 6. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

²⁴ A 8. § (2) bekezdésének b) és c) pontja az 1997. évi L. törvény 6. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

A vám biztosíték összegének nyújtására vonatkozó részletes szabályokat e törvény végrehajtási rendelete tartalmazza.

(4)²⁶ A jövedéki törvény hatálya alá tartozó vámáru/áru raktározása, vámszabadterületi tárolása esetén a raktározás, illetve tárolás időtartamára a vámáru/áru tényleges vámterhének megfelelő összegű bankgaranciát vagy fedezetigazolást kell nyújtani.

(5)²⁷ A (3) bekezdésben meghatározott tevékenységi garancia összege azonos engedélyes által üzemeltetett több vámraktár vagy vámszabadterület esetében sem haladhatja meg a 200 millió forintot. A rendelkezés alkalmazásánál a vámraktár és a vámszabadterület forgalmát külön-külön kell vizsgálni.

9. §²⁸ Mentés a vámteher biztosítása alól vagy biztosítottak tekintendők:

a) valamennyi eljárásban

1. a nemzetközi szerződés alapján a vám biztosíték alól mentesített vámáru,
2. a központi költségvetési szervek részére a központi kincstári finanszírozás keretében érkező vámáru,
- 3.²⁹ a nemzetközi szállítást végző külföldi tulajdonában lévő és külföldön besorolt (lajstromozott) jármű (fuvarszköz) és szállítótartály, felszerelési, berendezési tárgyaival együtt, továbbá azok alkatrészei és tartozékai, valamint a külföldi tulajdonában lévő és Magyarországon besorolt (lajstromozott) nemzetközi menetrendszerű személy- és áruszállítást végző polgári légi jármű, illetve a külföldi által hat hónapot meg nem haladó magyarországi tartózkodás idejére ideiglenes használat céljára behozott külföldi rendszámú gépjármű,
4. az a vámáru, amely után a fizetendő vámtehernek megfelelő összeget — a 7. § (3) bekezdésében írtak szerint vagy a vámhatóságnál — előre letétbe helyezték, és ezt megfelelően igazolták,
5. a jövedéki törvény hatálya alá tartozó vámáruk kivételével az aktív feldolgozás céljából érkező vámáru (anyag, valamint továbbfeldolgozáshoz szükséges munkaeszközök, minták és mintadarak) — árutovábbítás esetén akkor, ha ennek ténye a határvámhivatalnál dokumentálható —,
6. jogszabály rendelkezése alapján a bíróság vagy más hatóság birtokába adott vámáru,
7. a vámhatóság által engedélyezett vámraktárba beraktározott vámáru,
- 8.³⁰ a NATO okmányok fedezetével szállított áru/vámáru,

²⁷ A 8. § (5) bekezdését az 1997. évi CIII. törvény 90. § (7) bekezdése iktatta be.

²⁸ A 9. § az 1997. évi L. törvény 7. §-ával megállapított szöveg.

²⁹ A 9. § a) pontjának 3. alpontja az 1999. évi XCIX. törvény 192. §-ával megállapított szöveg.

³⁰ A 9. § a) pontjának 8. és 9. alpontját az 1999. évi CXVII. törvény 8. § (1) bekezdése iktatta be.

9.³⁰ az Észak-atlanti Szerződés tagállamai fegyveres erői vagy polgári állományú tagjai, illetve az 1995. évi LXVII. törvényben kihirdetett Békepartneriség más részt vevő államai fegyveres erői és tagjai által a Honvédelmi Minisztérium, a Magyar Honvédség részére védelmi cél érdekében behozott vagy beküldött vámáruk;

b) az árutovábbítási eljárásban az a) pontban felsoroltakon túl

1. a vasúti, postai, hajózási és légi forgalomban szállított vámáru, ideértve a külföldi tulajdonában lévő és külföldön besorolt (lajstromozott) járművet (fuvarszköz) és szállítótartályt, ameddig a fuvarozó birtokában van,
2. a nemzetközi vámokmány fedezetével szállított vámáru/áru,
3. a halasztott vámfizetési jogosultsággal rendelkezők saját vámáruja.

10. § (1) A vám biztosítékot a vámhatóság köteles azonnal felszabadítani, ha annak indokoltsága megszűnik.

(2)³¹ A vám biztosíték indokoltsága akkor szűnik meg, ha a vámáru/áru külföldre vagy vámszabadterületre kiszállították, a belföldi forgalom számára vámkezeltek és — amennyiben e törvény eltérően nem rendelkezik — az esedékessé váló vámterhet megfizették, vámhivatali felügyelet mellett megsemmisítették, közvámraktárba beraktározták vagy ellenszolgáltatás nélkül az államnak felajánlották és azt a vámhatóság elfogadta, a jövedéki törvény szerinti adómentes felhasználó üzemébe, raktárába vagy adóraktárba betárolták és a betárolást a termékkísérő okmányon visszaigazolták, illetve amennyiben a 29. §-ban előírt vizsgálat eredménye az ügyféli kérelem megalapozottságát támasztja alá, továbbá, ha a kiviteli célból szállított adózatlan jövedéki terméket az adóraktárba visszaszállítják és készletre veszik.

(3) A vám biztosíték felszabadításának és elszámolásának részletes szabályait e törvény végrehajtási rendelete tartalmazza.

(4) A készpénzben nyújtott vám biztosíték elszámolására a törvény 135. §-ában foglaltak az irányadók.

Zálogjog

11. § (1) A vámáru a vámteher erejéig — ideértve a vámtartozást is — törvényes zálogjog terheli.

(2) A vámáru terhelő, a vámhatóság zálogjogát megelőző más zálogjogot a jogosult a vámáru belföldi forgalom számára történő vámkezelését követően érvényesítheti.

(3) Amennyiben a belföldi forgalom számára való vámkezelésre a rendelkezési jog korlátozásával vagy feltételtől függően került sor, a zálogjog — a nem közölt vámteher elévülési idején belül — a korlátozások fennállásáig érvényesíthető.

³¹ A 10. § (2) bekezdése az 1997. évi CIII. törvény 90. § (8) bekezdésével megállapított szöveg.

(4) A vámtartozás tekintetében a zálogjog csak az elévülési időn belül, és akkor érvényesíthető, ha azt a vámtéher tekintetében is érvényesítik.

(5) A zálogjog a vámáru jóhiszemű megszerzőjével szemben nem érvényesíthető.

(6) A törvényes zálogjog alapján történő kielégítés a vámáru értékesítése útján történik. Értékesítésre a vámtartozás jogerős megállapítása után kerülhet sor.

Vámtarifá

12. § (1) A vámkezelés és a külkereskedelmi adatgyűjtés céljára a külön törvényben kihirdetett vámtarifá szolgál, amelyben meghatározott vámtétellel kell a vámot megfizetni. E rendelkezés szempontjából kivételt képez a (3) bekezdésben megállapított vámtétel.

(2)³² A 15. §-ban hivatkozott vámpótlék vagy ezzel azonos hatású fizetési kötelezettség megállapítása esetén ezeket a vámtarifá vámtételei, valamint a (3) bekezdésben meghatározott vámtétel mellett kell a vámkiszabásnál alkalmazni.

(3) A szeszes ital, a dohánytermék, a kávé, továbbá a gépjármű kivételével egységes tizenöt százalékos vámtétellel kell a vámot kiszabni a nem kereskedelmi forgalomban behozott vámáruk után.

(4) A nem kereskedelmi forgalom útiolmin felüli értékkeretét e törvény végrehajtási rendelete, mennyiségi kereteit, illetőleg az ezt meghaladó mennyiségű vagy értékű vámáru/áru vámkezelésének feltételét az 1. számú melléklet tartalmazza.

Vámáru/áru terhelő fizetési kötelezettségek

13. § (1) A vámhatáron át lebonyolódó áruforgalommal kapcsolatos vámszedés az állam kizárólagos joga, amelyet a vámszervezete útján gyakorol.

(2)³³ Amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik, a vámáru után vámterhet kell fizetni. A vámfizetési kötelezettség a vámtéher megfizetésének kötelezettségét jelenti.

(3) A vámentesség csak a vám, vámkezelési díj és statisztikai illeték megfizetése alóli mentességet jelenti.

(4)³⁴ Amennyiben az exportőr nemzetközi szerződés alapján biztosított piacrajutási kedvezmények igénybevételehez szükséges származási igazolás kiadását kérelmezi, az igazolás kiadásának feltétele a nemzetközi szerződés származási szabályaiban előírt vámfizetési kötelezettség teljesítése.

³² A 12. § (2) bekezdése az 1997. évi L. törvény 9. §-ával megállapított szöveg.

³³ A 13. § (2) bekezdése az 1997. évi L. törvény 10. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

³⁴ A 13. § (4) bekezdését az 1997. évi L. törvény 10. § (2) bekezdése iktatta be.

14. § (1) Amennyiben nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik, a vám összegét — az e törvényben meghatározott kivétellel — a vámtarifá vámtételeinek alkalmazásával, a vámkezelési díjat a vámértéknek az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott százalékában, a statisztikai illetéket az illetéktörvénynek megfelelően, az egyéb fizetési kötelezettségeket pedig külön jogszabály alapján kell kiszabni.

(2) A vámhatóság által kivetett forgalmi adókat a vonatkozó adótörvények által meghatározott mértékben kell megállapítani.

15. § Amennyiben nemzetgazdasági érdekből, átmeneti jelleggel a vámárura

a) törvény alapján általános vámpótlék,

b) kormányrendelet alapján

1. piacvédelmi vámpótlék,

2. dömpingellenes vám, vagy

3. értékiegyenlítő vám,

c)³⁵ a gazdasági miniszter és a pénzügyminiszter által, a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszterrel egyetértésben hozott együttes rendelet alapján mezőgazdasági piacvédelmi vámpótlék

vethető ki, ezekre a 125. §-ban foglaltak az irányadók.

AZ ÁRUK SZÁRMAZÁSA

Általános rendelkezések

16. § (1) Ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik, az áru származási helyének azt az országot kell tekinteni, ahol az árut teljes egészében kitermelték, termesztették, tenyésztették vagy előállították, illetőleg azt az országot, ahol az árut vagy az ahhoz felhasznált anyagokat elegendő mértékben megmunkálták, feldolgozták, és ahonnan azt közvetlenül az importáló országba szállítják.

(2) Teljes egészében egy országban kitermelt, termesztett, tenyésztett vagy előállított árunak tekintendők azok

a) az ásványi anyagok, amelyeket az adott országban bányásztak ki;

b) a növényi termények, amelyeket az adott országban termesztettek;

c) az élő állatok, amelyek ebben az országban vadon élő vagy tenyésztett állatok szaporulatai;

d) a termékek, amelyeket ebben az országban nevelt állatoktól nyertek;

e) a vadász- és halászszákmányok, amelyeket ebben az országban ejtettek el, fogtak ki;

f) a halászati vagy más tengeri termékek, amelyeket parti tengereken és tengeri gazdasági övezeteken kívül, nyílt tengeren vagy óceánon olyan hajók halásztak, amely hajókat ezen ország hajórajstromába bejegyezték;

³⁵ A 15. § c) pontját az 1998. évi IX. törvény 5. § (2) bekezdés a) pontja iktatta be.

g) a feldolgozó hajókon az f) pontban megnevezett, az adott országból származó termékekből előállított áruk, amennyiben ezen feldolgozó hajókat az adott ország hajó-lajstromába bejegyezték;

h) az olyan termékek, amelyeket a tengerfenékről vagy tenger altalajából a parti tengeren kívül nyertek, amennyiben az adott ország erre a tengerfenékre vagy tenger altalajra kizárólagos használati joggal rendelkezik;

i) a maradékok és hulladékok, amelyek az előállítási folyamatnál keletkeznek, használt áruk, amelyeket ebben az országban gyűjtöttek és csak továbbfeldolgozásra használhatók;

j) az áruk, amelyeket az adott országban, kizárólag az a)—i) pontok szerinti árukból vagy származékaikból bármely gyártási fokon állítottak elő.

(3) Az (1) bekezdésben említett elegendő mértékű megmunkálás vagy feldolgozás alatt — ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik — az olyan megmunkálást vagy feldolgozást kell érteni, amelynek eredményeként az áru értékében ötven százalékot meghaladó értéknövekedés következik be.

(4) Ha valamely áru előállításában két vagy több ország vett részt, az az ország tekintendő az áru származási országának, amelyben erre a célra létesített vállalkozás az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt megmunkálást, feldolgozást végezte, és a tevékenység elegendő mértékű megmunkálást eredményezett.

(5) Ha egy átalakítási tevékenységről megállapítást nyert, hogy annak kizárólagos célja a hatályos rendelkezések szerint egyébként alkalmazandó eljárási feltételeknél kedvezőbb feltételek elérése, az így előállított áruknak nem lehet a (4) bekezdés értelmében a megmunkálást végző országbeli származást tulajdonítani.

A származás igazolása

17. § (1) A származást igazolni

a) a vámtarifa, a mennyiségi korlátozások és minden egyéb — áruk behozatalára vonatkozó — jogszabályban meghatározott intézkedések alkalmazása céljából,

b) áruk kivételére vonatkozó jogszabályban meghatározott intézkedések alkalmazása végett,

c) származási bizonyítványok és származás igazolására szolgáló okmányok kiállítása, illetve elfogadása egységes gyakorlatának érvényesítése céljából,

d) nemzetközi szerződésekben biztosított kedvezmények igénybevétele céljából szükséges.

(2) Az áruk származását — ha jogszabály vagy jogszabály alapján államigazgatási eljárásban hozott határozat elrendeli — származási bizonyítvánnyal kell igazolni. A bizonyítványnak meg kell felelnie a következő feltételeknek:

a) hatóságnak vagy más — a kiállító ország által erre felhatalmazott — szervnek kell kiállítania;

b) valamennyi, az áruk azonosságának megállapításához szükséges adatot tartalmaznia kell, különösen:

1. a csomagok darabszámát, fajtáját, jelölését és számjelzéseit,
2. az áruk fajtáját,
3. az áruk bruttó és tiszta súlyát, ezek az adatok azonban más adatokkal helyettesíthetők, így különösen a mennyiség és térfogat megadásával, ha az áruk szállítása alatt jelentős súlyváltozásnak vannak kitéve, vagy ha a súly nem állapítható meg, vagy ha az áruk azonosságának megállapítását rendszerint ezek az egyéb adatok biztosítják,
4. az áruk származására vonatkozó nyilatkozatot,
5. a feladó nevét.

(3) A (2) bekezdésben foglaltak kivételével, a vámáru származása fuvarlevélből és a rendelkezésre álló egyéb okmányokból állapítható meg. Amennyiben a rendelkezésre álló okmányokból a vámáru származása egyértelműen nem állapítható meg, származási bizonyítvány benyújtását kell megkövetelni.

(4) Ha a vámigazgatási eljárás során a származást illetően kétely merül fel, a (2) bekezdés feltételeinek megfelelő származási bizonyítvány bemutatása esetén is követhető további bizonyíték annak biztosítása érdekében, hogy a származás megadása a jogszabályban foglalt feltételeknek megfelelően.

Kedvezményes elbánás igénye esetén alkalmazandó származási előírások

18. §³⁶ A vámáru vagy kivitelre kerülő áru származásának származási okmánnyal történő igazolása a származáshoz kötött kedvezményes elbánás igénye esetén kötelező. A kivitelre kerülő áruk esetében a nemzetközi szerződés alapján származási igazoláshoz kötött kedvezményes elbánáshoz az exportőr részéről igényelt származási igazolás kiadásának feltételeként azonban érvényesíteni kell a nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettségeket.

19. § (1) Nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettség alapján az áru származási országának megállapítására és igazolására a vonatkozó nemzetközi szerződés előírásai az irányadók. Amennyiben az adott árura vonatkozóan több nemzetközi szerződéshez kapcsolódó származási szabály alkalmazása is felmerülhet, a vámkezelést kérő határozza meg, hogy melyik származási szabály alkalmazását igényli.

(2) A vámhivatal a kérelem elutasítása esetén nem köteles azt vizsgálni, hogy az áru milyen más nemzetközi szerződés értelmében tekinthető valamely országból származónak.

³⁶ A 18. § az 1997. évi L. törvény 11. §-ával megállapított szöveg.

A vám alapja

20. § (1)³⁷ A kiszabásra kerülő vám alapja a vámáru vámértéke. Amennyiben a vám kiszabására a kedvezményes elbánásra jogosító származás igazolásának céljából kerül sor, a vám alapjául az exportáruba beépített import vámáru vámterületre történő bekerülésekor megállapított (bevallott) vámértéket kell figyelembe venni.

(2) A beérkező vámáru vámértékét egységnyi pénznemre kerekítve kell meghatározni.

(3) Ha e törvény rendelkezése szerint a vámérték megállapítása a 21—27. §-ok alapján történik, ezek egymást követő sorrendje az irányadó oly módon, hogy ha valamely § nem alkalmazható, a következő § alapján kell megkísérelni a vámérték meghatározását.

(4)³⁸ Az ipari vámszabaderületről belföldre szállított vámáru belföldi forgalom számára történő vámkezelésekor a vám alapját — függetlenül attól, hogy a vámáruban belföldi eredetű áru értéke is szerepel — az (1) bekezdésben foglaltak szerint kell megállapítani. Ilyen esetben a belföldi forgalom számára való vámkezelésnél a 153. § (1)—(2) bekezdéseinek rendelkezéseit is alkalmazni kell.

(5)³⁸ E törvény végrehajtási rendeletében meghatározott vámárúk esetében a vámérték megállapítására egyszerűsített eljárási szabályok állapíthatók meg.

(6)³⁹ A kereskedelmi forgalomban beérkező vámáru esetén — a (7)—(8) bekezdésben foglaltak kivételével — a vámkezelést kérőnek a vámkezelési kérelemhez csatolnia kell a vámértékbevallást, amelyet a 21—31. §-ok rendelkezéseinek figyelembevételével állított ki.

(7)³⁸ Nem kell vámértékbevallást csatolni, ha

a) a vámáru vámértéke küldeményenként nem éri el a háromezer forintot, és az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (a továbbiakban: GATT) VII. Cikkének végrehajtásáról szóló Egyezmény (a továbbiakban: GATT Vámértékegyezmény) 8. Cikkének 1. c) pontjában meghatározott anyagi értéket képviselő jogdíj vonatkozásában fizetési kötelezettség az importált vámáruhoz kapcsolódóan nem keletkezik, vagy

b) a vámáru vámmentes vámkezeléséhez tiltó vagy korlátozó rendelkezés nem kapcsolódik, és egyéb, a vámhatóság által érvényesítendő adófizetési kötelezettség sem keletkezik a vámkezeléskor,

c) a vámáru belföldi forgalom számára történő vámkezelése a (4) bekezdés szerint történik.

(8)⁴⁰ Nem szükséges vámértékbevallást csatolni

³⁷ A 20. § (1) bekezdése az 1997. évi L. törvény 12. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

³⁸ A 20. § (4) bekezdését beiktatta és a korábbi (4)—(7) bekezdés számozását (5)—(8) bekezdésre változtatta az 1997. évi L. törvény 12. § (2) bekezdése.

³⁹ A 20. § (6) bekezdése az 1997. évi CXLVI. törvény 80. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

⁴⁰ A 20. § (8) bekezdése az 1997. évi L. törvény 12. § (3) bekezdésével megállapított szöveg.

a) ha a vámáru vámértéke nem éri el küldeményenként az egymillió forintot és a vámérték meghatározása a 21. § rendelkezései szerint történt;

b) az árutovábbítási eljárásban;

c) vámraktárban való raktározáskor;

d) a kiviteli ellenőrzés, a passzív feldolgozás és az ideiglenes kivitel esetén;

e) minden olyan — az a) — d) pontban nem említett — esetben, amikor a vámkezeléshez számla benyújtása nem kötelező.

Ez esetekben úgy kell eljárni, mintha a vámkezelést kérő a vámértékbevallást csatolta volna.

(9)⁴¹ A vámhatóság a (7) bekezdés a) pontjában és a (8) bekezdés a) pontjában meghatározott értékhatár alatti értékű vámáru esetében is kérheti a vámértékbevallást, ha az a vámérték megállapításához szükséges.

A vámérték meghatározás általános szabályai

21. § (1) A vámáru vámértékét elsősorban az ügyleti érték alapján kell meghatározni. Az ügyleti érték az az ár, amelyet a Magyarországra irányuló export eladás során az árukért — a 28. § rendelkezéseinek megfelelő kiigazítások után — ténylegesen fizettek, vagy fizetni fognak, feltéve, hogy

a) a vevő számára az áru feletti rendelkezésre vagy az általa történő felhasználásra vonatkozóan nincs egyéb korlátozás, mint

1. amelyet a hazai jogszabályok vagy hatóságok előírnak vagy megkövetelnek,
2. amelyek behatárolják azt a földrajzi területet, amelyen belül az áruk viszonteladásra kerülhetnek,
3. amelyek az áruk értékét lényegesen nem érintik;

b) az eladás vagy az ár nem függ olyan feltételektől vagy ellenszolgáltatásoktól, amelynek az értéke nem határozható meg az értékelendő árut illetően;

c) az áruknak a vevő általi későbbi viszonteladásából, egyéb átengedéséből vagy használatából származó haszon — sem közvetlenül, sem közvetve — nem kerül vissza az eladóhoz, kivéve, ha a 28. § rendelkezései szerint a kiigazítás elvégezhető; és

d) a vevő és az eladó nincs kapcsolatban egymással vagy ha a vevő és az eladó kapcsolatban áll egymással, az ügyleti érték a (2)—(4) bekezdés rendelkezései alapján vámcélokra elfogadható.

(2) Az (1) bekezdés d) pontja alkalmazásában a vevőt és az eladót csak akkor kell kapcsolatban állónak tekinteni,

a) ha az egyik fél részt vesz a másik vállalatának vezetésében;

b) ha közös gazdasági vállalkozásban vesznek részt;

c) ha munkaadói és munkavállalói viszonyban vannak egymással;

⁴¹ A 20. § (9) bekezdését az 1997. évi L. törvény 12. § (3) bekezdése iktatta be.

d) ha bárki — közvetve vagy közvetlenül — tulajdonában tartja, ellenőrzi vagy birtokolja mindkettőjük szavazati jogot biztosító részvényeinek vagy részesedéseinek legalább öt százalékát;

e) ha egyikük közvetve vagy közvetlenül irányítja vagy ellenőrzi a másikat;

f) ha egy harmadik személy (szervezet) közvetve vagy közvetlenül mindkettőjüket ellenőrzi;

g) ha közvetve vagy közvetlenül együtt ellenőriznek egy harmadik személyt (szervezetet); vagy

h) ha hozzátartozók.

(3) Az ügyleti értékkel kapcsolatban annak meghatározásakor, hogy az ügyleti érték elfogadható-e az (1) bekezdésben meghatározott célra, az a tény, hogy a vevő és az eladó a (2) bekezdés értelmében kapcsolatban áll egymással, önmagában nem elegendő ok arra, hogy az ügyleti értéket elfogadhatatlannak tekintsék. Ilyen esetben meg kell vizsgálni az eladás körülményeit, és az ügyleti értéket el kell fogadni, ha megállapítható, hogy a kapcsolat nem befolyásolta az árat. Ha az importőr által nyújtott vagy egyéb információk alapján az állapítható meg, hogy a kapcsolat befolyásolta az árat, ezt a tényt, annak indokait közölni kell az importőrrel, és megfelelő lehetőséget kell adni a válaszára.

(4) Az egymással kapcsolatban álló személyek közötti eladáskor az ügyleti érték elfogadható, és az áruk értékelése az (1) bekezdés rendelkezései alapján történik, ha az importőr bebizonyítja, hogy a szóban forgó érték szorosan megközelíti az egy időben vagy közel azonos időben előforduló alábbi értékek egyikét:

a) azt az ügyleti értéket, amelyet azonos vagy hasonló áruk egymással kapcsolatban nem álló vevőknek Magyarországra történő eladásakor alkalmaztak;

b)⁴² a 25. §, valamint a 26. § rendelkezései szerint meghatározott azonos vagy hasonló áruk vámértékét.

c)⁴³

(5) A (4) bekezdés szerinti feltételek vizsgálatánál megfelelően figyelembe kell venni a kereskedelmi és mennyiségi szintek között kimutatott különbségeket, a 28. §-ban felsorolt tényezőket és azokat a költségeket, amelyeket az eladó visel olyan eladások esetén, amikor közte és a vevő között nincs kapcsolat, és amelyeket a vele kapcsolatban levő vevőknek történő eladások esetén nem visel.

(6) A (4) bekezdés szerinti ismérvek vizsgálata az importőr kezdeményezésére és kizárólag összehasonlítási céllal történhet. Helyettesítő értékek nem állapíthatók meg a (4) bekezdés alapján.

(7) A vámérték nem tartalmazhatja a következő díjakat vagy költségeket, feltéve, ha azokat elkülönítették az importált áruért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ártól:

a) a bevétel után az importált ipari létesítményen, gépen vagy berendezésen végzett összeszerelés, üzembe helyezés, karbantartás vagy műszaki segítségnyújtás költségeit;

b) a behozatal utáni szállítási díjakat (a magyar határtól az első belföldi rendeltetési helyig);

c) az importált áruval kapcsolatos forgalmi adókat, illetékeket, díjakat.

22. § (1) Ha az importált áruk vámértéke a 21. § rendelkezései alapján nem állapítható meg, a vámérték a Magyarországra irányuló exportra eladott és az értékelendő áruval egy időben vagy megközelítőleg azonos időpontban exportált azonos áruk ügyleti értéke lesz.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása esetén a vámérték meghatározása azoknak az azonos áruknek az ügyleti értékén alapul, amelyeket ugyanazon kereskedelmi feltétellel és lényegében ugyanolyan mennyiségben adtak el, mint az értékelendő árukat. Ha ilyen eladás nem állapítható meg, azoknak az azonos áruknek az értékét kell alapul venni, amelyeket más kereskedelmi szinten vagy más mennyiségekben adtak el, kiigazítva azt azoknak az eltéréseknek a figyelembevételével, amelyeket a kereskedelmi szint vagy a mennyiség okozhat, feltéve, ha a kiigazítás olyan kimutatás, bizonyíték alapulvételével történik, amelyből — függetlenül attól, hogy a kiigazítás értéknövekedést vagy csökkenést eredményez — világosan megállapítható a kiigazítás indokoltsága és pontossága.

(3) Ha a 28. § (4) bekezdésében megjelölt költségeket és díjakat az ügyleti érték tartalmazza, a kiigazítást azoknak a jelentős különbségeknek a figyelembevételével kell elvégezni, amelyek az importált árukra és a szóban forgó azonos árukra vonatkozó költségek és díjak között fennállnak, a szállítási távolságok és módok közötti különbségek folytán.

(4) Ha az (1)—(2) bekezdés alkalmazásakor több azonos áru meglétét állapítják meg eltérő ügyleti értékkel, közülük a legalacsonyabb ügyleti értéket kell alapul venni az importált áruk vámértékének meghatározásakor.

23. § (1) Ha az importált áruk vámértéke a 21. § és a 22. § rendelkezései alapján nem állapítható meg, a vámérték a Magyarországra exportra eladott és az értékelendő áruval egy időben vagy megközelítőleg azonos időben exportált hasonló áruk ügyleti értéke lesz.

(2) E § alkalmazása esetén a vámérték meghatározásakor azoknak a hasonló áruknek az ügyleti értékét kell felhasználni, amelyeket ugyanazon kereskedelmi szinten és lényegében ugyanolyan mennyiségben adtak el, mint az értékelendő árukat. Ha ilyen eladás nem állapítható meg, azoknak a hasonló áruknek az ügyleti értékét kell alkalmazni, amelyeket más kereskedelmi szinten vagy más mennyiségekben adtak el, kiigazítva azon eltérésekkel, amelyeket a kereskedelmi szint vagy a mennyiség okozhat, feltéve, hogy a kiigazítás olyan kimutatás, bizonyíték alapulvételével történik, amelyből — függetlenül attól, hogy a kiigazítás értéknövekedést vagy csökkenést eredményez — világosan megállapítható a kiigazítás indokoltsága és pontossága.

⁴² A 21. § (4) bekezdésének b) pontja az 1997. évi L. törvény 13. §-ával megállapított szöveg.

⁴³ A 21. § (4) bekezdésének c) pontját az 1997. évi L. törvény 69. § (12) bekezdésének a) pontja hatályon kívül helyezte.

(3) Ha a 28. § (4) bekezdésében hivatkozott költségeket és díjakat az ügyleti érték tartalmazza, a kiigazítást azoknak a jelentős különbségeknek a figyelembevételével kell elvégezni, amelyek az importált árukra és a szóban forgó hasonló árukra vonatkozó költségek és díjak között fennállnak, a szállítási távolságok és módzatok közötti különbségek folytán.

(4) Ha több hasonló árunál eltérő ügyleti érték állapítható meg, a legalacsonyabb ügyleti értéket kell alapul venni az importált áruk vámértékének meghatározásakor.

24. § Ha az importált áruk vámértéke a 21—23. §-ok rendelkezései alapján nem állapítható meg, a vámértéket a 25. § rendelkezései szerint kell megállapítani, vagy ha így sem határozható meg, akkor a 26. § rendelkezései szerint. Az importőr kérelmére a 25. § és 26. § alkalmazási sorrendjét meg kell fordítani.

25. § (1) Ha az importált áruk vagy az azonos, vagy hasonló importált áruk változatlan állapotban kerülnek eladásra belföldön, az importált áruk vámértéke e § értelmében olyan egységáron alapul, amelyen az importált árukat vagy azonos vagy hasonló importált árukat az értékelendő áruk behozatalával egy időben vagy közel azonos időben a legnagyobb mennyiségben olyan vevőknek adtak el, aki nem áll kapcsolatban azzal, akitől ilyen árut vásárolt. Ez esetben le kell vonni:

a) a szokásos mértékű vagy a megállapodás szerinti jutalékot, vagy a szokásos nyereséget és az általános költségeket, amelyek Magyarországon az azonos osztályú vagy fajtájú áruk eladásakor merülnek fel;

b) a szokásos szállítási, biztosítási és járulékos költségeket, amelyek Magyarország területén felmerülnek;

c) ahol szükséges, a 28. § (4) bekezdésében meghatározott költségeket és díjakat; és

d) a vámterhet és egyéb köztartozást, amelyet a hazai jogszabályok alapján a behozatal vagy az áruk eladása miatt fizetni kell.

(2)⁴⁴ Ha sem az importált árukat, sem azonos vagy hasonló importált árukat nem adtak el az értékelendő áruk importjának időpontjában, illetőleg megközelítőleg azonos időpontban, akkor a vámérték az (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően azon az egységáron alapul, amelyen az importált árukat vagy az azonos vagy hasonló importált árukat Magyarországon az értékelendő áru importját követő legkorábbi időpontban, de legkésőbb kilencven napon belül, változatlan állapotban eladták.

(3) Ha sem az importált áruk, sem azonos vagy hasonló importált áruk változatlan állapotban nem kerültek eladásra Magyarországon, akkor — az importőr kérelmére — a vámérték azon az egységáron alapul, amelyen az importált árukat további megmunkálás vagy feldolgozás után a legnagyobb mennyiségben értékesítették olyan magyar-

országi vevőknek, akik nem állnak a 21. § (2) bekezdése szerinti kapcsolatban azokkal a személyekkel (szervezetekkel), aiktól ilyen árut vásárolnak, figyelembe véve a további megmunkálás vagy feldolgozás következtében keletkezett értéknövekedést és az (1) bekezdésben felsorolt levonásokat.

26. § (1) Ezen § rendelkezései szerint az importált áruk vámértéke számított értéken alapul. A számított érték az alábbiakból tevődik össze:

a) az importált áruk előállításakor alkalmazott anyagok és gyártási műveletek vagy más megmunkálás költsége, vagy értéke;

b) a nyereség és az általános költségek összege, amely megegyezik az exportáló ország termelői által a Magyarországra irányuló exportra gyártott, az értékelendő árukkal azonos osztályú vagy fajtájú áruk eladásakor szokásosan felszámított összegekkel;

c) minden más költség, amely a hazai jogszabályok által meghatározott vámérték megállapításához szükséges.

(2) A vámhatóság nem kötelezhet Magyarországon nem bejegyzett szervezetet, illetve a vámterületen lakóhellyel nem rendelkező természetes személyt arra, hogy a számított érték meghatározása céljából vizsgálatra elszámolást mutasson be, vagy könyvelésébe, illetve más okmányokba való betekintést tegyen lehetővé. Az áruk előállításának az e § rendelkezései szerinti vámérték megállapítás céljából adott információit azonban a vámhatóság a termelő hozzájárulásával más országban ellenőrizheti, feltéve, hogy a szóban forgó ország illetékes hatóságát arról előzetesen értesíti, és az a vizsgálatot nem ellenzi.

27. § (1) Ha az importált áruk vámértéke a 21—26. §-ok rendelkezései szerint nem állapítható meg, a vámérték meghatározása a Magyarországon rendelkezésre álló adatok alapján és olyan módszerekkel történik, amelyek összhangban vannak az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. Cikke elveivel és általános rendelkezéseivel, valamint a VII. Cikk végrehajtásáról szóló Egyezmény rendelkezéseivel.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása alapján sem állapítható meg a vámérték:

a) a Magyarországon gyártott termékek belföldi eladási ára alapján;

b) oly módon, amely két lehetséges érték közül vámcélokra a magasabb elfogadását irányozza elő;

c) az árunak az exportőr ország belföldi piacán megállapított ára alapján;

d) olyan termelési költség alapján, amely eltér az azonos vagy hasonló áruknak a 26. § rendelkezései szerint meghatározott számított értékétől;

e) harmadik országba irányuló exportra eladott áruk ára alapján;

f) minimum-vámérték figyelembevételével;

g) önkényes vagy fiktív értékek alkalmazásával.

⁴⁴ A 25. § (2) bekezdése az 1997. évi L. törvény 14. §-ával megállapított szöveg.

(3) A vámfizetésre kötelezett kérelmére írásban tájékoztatni kell az e § rendelkezései alapján meghatározott vámértékről és az értékmegállapítás módszeréről.

28. § (1) A 21. § alapján történő vámérték meghatározásnál az importált árukért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz hozzá kell adni

a) a következő díjakat és költségeket, amennyiben azokat a vevő viseli, de az árukért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árban nincsenek benne:

1. jutalék és alkuszdíj, kivéve a vételi jutalékot,
2. a göngyölegek költsége, amelyek vámszempontból egy tekintet alá esnek a szóban forgó áruval,
3. csomagolási költség, amely mind a munkabért, mind az anyagköltséget magában foglalja;

b) az alábbi termékek és szolgáltatások arányosan megsztott értékét (ha azokat közvetve vagy közvetlenül, költségmentesen vagy csökkentett költséggel a vevő nyújtja, és azokat az importált áruk exportcélú előállításához vagy eladásához használják fel, illetve veszik igénybe, amennyiben azok értékét a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árba nem számították bele):

1. az importált áruba beépített anyagok, alkatrészek, részek és hasonló elemek,
2. szerszámok, présminták, öntőformák és az importált áruk előállítása során felhasznált hasonló elemek,
3. az importált áruk előállítása során elhasznált anyagok,
4. mérnöki tervezés, fejlesztés, formatervezés, valamint tervrajzok, vázlatok, amelyek nem Magyarországon készültek, és az importált áruk előállításához szükségesek;

c) az értékelt árukra vonatkozó, licenc- és szerzői díjakat, a vagyoni értéket képviselő jog díját a (2) bekezdésben foglalt esetben;

d) az importált áruk későbbi viszonteladásából, átengedéséből vagy használatából származó haszon bármely részének értékét, amely közvetve vagy közvetlenül visszatér az eladóhoz.

(2) A vagyoni értéket képviselő jog díját akkor kell vámértéknövelő tényezőként figyelembe venni, amennyiben azt a ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár nem tartalmazza, és ha az értékelendő vámárura vonatkozik, továbbá a vevőnek az értékelendő áru megvásárlásának feltételeként azt akár közvetlenül, akár közvetve meg kell fizetnie.

(3) Az értékelendő vámárura vonatkozó vagyoni értéket képviselő jog megvásárlása feltételeinek és értékének ellenőrzése céljából — a vámhivatal kérésére — a vámkezelést kérőnek csatolnia kell a külkereskedelmi szerződés magyar nyelvű fordítását és — amennyiben a vámkezelésre kerülő vámáru engedélyköteles — a behozatali engedély vámpéldányát.

(4) A vámértékbe továbbá be kell számítani (amennyiben azt a ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár nem tartalmazza):

a) az importált áruk magyar vámhatárig történő szállítási költségét;

b) az importált áruknek a magyar vámhatárig való szállításával kapcsolatos ki- és berakási, valamint anyagmozgatási költségét;

c) a vámhatárig felmerülő biztosítási költséget.

29. § A vámáru vámértékeként bevallott összeget a vámhatóság vizsgálni köteles. Amennyiben a bevallott vámérték a vámhatóság nyilvántartásában szereplő összehasonlító értéknél 20%-ot — a vámtarifa 1—24. Árucsoportjába tartozó termékeknel 5%-ot — meghaladó mértékben alacsonyabb, a vámhivatal a vámkezelést csak akkor végzi el — és az árut kiadja —, ha a vámfizetésre kötelezett vagy megbízottja a bevallott vámérték és az összehasonlító érték különbözete erejéig a 7. § (1) bekezdés d) pontja szerint vámbiztosítékot nyújt. Ilyen esetben a bevallott vámértéket a vizsgálat befejezéséig — a GATT Vámértékegyezmény 13. Cikke alapján — ideiglenesnek kell tekinteni.

A vámérték meghatározás különös szabályai

30. § (1) A passzív feldolgozásból megváltozott, feldolgozott állapotban visszahozott vámáru vámértékét a külföldön hozzáadott külföldi anyag és alkatrész ára, a passzív feldolgozás ellenében felszámított díj, csomagolási, biztosítási és szállítási költség együttes összege alapján kell megállapítani.

(2) A szavatossági és jótállási igények érvényesítésére külföldre javítás céljából kiszállított és javítás után visszahozott áruk vámértékének meghatározásakor a javítási költséget és a javításhoz felhasznált külföldi anyag vagy alkatrész értékét figyelmen kívül kell hagyni.

(3) Az aktív feldolgozási eljárásban vámkezelt vámáru belföldön maradt hulladékának, melléktermékének a vámkiszabás alapjául szolgáló vámértékét — amennyiben a minőségi változásnak megfelelő számla nem áll rendelkezésre — a vámhivatal a 27. §-ban foglaltak alkalmazásával, becslés útján állapítja meg.

(4) Az ipari vámszabaderületről belföldre szállított vámáru belföldi forgalom számára történő vámkezelésekor a vám alapját — függetlenül attól, hogy a vámáruban belföldi eredetű áru értéke is szerepel — a 20. § (1) bekezdésében foglaltak szerint kell megállapítani. Ilyen esetben a belföldi forgalom számára való vámkezelésnél a 153. § (1)—(2) bekezdéseinek rendelkezéseit is kell alkalmazni.

31. § (1) Adatfeldolgozó berendezéshez való használatra behozott adatokat vagy utasításokat tartalmazó hordozóeszköz vámértékének meghatározásakor csak magának a hordozóeszköznek az értékét kell figyelembe venni. A hordozóeszköz vámértékébe nem számít bele az adatok vagy utasítások vámértéke, feltéve, hogy ezen érték különválasztható az adott hordozóeszköz vámértékétől. Amennyiben a hordozóeszköz a vagyoni értéket képviselő jog fogalomkörébe tartozó információt hordoz, a vámértéket a 28. § (2) és (3) bekezdésében foglaltak figyelembevételével kell megállapítani.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában:

a) a „hordozóeszköz” kifejezés nem foglalja magában az integrált áramköröket, félvezetőket és hasonló eszközöket, vagy olyan termékeket, amelyek ilyen áramköröket vagy eszközöket tartalmaznak;

b) az „adatok vagy utasítások” kifejezés nem foglalja magában a hang-, kép- vagy videofelvételeket, vagy ezek képzésére szolgáló digitális jeleket.

32. § (1)⁴⁵ A nem kereskedelmi forgalomban beérkező vámáru után fizetendő vám alapja a vámárúnak külföldön kifizetett, illetve felszámított és a külföldi jog szerint levonható vagy visszatéríthető adó levonása után fennmaradó külföldi ára. A vámáru külföldi árát — beleértve a visszatérített adó összegét is — a vámfizetésre kötelezett számlával igazolja, vagy ennek hiányában értéknilylatkozatot tehet. Ha a vámfizetésre kötelezett értéknilylatkozatot sem tud tenni, a vámteher alapját a vele azonos vagy hozzá legjobban hasonló áru vámmal és adókkal csökkentett belföldi fogyasztói árának alapulvételével, ennek hiányában becslés útján a vámhatóság állapítja meg. A használt vámáru belföldi árának megállapításánál a hasznátság mértékét is figyelembe kell venni.

(2) A vámhatóság a számlán feltüntetett vagy az értéknilylatkozatban szereplő értéket a 29. §-ban rögzített feltételekkel fogadja el. Amennyiben a bevallott vámmérték nem fogadható el, a vámteher alapját az (1) bekezdés szabályai szerint megállapítandó, vámmal és adókkal csökkentett átlagos belföldi fogyasztói ár alapulvételével, ennek hiányában becslés útján a vámhatóság állapítja meg.

33. § (1) A jogellenes belföldi forgalomba hozatal esetében a vám alapja a vámárúnak a csempészet vagy vámor-gazdaság bűncselekmény, illetőleg a vámszabálysértés elkövetése napján, ha pedig ez az időpont nem állapítható meg, a felfedés napján fennálló jellegének megfelelő vámmértéke.

(2) Ha az (1) bekezdésben meghatározott esetben nem lehet megállapítani, hogy az elkövetési tárgyként szolgáló vámáru milyen állapotban volt, mennyi volt a vámmértéke, ezeket a rendelkezésre álló adatok alapján valószínűsíteni kell.

II. Fejezet

AZ ÁRU, VÁMÁRU VÁMJOGI HELYZETÉNEK RENDEZÉSÉIG ALKALMAZANDÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

Áruforgalom vámellenőrzése

34. § (1) A külföldről behozott vámáruat vagy a külföldre kivitelre kerülő árut — függetlenül attól, hogy kell-e utána vámot fizetni vagy sem — vámellenőrzés alá kell vonni.

⁴⁵ A 32. § (1) bekezdésének első mondata az 1997. évi L. törvény 15. §-ával megállapított szöveg.

(2) A vámellenőrzés az állam kizárólagos joga, amit a vámszervezet szervei útján gyakorol. A vámellenőrzés biztonsága érdekében csak úgy szabad árut a vámterületre behozni, vagy onnan kivinni, hogy arról a vámszervezet szervei tudomást szerezzenek, és a vámellenőrzést el tudják végezni.

(3) A vámellenőrzést az áru származási országára, továbbá a küldő vagy a rendeltetési országra való tekintet nélkül, illetőleg a szállítóeszköz bejegyzési országától, annak tulajdonosától, érkezési és rendeltetési helyétől függetlenül, megkülönböztetés nélkül kell elvégezni.

VÁMIGAZGATÁSI ELJÁRÁSOK A HATÁRON

Beléptetés

35. §⁴⁶ A beléptetés a jelentkezési, az árubemutatósi, továbbá a nem természetes személy által lebonyolított kereskedelmi forgalomban az árubejelentési kötelezettségek teljesítésének a határvámhivatal általi elfogadásából, a behozatal feltételeinek megállapításából, kereskedelmi forgalomban az ellenőrző vizsgálatból, valamint a további vámkezelés iránti kérelem elfogadásából áll.

Kiléptetés

36. § (1) A kiviteli ellenőrzés, az ideiglenes kivitel, a passzív feldolgozás, valamint a tranzitcélú árutovábbítás alá vont áruk kiléptetését a határvámhivatal végzi.

(2) A kiléptetés a jelentkezési és árubemutatósi, kereskedelmi forgalomban, továbbá az árubejelentési kötelezettségek teljesítésének a határvámhivatal által történő elfogadásából, kereskedelmi forgalomban az ellenőrző vizsgálatból, és az áru külföldre történő kilépésének megállapításából és igazolásából áll.

Jelentkezési kötelezettség

37. § (1) Aki az államhatáron belép, a határrendészeti ellenőrzést követően azonnal, aki kilépni szándékozik, szintén a határrendészeti ellenőrzés után, közvetlenül a kilépés előtt a határvámhivatalnál vámellenőrzés céljából jelentkezni köteles.

(2) Ha a vámellenőrzés külföldön létesített magyar határvámhivatalnál történik, az (1) bekezdésben szabályozott jelentkezési kötelezettség teljesítése a vonatkozó nemzetközi szerződésben foglaltak figyelembevételével történik.

(3) Aki a vámhatárt a fuvarozó járművén lépi át, a vámellenőrzés alkalmával tesz eleget jelentkezési kötelezettségének.

⁴⁶ A 35. § az 1997. évi L. törvény 16. §-ával megállapított szöveg.

(4) Az államfők, kormányfők és a törvényhozó testületek elnökei mentesek a jelentkezési kötelezettség alól.

(5) A jelentkezési kötelezettség rendelkezései nem érintik az államhatár átlépésére vonatkozó külön jogszabályok előírásait.

Árubejelentési kötelezettség

38. § (1) A vámhatárt bármely irányba átlépő kereskedelmi szállítóeszközzel és annak rakományáról — ha nemzetközi szerződés vagy e törvény másként nem rendelkezik — általános írásbeli árubejelentést kell a határvámhivatal részére adni.

(2) Kereskedelmi szállítóeszközön történő fuvarozás esetén az írásbeli árubejelentéssel egyidejűleg be kell mutatni az áru szállítására vonatkozó fuvarlevelet és vámománnyt is.

(3) Az árubejelentési kötelezettség akkor is fennáll, ha a kereskedelmi forgalomban a vámhatáron átlépő árut nem kereskedelmi szállítóeszközön vagy kereskedelmi szállítóeszköz rendszeresített rakterén kívül szállítják.

(4) Az írásbeli általános árubejelentést az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározott módon kell megtenni.

(5) Írásbeli árubejelentést kell adni:

a) a csővezetéken külföldről beérkező és külföldre kiszállított vámárúkról/árúkról, behozatali irányú forgalom esetén az első belföldi, a kiviteli irányú forgalom esetén pedig az utolsó belföldi mérőállomás fekvése szerint illetékes vámhivatal részére, és

b) az elektromos vezetéken beérkező vagy kiszállításra kerülő vámárúról/árúról a vámszervezet központi szerve által kijelölt vámhivatal részére.

(6) A jelentkezési kötelezettség alóli mentesség egyúttal árubejelentési kötelezettség alóli mentességet is jelent.

(7) Nem kell árubejelentést adni a postaküldemények közül — a kábítószert tartalmazó küldemények kivételével — a külföldről érkezett vagy külföldre feladott levelezőlappokról, zárt vagy nyitott levelekről, továbbá az átmenő (tranzit) rendeltetésű postaküldeményekről.

Árubemutatósi kötelezettség

39. § (1) A vámhatáron át behozott vagy kivitelre kerülő vámárut/árut — ideértve a járművet és a szállítótartályt is — az árubejelentést követően a határvámhivatalnál be kell mutatni, és annak megfelelő vámigazgatási eljárás alá vonását kell kérni. A határvámhivatal a vámigazgatási eljárás mellett biztosítani köteles a növény- és állategészségügyi ellenőrzésre vonatkozó jogszabályok betartásának ellenőrzését is.

(2) A bemutatásra és a vámkezelés kérésére az a személy (szervezet) köteles, aki az árut a vámhatáron átviszi.

(3) Mentesek az árubemutatósi kötelezettség alól

a) az államfőknek és a kormányfőknek, a törvényhozó testületek elnökeinek, a külföldi államok kormánya tagjainak, illetőleg a külföldi államok kormányküldöttsége tagjainak és mindezek kísérintőinek használatára szolgáló áruk;

b) nemzetközi szerződés alapján a bemutatási kötelezettség alól mentesített áruk.

(4) Nem kell a határvámhivatalnak — viszonyosság esetén — bemutatni

a) a külföldi államok magyarországi diplomáciai képviselői és konzuli tisztviselői, valamint a nemzetközi szervezetek tisztségviselői, továbbá az említett személyek családjának a velük közös háztartásban élő tagjai;

b) a Magyarországon megtartásra kerülő diplomáciai értekezletekre érkező, illetőleg onnan távozó küldöttségek vezetői és tagjai;

c) a külföldi államok Magyarország területén átutazó, nem magyarországi diplomáciai képviselői és konzuli tisztviselői, továbbá családtagjaik személyi poggyászait és az általuk használt járműveket.

(5) A (4) bekezdésben említett viszonyosságot az ellenkező rendelkezés kiadásáig vélelmezni kell. A viszonyosság kérdésében a külügyminiszter álláspontja az irányadó.

(6) A személyi poggyász kifejezés alatt a mentességre jogosulttal együtt beérkező és kivitelre kerülő, valamint a hivatali szolgálatával összefüggésben általa vagy számára előre- vagy utánküldött azon poggyászokat kell érteni, amelyek kizárólag személyes használatra szolgáló tárgyakat tartalmaznak, ideértve a berendezkedéshez szükséges tárgyakat is, feltéve, hogy az előre- vagy utánküldött poggyász a hivatali szolgálat megkezdéséről, illetve befejezéséről adott értesítéstől számított hat hónapon belül kerül vámkezelésre.

(7) A (4) bekezdésben említett személyi poggyász kizárólag abban az esetben vonható árubemutatósi kötelezettség alá, ha alapos okkal feltételezhető, hogy olyan tárgyakat tartalmaz, amelyek nem személyes használatra szolgálnak, vagy amelyek behozatala és kivitele a magyar jogszabályok szerint tilos vagy külön engedélyhez kötött, de ilyen engedélyt nem mutattak be, illetve amelyek vesztegzárra vonatkozó rendelkezések hatálya alá esnek. Az ilyen vizsgálatot csak a jogosult vagy igazolt képviselője jelenlétében lehet lefolytatni.

Ellenőrző vizsgálat a vámhatáron

40. § (1) Az árubemutatósi kötelezettség alá tartozó kereskedelmi szállítóeszközöket és azok rakományát a határvámhivatal köteles beléptető, illetőleg kiléptető ellenőrző vizsgálat alá vonni.

(2) Az ellenőrző vizsgálat magában foglalja

a) a kereskedelmi szállítóeszköz megvizsgálását abból a szempontból, hogy azon árut csak az arra szolgáló rakterületen helyezték-e el;

b) a kereskedelmi szállítóeszköz adatainak az általános árubejelentésen feltüntetett adatokkal való azonosítását, valamint annak megállapítását, hogy az üresnek jelzett szállítóeszköz valóban üres-e;

c) a rakottnak jelzett kereskedelmi szállítóeszköznel, továbbá a darabárúnál az azonossági jelek ellenőrzését, illetőleg szükség esetén az azonosság biztosítását;

d) poggyász- és mozgópostakocsinál annak megállapítását, hogy azon nem szállítanak-e olyan árut, amely a vonatkozó szállítási és postai okmányokban nem szerepel;

e) a kiléptetésre kerülő kereskedelmi szállítóeszköz esetén annak megvizsgálását, hogy a rajta lévő áru kivételben való vámkezelése megtörtént-e;

f) étkező- és hálókocsi, továbbá vízijármű esetén a leltárnak, valamint az utasok ellátását szolgáló készletnek az ellenőrzését;

g) nemzetközi szerződések által kikötött szállítási feltételek teljesülésének ellenőrzését.

(3) Az ellenőrző vizsgálat alkalmával vámvizsgálatot is kell tartani, ha

a) bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésére van gyanú, vagy

b) a vámbiztosíték összegének megállapítása miatt erre szükség van.

41. § (1) Az ellenőrző vizsgálat befejezéséig a kereskedelmi szállítóeszközt mozgásba hozni, arról leszállni vagy arra felszállni, illetőleg abból árut kirakni, vagy oda árut berakni, vonatszerelvényt megosztani csak a határvámhivatal engedélyével szabad.

(2) Az ellenőrző vizsgálatnál az írásbeli általános árubejelentést adó köteles közreműködni, és az ahhoz szükséges segédeszközt és munkaerőt saját költségére és veszélyére biztosítani. Ennek elmulasztása esetén a feltételeket a vámhivatal az árunyilatkozatot adó költségére és veszélyére biztosítja.

(3)⁴⁷ Az ellenőrző vizsgálatot a vámutak áteresztő képességének növeléséhez és a nemzetközi áruforgalom gyors lebonyolításához fűződő érdek szem előtt tartásával kell végrehajtani. Elsőbbséget kell biztosítani az olyan szállítóeszközök ellenőrző vizsgálatának, amelyekben utasokat, élő állatokat, romlandó árut, veszélyes anyagokat, sürgős életmentő küldeményt vagy NATO okmány fedezete mellett árut/vámárut szállítanak.

A beléptetés megtagadása

42. § (1) A határvámhivatal jogosult a szállítóeszköz és rakományának beléptetését mindaddig megtagadni, amíg annak vámkezelésben való részesítését nem kérik, vagy a kérelem a hatályos jogszabályok, így különösen az állategészségügyi, a növényegészségügyi és a környezetvédelmi jogszabályok alapján nem teljesíthető.

(2) A bármely ok miatt vámigazgatási eljárás alá nem vonható vámáru — ha jogszabály másként nem rendelkezik — a határvámhivatal engedélyével az áru szállítója jogosult külföldre visszaszállítani.

(3) Vámkezelési kérelem hiányában vagy a nem teljesíthető kérelem miatt visszatartott kereskedelmi szállítóeszköz és annak rakományát a határvámhivatal jogosult külföldre visszairányítani abban az esetben, ha a beléptetés megtagadása a határátkelőhelyen forgalmi zavart okoz, vagy a határátkelőhely áteresztő képességét hátrányosan befolyásolja.

A kiléptetés megtagadása

43. § A határvámhivatal jogosult a szállítóeszköz és rakományának kiléptetését mindaddig megtagadni, amíg a kiléptetés a hatályos jogszabályok alapján nem teljesíthető.

Átmeneti megőrzés

44. § (1) Amennyiben a nemzetközi fuvarozó, szállítmányozó cég, posta vagy vámügynök telephelyére érkező, vámhatóságnak bejelentett vámáru vámjogi sorsának további rendezésére az azzal rendelkezni jogosult nem intézkedik (vámkezelését nem kezdeményezi, vagy kérelme nem teljesíthető), a fuvarozó, szállítmányozó, posta vagy vámügynök rakhelyén (vámraktárában) a vámáru átmeneti megőrzés alatt lehet tartani.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés nem alkalmazható, akkor a vámáru átmeneti megőrzését a vámhatóság az általa szabott feltételek szerint és kijelölt helyen engedélyezheti. Az átmeneti megőrzés alá helyezett vámárukat csak a vámhatóság által engedélyezett helyen és a vámhivatal által megállapított feltételek szerint lehet tárolni.

(3) Az átmeneti megőrzés alatt álló vámáru csak olyan kezelés alá vonható, amely az állagmegóvás érdekében szükséges, anélkül, hogy annak külleme vagy egyéb fizikai jellemzői megváltoznának.

(4)⁴⁸ Az átmeneti megőrzés időtartama legfeljebb harminc nap lehet. Ha azonban az átmeneti megőrzésre hatósági engedély hiánya miatt került sor és az engedély megszerzése iránt a kérelmet a belépést — végre nem hajtható vámkezelés esetében az árunyilatkozat visszaadását vagy visszautasítását — követő két munkanapon belül benyújtották, és ezt a tényt a vámhivatalnál a harmincnapos határidőn belül igazolták, akkor a határidő legfeljebb a hatósági engedély kiadását követő 10. munkanapon jár le. Ezután a belföldi forgalom számára történő vámkezelés feltételeinek biztosítása mellett a vámhatóság az e törvény 70. §-ában foglalt értékesítési szabályok figyelembevételével a vámáru értékesítése iránt intézkedik. A vámhatóság intézkedését követően a vámáru a belföldi forgalom számára vámkezeltnek kell tekinteni.

⁴⁷ A 41. § (3) bekezdése az 1999. évi CXVII. törvény 8. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

⁴⁸ A 44. § (4) bekezdésének első mondata az 1997. évi L. törvény 17. §-ával megállapított szöveg.

III. Fejezet

VÁMJOGI ÉS VÁMELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

Vámfelügyelet

45. § (1) A vámhatóság köteles vámfelügyelet alatt tartani

- a) a vámárut;
- b) a jövedéki törvény hatálya alá tartozó, kiviteli célból továbbított adózatlan terméket;
- c) az e törvény 7. § (1) bekezdés e) pontja alapján vámkezelt árut;
- d) a külön jogszabályokban meghatározott korlátozások, tilalmak hatálya alá tartozó, kiviteli célból továbbított olyan árut, melyeknek kilépését igazolni kell.

(2) A vámáru hivatalos kísérésével kapcsolatban felmerülő költség az áru szállítóját terheli.

(3) A közvetett vámfelügyelet alatt tartott vámáru megletének vagy feldolgozásának és az erre vonatkozóan előírt nyilvántartások vezetésének ellenőrzését a folyamatos üzemi munka zavarása nélkül kell végrehajtani.

(4) A vámfelügyeletet meg kell szüntetni, ha a vámáru baleset vagy más elháríthatatlan ok következtében megsemmisült vagy pótolhatatlanul elveszett, és ezeket a körülményeket a vámhivatalnál igazolták, illetve a vámárut a vámhivatal felügyelete mellett megsemmisítették.

(5) Az olyan áruk, amelyeket — különleges célra történő felhasználásuk alapján — csökkentett vámteher alkalmazásával vagy feltételtől függően vámmentesen vámkezelték a belföldi forgalom számára, mindaddig vámfelügyelet alatt maradnak, amíg a feltétel fennáll és amíg azoknak a meghatározott célra történt felhasználását, kivitelét, vámfelügyelet melletti megsemmisítését, alakatlanítását nem igazolták. Az ilyen árut a meghatározott céltól eltérően felhasználni csak a vámhivatal előzetes engedélyével, — a 142. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott mértékű kamattal növelt — vámteher különbözetének megfizetése után szabad.

Vámvizsgálat

46. § (1) A vámkezelést vámvizsgálat alapján kell elvégezni.

(2) A vámvizsgálatot a vámkezelés céljából adott árunyilatkozat adatainak alapulvételével kell elvégezni.

(3)⁴⁹ A vámvizsgálat — az országhatáron lebonyolódó áruforgalom ellenőrzésének biztosítása céljából — lehet tételes vagy egyszerűsített, az egyszerűsített pedig szűrőpróbaszerű vagy adminisztratív, az e törvény végrehajtási rendeletében szereplő feltételek szerint. Nem kell vámvizsgálat alá vonni a 38. § (7) bekezdése szerint árubeje-

lentési kötelezettség alól mentes postaküldeményeket, a NATO okmányok fedezetével szállított, továbbított árut/vámárut. A 39. § (7) bekezdésében foglalt esetek kivételével nem szabad belső áruvizsgálat alá vonni a 39. § (3) és (4) bekezdése szerint az árubemutatói kötelezettség alól mentes vámárut, a diplomáciai pecséttel ellátott küldeményeket és a hivatalos pecséttel ellátott, katonai futár útján továbbított hivatalos okiratokat, továbbá a NATO biztonsági/titokvédelmi szempontból minősített küldeményeket, kivéve, ha nemzetközi egyezmény vagy egyéb jogszabály másként nem rendelkezik.

(4) A tételes vámvizsgálat külső és belső áruvizsgálatból áll.

(5) Az egyszerűsített vámvizsgálat e törvény végrehajtási rendeletében meghatározottakból áll.

(6)⁵⁰ A jövedéki törvény hatálya alá tartozó termékek esetén alkalmazható egyszerűsített vámvizsgálat feltételeit e törvény végrehajtási rendelete szabályozza.

(7) A külső áruvizsgálat a csomagok darabszámának, jelének és számjelének megállapításából, továbbá az alkalmazott azonossági jelek vizsgálatából áll. A külső áruvizsgálatot a vámkezelt áru szállítóeszközbe való berakása, illetőleg onnan történő kirakása esetén a szállítóeszköz vizsgálatára is ki kell terjeszteni.

(8) A belső áruvizsgálat kiterjed az áru jellegének, mennyiségének, megnevezésének, vámértékének, vámtarifaszámának, származási helyének ellenőrzésére, továbbá azoknak az adatoknak és okmányoknak, illetőleg iratoknak a megvizsgálására, amelyek a vámkezeléshez, illetőleg a statisztikai adatszolgáltatáshoz szükségesek.

(9) A vámhatóság jogosult az áruból a vámkezelést kérővel ellenszolgáltatás nélkül mintát vetetni, és azt a vámlaboratóriummal megvizsgáltatni, ha ez az áru jellegének, anyagi minőségének, vámértékének vagy vámtarifaszámának a megállapításához szükséges. A mintavétel tényét, valamint az áruból vett minta mennyiségét a vámkezeléshez benyújtott árunyilatkozaton a vámhatóság köteles igazolni.

(10) Egyszerűsített vámvizsgálat tartható elsősorban a vámügynökök, a halasztott fizetési engedéllyel rendelkezők által, saját nevükben kért, továbbá a vámhivatal engedélye alapján az e törvényben felsorolt vámkezeléseknél,

a) ha az okmányok alapján a vámteher kiszabásához szükséges minden adat, információ rendelkezésre áll, és

b) a körülmények alapján visszaélésre utaló gyanú nem áll fenn.

(11) A vámvizsgálatot hivatalból kell elvégezni, ha jogszabályt sértő cselekmény elkövetésére van gyanú.

(12) Ha az áru vámkezeléséhez más hatóság vizsgálata is szükséges, a vizsgálat eredményét a vámvizsgálattal egyidőben kell bemutatni.

⁴⁹ A 46. § (3) bekezdése az 1999. évi CXVII. törvény 8. § (3) bekezdésével megállapított szöveg.

⁵⁰ A 46. § (6) bekezdése az 1997. évi CIII. törvény 90. § (9) bekezdésével megállapított szöveg.

A vámkezelésre vonatkozó általános rendelkezések

47. § (1) A vámáru és az áru vámkezelésére — kivéve a (2) bekezdésben foglaltakat — az a vámhivatal illetékes, ahol azt vámkezelés céljából bemutatják.

(2) E törvény végrehajtási rendelete az (1) bekezdésben megállapított illetékességtől eltérő szabályokat is megállapíthat.

(3) Az illetékes minisztérium javaslata alapján a fokozott ellenőrzést igénylő termékek vámkezelésére szakosított vámkezelőhelyeket kell kialakítani e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott feltételek szerint.

48. § (1) A vámkezelésnél az árut bemutató, illetve a vámkezelést kérő saját költségére köteles közreműködni, és a vámkezelés feltételeit biztosítani.

(2) A vámkezelés történhet a vámhivatal hivatalos vagy áruvizsgálatra kijelölt helyén, valamint — szemledíj fizetése mellett — az áruval rendelkezni jogosult kérelmére annak lakhelyén, telephelyén (háziszemle).

49. § (1) A vámáru és a kivitelre kerülő áru azonosságát biztosítani kell.

(2) Az azonosság biztosítása vámzár vagy más azonossági jel alkalmazásával, mintavétellel, valamint áruléírással, fényképfelvétellel vagy más hasonló módszer igénybevételével történhet.

(3) Az azonosság biztosítására elfogadható a külföldi vámhivatal vagy a vasúti fuvarozó által alkalmazott zárjel.

50. § (1)⁵¹ Az egyes árukak az államhatáron át lebonyolódó forgalmat tiltó vagy korlátozó egyéb jogszabályok — ideértve a vonatkozó nemzetközi jogi kötelezettségeket is — rendelkezéseit a vámkezelés során érvényesíteni kell. Az áruk, szolgáltatások, anyagi értéket képviselő jogok kiviteléről, illetve behozataláról szóló jogszabály rendelkezéseit azonban nem kell alkalmazni az olyan vámáruk/árúk vámkezelésénél, amelyek nem tartoznak a külkereskedelemtől szóló 1974. évi III. törvény hatálya alá.

(2)⁵² Az élő állatok és a gyorsan romló áruk, a NATO okmány fedezetével szállított áru/vámáru, valamint az e törvény végrehajtási rendeletében sürgősnek minősített szállítmányok vámkezelését soron kívül kell elvégezni.

(3) A baleset vagy más elháríthatatlan ok következtében megrongálódott, beszennyeződött vagy megsérült vámáru vámkezelésénél az áru tényleges állapotát kell figyelembe venni.

Vámáru és az áru vámkezelése

51. § A vámáru és az áru vámkezelése — ha e törvény másképp nem rendelkezik — kizárólag erre irányuló kérelem alapján történhet. A kérelmet a vámáruval/áruval ren-

⁵¹ Az 50. § (1) bekezdése az 1997. évi L. törvény 18. §-ával megállapított szöveg.

⁵² Az 50. § (2) bekezdése az 1999. évi CXVII. törvény 8. § (4) bekezdésével megállapított szöveg.

delkezni jogosult vagy megbízottja köteles benyújtani. Ha a kötelezett ennek nem tesz eleget vagy kiléte nem állapítható meg, a vámáru közvetlen vámfelügyelet alá kell vonni.

52. § (1) A vámkezelést írásbeli vagy szóbeli árunyilatkozzal kell kérni. Az írásbeli árunyilatkozatot a vámhivatal hivatalos vagy áruvizsgálatra kijelölt helyén kell benyújtani.

(2) Az írásbeli árunyilatkozatot a hivatalos nyomtatványon kell benyújtani, amelynek tartalmaznia kell minden olyan adatot, amely a vám eljárások előírásainak az adott árua vonatkozó alkalmazásához szükséges. Ezek: a feladóra, a címzettre és az esetleges külkereskedelmi közreműködőre vonatkozó adatok, az áru mennyisége, megnevezése, értéke, tarifális és statisztikai besorolása, egyéb szükséges okmányok (így különösen: számla, engedély) jelzése, a vámkezeléshez szükséges adatok (az értékesítés feltételei, továbbítási adatok, szállítási adatok, előző vámkezelésre hivatkozás), vámkezelési kérelem. Kereskedelmi forgalomban a vámszervezet központi szerve engedélyezheti az árunyilatkozat elektronikus úton való benyújtását.

(3) Az árunyilatkozathoz — ha e törvény vagy végrehajtási rendelete eltérően nem rendelkezik — csatolni kell a számlát és vámértékbevallást, továbbá minden olyan okmányt, amelynek benyújtása a vámkezelésre vonatkozó előírások szerint az adott vám eljárásban szükséges.

(4) Szóbeli árunyilatkozatot csak természetes személy adhat a nem kereskedelmi forgalomban vám- és engedélymentesen vagy vámjegy kiállításával vámfizetési kötelezettséggel behozható és kivihető nem kereskedelmi mennyiségű árukról. A szóbeli árunyilatkozatot a határ-vámhivatalnál, a vámkezeléshez szükséges adatok bejelentésével lehet adni. A vámjegy alkalmazása esetén az árua vonatkozó adatok meghatározása általános is lehet.

(5) A „zöld folyosó” igénybevétele szóbeli árunyilatkozatnak minősül.

(6) Az együtt utazó, közös háztartásban élő közeli hozzátartozók által nem kereskedelmi forgalomban behozott vámárukra együttes árunyilatkozat is adható. Az együttes nyilatkozat adása nem jelenti a vámkedvezmény összevonhatóságát.

(7)⁵³ Az írásbeli árunyilatkozatok fajtáit, alaki és tartalmi követelményeit, valamint az Egységes Vámárunyilatkozat (a továbbiakban: EV) gyártásának feltételeit e törvény végrehajtási rendelete tartalmazza. Alkalmazási és kitöltési szabályait a pénzügyminiszter rendeletben állapítja meg.

53. §⁵⁴ (1) A vámáruról és áruról — amennyiben e törvény vagy nemzetközi egyezmény másként nem rendelkezik — az EV kitöltésével és a vámhivatalnál történő

⁵³ A 52. § (7) bekezdése az 1997. évi L. törvény 19. §-ával megállapított szöveg.

⁵⁴ Az 53. § az 1997. évi L. törvény 20. §-ával megállapított szöveg.

benyújtásával kell árunyilatkozatot adni. A külön engedéllyel rendelkezők a belföldi forgalom számára történő vámkezeléshez, valamint a kiviteli ellenőrzéshez szükséges árunyilatkozatot összevont formában is benyújthatják.

(2) Összevont árunyilatkozat adását a vámhivatal annak engedélyezheti, aki/amely szerv:

- a) vámszempontból megbízható, és
- b) tömegáru vagy azonos áruk nagytömegű behozatala esetén halasztott vámfizetési engedéllyel rendelkezik, vagy
- c) tömegárut vagy azonos nagytömegű árut kíván kivinni.

(3) Nem engedélyezhető összevont árunyilatkozat adása a jövedéki törvény hatálya alá tartozó és a külön jogszabály szerint fokozott ellenőrzést igénylő termékekre, továbbá olyan vámárura/árura, amelynek behozatalát vagy kivitelét jogszabály tiltja vagy szállítmányonként bemutatandó engedélyhez, igazoláshoz köti.

54. § (1) A vámkezelést kérő jogosult az árunyilatkozat benyújtása előtt a vámkezelésre kerülő vámárut a vámhivatal ellenőrzése mellett megtekinteni vagy abból szükség esetén mintát venni.

(2) A vámkezelést kérő kérésére a vámhivatal köteles az áruosztályozásra és a vámkezelésre vonatkozó jogszabályokat és azok mellékleteit betekintésre átadni.

(3) A vámkezelést kérő az árunyilatkozatokban a valóságnak megfelelő, pontos adatokat köteles feltüntetni. A vámhatóság — írásban és indokolva — megkövetelheti az adatok valódiságának igazolását.

Az árunyilatkozat ellenőrzése

55. § (1)⁵⁵ A vámkezelés céljából benyújtott írásbeli árunyilatkozatot a vámhatóság az átvételkor köteles ellenőrizni, és ha az az előírásnak megfelel, elfogadni.

(2) Az írásbeli árunyilatkozatot elfogadásáig a vámkezelést kérő módosíthatja, illetőleg visszavonhatja. Az árunyilatkozat elfogadását a vámkezelést kérővel szóban közölni kell.

(3) Az írásbeli árunyilatkozat módosítását az elfogadás után is lehetővé kell tenni, ha valamelyik adat hibás bejegyzése nyilvánvaló tévedésnek minősül.

(4) Az írásbeli árunyilatkozatot a vámhivatal nem fogadja el, és az árunyilatkozatot adó részére azt visszaadja, ha annak ellenőrzésekor azonnal megállapítható, hogy

- a) a kért vámkezelés elvégzésére a vámhivatalnak nincs hatásköre vagy illetékessége;
- b) a vámjogszabályok és a vámterhekre vonatkozó törvények rendelkezéseinek nem felel meg.

(5)⁵⁶ Az elfogadott árunyilatkozatot a vámhatóság nyilvántartásba veszi, és a vámkezelést kérővel egyidejűleg közli, hogy a vámkezelést mikor és milyen módon fogja

⁵⁵ Az 55. § (1) bekezdése az 1997. évi L. törvény 21. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

⁵⁶ Az 55. § (5) bekezdése az 1997. évi L. törvény 21. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

megkezdeni. Amennyiben a vámkezelés feltételei fennállnak, a vámhatóság a vámkezelést az árunyilatkozat elfogadásának napján — de legkésőbb az elfogadástól számított három munkanapon belül — köteles elvégezni. Gyorsan romló áruk és adminisztratív vámkezelés esetén, továbbá a vámszervezet központi szerve által kiadott általános engedély alapján a vámkezelést az árunyilatkozat elfogadása napján kell elvégezni.

(6) Az elfogadott írásbeli árunyilatkozatot határozattal kell visszautasítani, ha

- a) az áru azonossága nem állapítható meg;
- b) a kért vámkezelés nem hajtható végre;
- c) a vámkezelést kérő nem tesz eleget árubemutatói kötelezettségének;

d) csempészet vagy devizagazdálkodás megsértése bűncselekmény, illetőleg vámszabálysértés vagy devizaszabálysértés elkövetésére van gyanú;

e) a vámkezeléshez a vámárura el nem fogadható vámértékbevallást vagy számlát csatoltak;

f) a vámkezeléshez benyújtott árunyilatkozaton helytelen ügyfélazonosító számot tüntettek fel.

(7) Visszautasított árunyilatkozat esetén a vámárut átmeneti megőrzés vagy vámfelügyelet alatt kell tartani, amit a vámhivatal a visszautasítással egyidejűleg továbbra is engedélyez, vagy elrendel.

(8) Az elvégzett vámkezelés megtörténtét a vámhivatal köteles az árunyilatkozaton — illetve vámjegy kiállításával — igazolni.

VÁMÁRU JELLEGET MEGTARTÓ VÁMKEZELÉSEK

Árutovábbítás

56. § (1) Vámárúnak egyik vámhivatal vámfelügyelete alól bármely másik vámhivatal vámfelügyelete alá helyezése a vámáru továbbításával történik.

(2) Az árutovábbítás vámvizsgálatból, a vámáru azonosításából és a vámteher, áruk esetében pedig — ha e törvény így rendelkezik — a forgalmi adók biztosításából áll.

(3) Az árutovábbítás az erre irányuló kérelem elfogadásakor kezdődik, a vámárúnak és a vámkezelés szabályai szerint csatolt iratoknak a rendeltetési vagy a kiléptetési végző vámhivatalnál történt bemutatásakor fejeződik be.

(4) A vámkezeléshez benyújtott írásbeli árunyilatkozathoz csatolni kell a vámárura vonatkozó okmányokat és bizonylatokat, illetőleg fuvarozott vámáru esetén a fuvarlevelet.

57. § (1)⁵⁷ Az árutovábbításkor a vámhivatal — a vámkezelést kérő kérelmét is figyelembe véve — meghatározza a rendeltetési vámhivatalt és a vámáru bemutatási határidejét, amelyen belül a vámáru/áru további vámkezelését, illetve kiléptetését kell kérni.

⁵⁷ Az 57. § (1) bekezdése az 1997. évi L. törvény 22. §-ával megállapított szöveg.

(2) A továbbított, fuvarozott vámáru megérkezéséről az áru fuvarozója köteles a címzettet a rendeltetési helyre érkezést követően azonnal értesíteni.

(3) A címzett a fuvarozó értesítésének átvételétől számított két munkanapon belül köteles a vámáru vámkezelését kérni.

58. § (1) A továbbított vámáru fuvarozója, szállítója köteles a szállítás alatt bekövetkezett baleset, vagy más előre nem látott és a szállítást akadályozó, vagy az alkalmazott azonossági jelek megsérülését okozó eseményről a baleset vagy más esemény színhelyéhez legközelebb levő vámhivatalt haladéktalanul értesíteni, és ennek megtörténtét a vámhivatallal igazoltatni.

(2) Abban az esetben, ha a rendeltetési hely szerint illetékes vagy az (1) bekezdésben említett vámhivatal kétséget kizáróan megállapítja, hogy a továbbított vámáru baleset vagy más előre nem látott esemény következtében részben megsemmisült, vagy más módon megrongálódott, az áru felett rendelkezni jogosult a vámáru maradványát a tényleges állapotnak megfelelően vámkezelési, vagy külföldre újra kiviszi (kiviteti), illetőleg az állam javára ellenszolgáltatás nélkül felajánlja. Mindezek hiányában annak vámellenőrzés mellett történő megsemmisítését saját költségére és veszélyére kell kérnie.

59. § (1) A Magyar Köztársaság által elfogadott nemzetközi szerződésben meghatározott vámokmány fedezete mellett szállított vámáru továbbítására a vonatkozó nemzetközi szerződés előírásai irányadók.

(2)⁵⁸ A vasúti, a hajózási és a postaforgalomban fuvarozott vámáru, valamint a külföldi tulajdonában lévő és külföldön besorolt (lajstromozott) jármű (fuvarszköz) és szállítótartály továbbítására — a (3) bekezdésben meghatározott feltétel fenntartása mellett — e törvény végrehajtási rendelete egyszerűsített szabályokat határozhat meg.

(3) A vasúti, a hajózási, a légi és a postaforgalomban fuvarozott vámáru az áru szállítója csak a rendeltetési hely szerint illetékes — az 58. § (1) bekezdésében írt esetben az ott megjelölt — vámhivatal engedélyével szolgáltatathatja ki a címzett részére.

(4) A vámáru kiszolgáltatására vonatkozó engedélyt a vámhivatal írásban köteles közölni.

Raktározás

60. § (1) Raktározásban történő vámkezelése kérhető annak a vámárunak, amelynek vámjogi rendeltetése még bizonytalan, továbbá a kivitelre kerülő árunak, ha a külföldre szállítás feltételei fennállnak, de a kiszállításra csak későbbi időpontban kerül sor.

(2) A vámáru/áru vámraktárban raktározható.

(3) A vámhatóság által visszatartott vagy lefoglalt vám-áruk/árak, továbbá a talált vámáruk raktározása esetén — ha jogszabály eltérően nem rendelkezik — a raktározásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(4) A raktározás vámvizsgálatból, a vámáru/áru azonosításából, a beraktározás és a kiraktározás ellenőrzéséből, továbbá a raktározási határidő megállapításából áll.

61. § (1) A vámraktárban a vámáru/áru legfeljebb 5 évig raktározható, kivéve a hivatalból történő beraktározást.

(2) A 62. § (1) bekezdésének c) pontja alapján hivatalból beraktározott áru legfeljebb harminc napig, ezen belül addig raktározható, amíg a raktározásért fizetendő költségterítés összege a vámáru értékét el nem éri.

62. § (1) Vámárunak hivatalból történő raktározása elrendelhető, ha

a) a vámáru a vámhatóság, a bíróság vagy más hatóság lefoglalta, vagy annak kiadását megtiltotta;

b) a vámárunak közvetlen vámfelügyelet alatt tartása indokolt;

c) a vámfizetésre kötelezett a vámáruk után az esedékes vámterhet határidőre nem fizette meg.

(2) Ha a vámhatóság a vámárunak hivatalból történő beraktározását rendeli el, de a rendelkezésnek az, akinek a vámáru birtokában van, nem tesz eleget, a vámáru a birtokos felelősségére, veszélyére és költségére hivatalból kell a vámraktárba beszállítani.

63. § Az erre a célra fenntartott vagy bérelt speciális raktár kivételével nem szabad a vámhivatal által üzemeltetett vámraktárba felvenni:

a) a robbanó, a tűzveszélyes és a sugárzó anyagokat;

b) a gyorsan romló, továbbá az átható szagú vagy olyan árut, amely más áruban kárt okozhat, vagy az egészségre közvetlenül ártalmas;

c) azt az árut, melynek kezelése körülményes vagy költséges, vagy amely olyan nagy terjedelmű, hogy emiatt a raktározás nehézségekbe ütközik.

64. § (1) A vámhatóság által üzemeltetett vámraktárban raktározott áruk után fizetendő raktárdíj mértékét — a 144. § (12) bekezdésében foglalt eset kivételével — e törvény végrehajtási rendelete határozza meg.

(2) A raktárdíj alkalmazása szempontjából a vámhatóság által beraktározott és soron kívül értékesített, gyorsan romló árukat legalább egy napon keresztül raktározottnak kell tekinteni. Ha az ilyen áru értéke nem éri el az esedékes raktárdíj összegét, az áruérték és a raktárdíj közötti különbözetet nem kell megfizetni.

65. §⁵⁹ Mentések a raktárdíj fizetési kötelezettség alól a kizárólag vámhivatal által üzemeltetett vámraktárban raktározott alábbi vámáruk/árak:

⁵⁸ Az 59. § (2) bekezdése az 1997. évi L. törvény 23. §-ával megállapított szöveg.

⁵⁹ A 65. § bevezető mondata az 1997. évi L. törvény 24. §-ával megállapított szöveg.

- a) az államnak ellenszolgáltatás nélkül felajánlott és elfogadott áruk/vámárúk a felajánlás napjától;
- b) a lefoglalt vámárúk;
- c) a lefoglalt, de az elkobzás mellőzésével kiadni rendelt áruk a kiadást elrendelő határozat jogerőre emelkedését, illetőleg a jogerős határozatban megállapított teljesítési határidő elteltét követő napig;
- d) a talált és elhagyott vámárúk addig a napig, ameddig azok tulajdonjogát nem igazolják;
- e) a nem kereskedelmi forgalomban behozott vámárúk a beraktározás napjától számított tizenötödik napig, illetőleg, ha a kért vámjáráshoz engedély szükséges — és az engedély iránti kérelmet legkésőbb a belépést követő két munkanapon belül benyújtották —, az engedély vagy annak elutasítása keltétől számított nyolcadik napig.

Vámraktár

66. § (1) Vámraktárnak minősül az erre a célra

- a) a vámhivatal által üzemeltetett, vagy
- b) a vámhatóság által engedélyezett és vámhivatali felügyelet alatt álló helyiség, terület.

(2) A vámraktár lehet köz- vagy magánvámraktár. Közvámraktárnak (bévámraktárnak) minősül a vámhivatal által üzemeltetett, illetve a vámügynök vagy más által fenntartott, a vámhatóság által engedélyezett raktár, amelyben bárki rendelkezése alatt lévő vámárúk/árúk raktározhatók. A fuvarozó, szállítványozó, posta raktára olyan közvámraktár, amelyben csak az általuk szállított vámárúk/árúk raktározhatók. A magánvámraktárban csak a fenntartó részére, illetve a bizományosi és vevőszolgálati szerződés alapján érkező vámáru raktározható. A vámhatóság által engedélyezett vámraktárban a vámáru az engedélyben meghatározott feltételek mellett raktározható.

(3) A vámhivatali vámraktár esetén a vámhivatal az üzemeltető, míg a más szervezet által fenntartott vámraktár esetén raktárengedélyes az a szervezet, aki a vámraktár hasznosítására jogosult. A beraktározó az a személy, szervezet, akit a beraktározásról szóló vámokmány megjelöl.

67. § (1) A vámraktár létesítéséhez engedély nem szükséges, ha a vámhivatal a vámraktárt maga üzemelteti.

(2) A vámraktár létesítésének engedélyezése iránti kérelmet a vámszervezet illetékes területi szervéhez írásban kell benyújtani.

(3) Az engedélyt ki kell adni, ha

- a) a kérelmező magyarországi székhellyel rendelkező szervezet,
- b) a vámraktár üzemeltetése gazdaságilag indokolt, és a raktárként üzemeltetni szándékozott épület (helyiség) megfelel a vámellenőrzésre vonatkozó követelményeknek,
- c) a kérelmező a raktárhelyiség használatának jogcímét hitelt érdemlően igazolja,
- d) a kérelmező vámszempontból megbízható,

e)⁶⁰ a kérelmező a tevékenységéhez vámbiztosítókkal rendelkezik,

f)⁶⁰ a kérelmező a raktárra vonatkozó hatósági engedélyekkel rendelkezik.

(4) A vámraktár engedélyezésére irányuló kérelem tartalmát és a vámraktár engedélyezésének részletes feltételeit e törvény végrehajtási rendelete határozza meg.

68. § (1)⁶¹ A közvámraktár normál eljárásban, a magánvámraktár normál vagy egyszerűsített eljárásban üzemeltethető. Az egyszerűsített eljárásban üzemeltetett magánvámraktár esetén — amennyiben a beraktározás a vámáru exporttermékbe történő beépítése céljából történik — a készáru külföldre történő kiviteli vámkezelésénél az áru kedvezményes származásának igazolási kérelme esetén, a származási előírások tekintetében érvényesíteni kell a nemzetközi kötelezettségvállalásban foglalt feltételeket is. Az egyszerűsített eljárást írásbeli kérelemre a vámszervezetnek a vámraktár létesítési engedélyét kiadó területi szerve engedélyezheti. A köz- és magánvámraktár típusait, valamint ezek normál és egyszerűsített eljárásban való üzemeltetésének részletes szabályait és feltételeit e törvény végrehajtási rendelete tartalmazza.

(2) A vámraktár raktárengedélyese és üzemeltetője felelős azért, hogy az árut a vámraktárban való tárolás idején a vámhivatali felügyelet alól ne vonják ki, valamint, hogy a raktár fenntartására vonatkozó jogszabályok előírásait betartsák.

(3) A beraktározó felelős a vámáru raktározásából származó kötelezettségek teljesítéséért.

(4) A vámhivatal által üzemeltetett vámraktárban a raktározás ideje alatt a vámáruban keletkezett kárt a vámhivatal abban az esetben köteles megtéríteni, ha nem tudja bizonyítani, hogy a kár megelőzéséhez, enyhítéséhez vagy elhárításához szükséges intézkedéseket megtette.

69. § A vámraktárba beraktározott vámárut a beraktározó — az üzemeltető, illetve raktárengedélyes engedélyével — megtekintheti, és a vámáru gondozásához szükséges minden olyan művelet elvégezhet, amely a vámáru állapotát nem változtatja meg.

70. § A vámhivatal által üzemeltetett raktárban a raktározási határidő lejártakor, illetőleg abban az esetben, ha az esedékes raktárdíj a vámáru vámértékét meghaladja, a vámhivatal köteles a beraktározót a jogkövetkezményekre való utalással és a felszólítás átvételétől számított nyolcnapos határidő kitűzésével felszólítani, hogy a vámáru vámjogi sorsának rendezését kérje. A felszólítás eredménytelensége esetén a vámhivatal a vámárut értékesítheti. Az értékesítésből befolyt összeg elszámolását — ideértve a jogosult részére történő kifizetést is — e törvény végrehajtási rendelete szabályozza.

⁶⁰ A 67. § (3) bekezdésének e)—f) pontja az 1997. évi L. törvény 25. §-ával megállapított szöveg.

⁶¹ A 68. § (1) bekezdésének második mondata az 1997. évi L. törvény 26. §-ával megállapított szöveg.

71. §⁶² (1) A beraktározónak a 66—70. §-okban meghatározott vámárura vonatkozó jogai és kötelezettségei értelemszerűen vonatkoznak a közvámraktárba beraktározott áruira is.

(2) A közvámraktárba beraktározott áru esetében a beraktározó jogai és kötelezettségei az áru igazolt külföldi tulajdonosára is vonatkoznak.

(3) A vámraktár létesítésére vonatkozó engedélyt vissza kell vonni, ha az engedélyezés feltételei már nem állnak fenn, továbbá, ha a raktárengedélyes az előírt kötelezettségeinek nem tesz eleget, vagy a vámjogszabályban foglalt rendelkezéseket súlyosan vagy ismételtén megsértette. Az ilyen raktárengedélyes vagy üzemeltető részére két éven belül újabb létesítési engedély nem adható.

Aktív feldolgozás

72. § Aktív feldolgozásnak minősül a külföldi féllel kötött szerződés keretében a külföldi fél által rendelkezésre bocsátott vámáruval visszaviteli kötelezettség mellett végzett tevékenység, így különösen a feldolgozás, összeszerelés, megmunkálás, javítás, karbantartás, bérhizlalás, bértermelés, ha ezért a külföldi ellenszolgáltatást ad. Az aktív feldolgozás céljából behozott vámáru belföldön elidegeníteni, harmadik személy, szervezet részére használatra átadni csak a vámteher megfizetése után szabad. E rendelkezés alkalmazása szempontjából nem tekinthető harmadik személy részére történő átadásnak, ha a vámáru a vámkezelést kérő telephelyeinek vagy alvállalkozóinak — igazolási kötelezettség mellett — átadja.

73. § (1)⁶³ Az aktív feldolgozás vámvizsgálatból, a vámfizetési kötelezettség megállapításából, a vámteher kiszabásából, az azonosság biztosításából, valamint a visszaviteli határidő megállapításából, az elszámolás feltételeinek megállapításából és jóváírásából, jövedéki termék esetében a belföldi forgalomba kerülés esetére fizetendő vámterhek biztosításából áll.

(2) A visszaviteli határidőt a szerződésben foglaltak figyelembevételével, de legfeljebb tizenkét hónapban kell megállapítani. Ez a határidő meghosszabbítható, ha a szerződés feltételeinek változása vagy más ok azt indokolja.

(3)⁶⁴ Az aktív feldolgozásban vámkezelt vámárukkal a visszaviteli határidő lejártát követő ötödik munkanapig kell elszámolni. Elszámolás alatt — a 90. § (6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével — a vámáru külföldre történő kiszállításának, közvámraktárba kivitel céljából történő beraktározásának vagy belföldi forgalom számára, illetve újbóli aktív feldolgozásban vagy ideiglenes behozatalban történő vámkezelésének igazolását kell érteni.

Amennyiben a vámáru újbóli aktív feldolgozásban vagy ideiglenes behozatalban történő vámkezelésével kéri az elszámolást, akkor a módosított bémunkaszerződés vagy az új eljárásra vonatkozó szerződés bemutatása szükséges. A vámáru külföldre történő kiszállítása melletti elszámolásnál — amennyiben a kedvezményes elbánásra jogosító származás igazolását kéri — érvényt kell szerezni a nemzetközi szerződésekben vállalt kötelezettségeknek is.

(4) Amennyiben a (3) bekezdés szerinti elszámolás nem történik meg, az illetékes vámhivatal hivatalból haladéktalanul intézkedik a még ki nem szabott vámteher és a 142. § (3) bekezdése szerinti kamat kiszabásáról, valamint a vámteher és a kamat beszedéséről és a külön jogszabályokban a belföldi forgalom számára történő vámkezelés feltételeként előírtak teljesítésének ellenőrzéséről. A vámhivatal intézkedése után a vámáru a belföldi forgalom számára vámkezeltnek kell tekinteni.

74. §⁶⁵ (1) Az aktív feldolgozásban történő vámkezelést a vámhivatal akkor engedélyezi, ha

a) a feldolgozásra kerülő vámáru behozatalát a Gazdasági Minisztérium engedélyezte vagy az engedélyt — külön jogszabály rendelkezése szerint — megadottnak kell tekinteni,

b) ahhoz az illetékes környezetvédelmi hatóság jogerős előzetes engedélyével hozzájárult,

c) a kérelmező a Magyar Köztársaság területén székhellyel rendelkező szervezet,

d) a kérelmező vámszempontból megbízható.

(2) Az (1) bekezdés szerinti engedélyezés részletes szabályait e törvény végrehajtási rendelete állapítja meg.

Ideiglenes behozatal

75. § (1)⁶⁶ Ideiglenes behozatalban kell vámkezelni azt a vámáru, amely a külföldi — ideértve a 77. § (1) bekezdés i) pontjában meghatározott személyt is — tulajdonjogának fenntartása mellett, ideiglenes használat, bemutatás vagy kipróbálás céljából, visszaviteli kötelezettséggel lépi át a vámhatárt.

(2) Az ideiglenes behozatalban vámkezelt vámárukat — a használatukkal járó szokásos értékcsökkenést kivéve — változatlan állapotban kell külföldre visszaszállítani.

(3) Az ideiglenes behozatali eljárás — az (1) bekezdésben meghatározott esetekben — olyan vámárukra is kérhető, amelyek azt megelőzően a vámáru jellegét meg nem szüntető más vámkezelésben részesültek.

76. § (1)⁶⁷ Az ideiglenes behozatal vámvizsgálatból, a vámáru azonosításából, a vámfizetési kötelezettség és a visszaviteli határidő megállapításából, a vámteher kiszabá-

⁶² A 71. § az 1997. évi L. törvény 27. §-ával megállapított szöveg.

⁶³ A 73. § (1) bekezdése az 1997. évi L. törvény 28. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

⁶⁴ A 73. § (3) bekezdése az 1997. évi L. törvény 28. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

⁶⁵ A 74. § az 1997. évi L. törvény 29. §-ával megállapított szöveg.

⁶⁶ A 75. § (1) bekezdése az 1997. évi L. törvény 30. §-ával megállapított szöveg.

⁶⁷ A 76. § (1) bekezdése az 1997. évi L. törvény 31. §-ával megállapított szöveg.

sából, a vámáru belföldi forgalomba kerülése esetén fizetendő vámteher biztosításából és a vámáru elszámolásából áll. A vámáru/áru fuvarozó szállítóeszközök ideiglenes behozatalára és használati feltételeire, továbbá a külföldi által hat hónapot meg nem haladó belföldi tartózkodás idejére, ideiglenes használatra behozott gépjármű vámkezelésére vonatkozó eltérő szabályokat e törvény végrehajtási rendelete határozza meg.

(2) A vámáru fuvarozó szállítóeszköz ideiglenes behozatali eljárás alá vonására e törvény végrehajtási rendelete egyszerűsített eljárást állapíthat meg.

(3) A vámhivatal annak a szervezetnek, természetes személynek a részére vámkezelhet ideiglenes behozatalban, aki a vámáru használja, vagy akinek a felelősségére azt használják.

(4) Az ideiglenes behozatalban vámkezelt vámáru belföldön elidegeníteni vagy harmadik személy, szervezet részére használatba, bérbe vagy lízingbe adni csak az esedékessé váló vámteher megfizetése után szabad. E rendelkezés alkalmazása szempontjából nem tekinthető harmadik személy, szervezet részére használatba adásnak, ha a vámáru a vámkezelést kérő a telephelyeinek, alvállalkozóinak — a fővállalkozói szerződés teljesítése keretében — átadja, vagy azt alkalmazottja használja.

77. § (1)⁶⁸ E törvény alkalmazása szempontjából ideiglenes használatnak minősül:

a) nemzetközi szerződés, egyezmény alapján külföldről ideiglenes használatra behozható vámáru;

b) bérleti és haszonbérleti szerződés alapján behozott vámáru, a személygépkocsi kivételével;

c) a bérleti szerződés vagy megállapodás alapján behozott, külföldi tulajdonában lévő és külföldön besorolt (lajstromozott), vámáru/áru szállítására szolgáló, valamint a nemzetközi utasforgalmat bonyolító jármű (fuvar-eszköz) és szállítótartály, a felszerelési, berendezési tárgyakkal együtt (ideértve a lökésmérő készülékeket is). Az említett járművek javítására és szokásos karbantartására szolgáló felszerelési, berendezési tárgyakat akkor is ideiglenes behozatalban kell vámkezelni, ha azokat nem a járművel, hanem előre vagy utána szállítják;

d) a haszonkölcsön szerződés alapján behozott vámáru, a személygépkocsi kivételével;

e) a külföldi szervezet által behozott vagy beküldött, a vállalkozási szerződésben meghatározott és az általa vállalt munkákhoz szükséges eszközök (így különösen: munkaeszköz, felszerelési tárgy);

f) az idejénjellegű mezőgazdasági munkák végzésére szerződés alapján legfeljebb hatvan napra behozott mezőgazdasági gép;

g) az aktív feldolgozáshoz, valamint az exportáruk előállításához ellenszolgáltatás nélkül behozott minták és mintadarabok;

h) a megsérült és nem használható magyar gépjármű helyett a javítás megtörténteig a külföldi biztosító társaság által rendelkezésre bocsátott külföldi forgalmi rendszámú gépjármű, legfeljebb hatvan napig;

i) a Magyar Köztársaságban ideiglenesen tartózkodó külföldi szervezet és természetes személy, valamint a külföldi állandó lakhellyel rendelkező, de ideiglenesen belföldön tartózkodó magyar állampolgár, továbbá a külföldön munkát végző magyar állampolgár által magyarországi tartózkodási idejére az életviteléhez szükséges, nem kereskedelmi mennyiségben és jelleggel behozott vámárak. Személygépkocsi vámkezelése esetén e jogcím alkalmazása tekintetében nem kereskedelmi mennyiségnek (jellegnek) minősül a gépjármű-vezetői engedéllyel rendelkező, ebben a pontban felsorolt természetes személyek részére egy-egy darab személygépkocsi vámkezelése. Amennyiben külföldi állampolgár kérelmére a 113. § (1)—(4) bekezdése alapján személygépkocsit vámmentesen vámkezeltek, a vámmentes vámkezeléstől számított három éven belül e pont alapján részére személygépkocsi nem vámkezelhető;

j) a nemzetközi fuvarozást végző légi jármű külföldön történő meghibásodása esetén a hazatérés idejére kölcsönkapott alkatrész;

k)⁶⁹ NATO okmányok fedezetével az Észak-atlanti Szerződés tagállamai fegyveres erői vagy polgári állomány tagjai által ideiglenesen behozott vagy beküldött vámárak;

l)⁶⁹ az Észak-atlanti Szerződés tagállamai fegyveres erői vagy polgári állományú tagjai, illetve az 1995. évi LXVII. törvényben kihirdetett Békepartnerség más részt vevő államai fegyveres erői és tagjai által a Honvédelmi Minisztérium, a Magyar Honvédség részére védelmi cél érdekében behozott vagy beküldött vámárak.

(2)⁶⁸ Az (1) bekezdés b) és d) pontja alapján történő vámkezelés esetében az ideiglenes behozatal minden megkezdett hónapjára a kiszabott és az általános forgalmi adó, valamint a fogyasztási adó összegével csökkentett vámteher két százalékat kell megfizetni — kivéve a (3) bekezdésben foglalt eseteket —, ha a vámáruval a visszaviteli határidőn belül annak külföldre történő visszaszállításával, közvámraktárba kivitel céljából történő beraktározásával, vagy ismételt ideiglenes behozatalban történő vámkezelésének igazolásával számoltak el. Az így fizetendő összeg a kiszabott vám, vámkezelési díj és statisztikai illeték, továbbá a 15. § alapján kiszabott vámteher összegét nem haladhatja meg.

(3) Nem kell a (2) bekezdés szerinti vámterhet megfizetni, ha a 116. § és a 117. § (3) bekezdésében meghatározott személyek/szervezetek részére az ott meghatározott vámárak kerülnek ideiglenes behozatalra, továbbá, ha nemzetgazdasági okból a Kormány felmentést ad.

⁶⁸ A 77. § (1)—(2) bekezdése az 1997. évi L. törvény 32. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

⁶⁹ A 77. § (1) bekezdésének k) és l) pontját az 1999. évi CXVII. törvény 8. § (5) bekezdése iktatta be.

(4) A havi két százalék kiszabott vámteher a vámáru kiszállítását követő napon, illetőleg akkor esedékes, amikor a kiszállítás esetén fizetendő vámteher összege elérte a kiszabott vámteher összegét (az ideiglenes behozatal ötvenedik hónapjának első napján), és az esedékesség napjától számított öt munkanapon belül kamatmentesen fizethető meg.

(5)⁷⁰ Az (1) bekezdés *k*) és *l*) pontjai alapján kezdeményezett vámkezelés során a vámkezelésre vonatkozó eltérő szabályokat e törvény végrehajtási rendelete szabályozza. Az (1) bekezdés *l*) pontja alapján kezdeményezett vámkezeléseknél a kérelemhez csatolni kell a Honvédelmi Minisztérium igazolását arról, hogy a vámkezelés a nemzetközi megállapodásokban vállalt kötelezettségek keretében bonyolódik.

(6)⁷⁰ Amennyiben a visszaviteli határidő lejártá előtt a szerződés módosítása következtében az ideiglenes behozatal jogcíme vagy a belföldi szerződő fél személye változik, a vámáru az elszámolása szempontjából külföldre kiszállítottnak kell tekinteni, és az új feltételekkel ismét ideiglenes behozatali eljárásban lehet vámkezelni. Nem szünteti meg az ideiglenes behozatali eljárást a (4) bekezdésben írtak alkalmazása.

(7)⁷⁰ Kipróbálásnak minősül az a tevékenység, amelynek során a belföldi a külföldi fél megbízása alapján, ellenszolgáltatás mellett a vámáru rendeltetésszerű működését ellenőrzi (teszteli).

(8)⁷⁰ Bemutatásnak minősül a nemzetközi vásárra, kiállításra vagy hasonló nemzetközi eseményre (verseny, hangverseny, sportesemény, pályázat) történő ideiglenes behozatal.

78. § (1) Ha e törvény vagy végrehajtási rendelete, illetőleg nemzetközi szerződés más határidőt nem állapít meg, a vámáruk általában huszonnégy hónapig maradhatnak ideiglenes behozatalban. Ha a körülmények indokolják, a vámhivatal ennél hosszabb határidőt is megállapíthat, vagy a korábban megállapított határidőt az indokolt mértékig meghosszabbíthatja.

(2) Az ideiglenes behozatalban kezelt vámárukkal a 73. § (3)—(4) bekezdéseiben foglaltak szerint kell elszámolni.

(3) Az ideiglenes behozatal részletes szabályait e törvény végrehajtási rendelete tartalmazza.

VÁMÁRU JELLEGET MEGSZÜNTETŐ VÁMELJÁRÁS

Belföldi forgalom számára történő vámkezelés

79. § (1) A belföldi forgalom számára történő vámkezelés vámvizsgálatból, a vámfizetési kötelezettség megállapí-

⁷⁰ A 77. § (5) bekezdését beiktatta és a korábbi (5)—(7) bekezdés számozását (6)—(8) bekezdésre változtatta az 1999. évi CXVII. törvény 8. § (6) bekezdése.

tásából, a vámteher kiszabásából, közléséből, beszédéséből és a vámáru kiadásából áll.

(2) A belföldi forgalom számára történő vámkezeléskor a vámáru behozatalával kapcsolatos külön jogszabályokban meghatározott feltételek teljesítését is ellenőrizni kell.

(3) A belföldi forgalom számára történő vámkezelésnél a 100—123. §-okban felsorolt, továbbá az 52/1992. (III. 21.) Korm. rendelet és a 85/1995. (VII. 12.) Korm. rendelet alapján — ezek hatályban maradásáig — megállapított vámentességek, valamint a vámtarifatörvény alapján kiadott külön jogszabályban és az e törvény 1. és 2. számú mellékletében meghatározott vámkedvezmények adhatók.

Vámáru kiadása

80. § (1)⁷¹ A belföldi forgalom számára vámkezelt vámáru a vámhivatal köteles kiadni, ha az eljárás lefolytatása során jogszabálysértő cselekmény elkövetését nem állapított meg, és a kiszabott vámterhet megfizették vagy arra vámbiztosítékot nyújtottak (ideértve az e törvény alapján biztosítottak tekintett eseteket is), illetve annak megfizetésére — amennyiben e törvény másként nem rendelkezik — halasztott vámfizetési jogosultságot, illetőleg fizetés-halasztást vagy részletfizetést engedélyeztek.

(2) A vámáru kiadása vámjogi szempontból — a 45. § (5) bekezdésében említettek kivételével — az áru feletti szabad rendelkezést jelenti.

A vámáru alaktalanítása, megsemmisítése, denaturálása

81. § (1) Az árunyilatkozatot adó a belföldi forgalom számára történő vámkezeléshez benyújtott árunyilatkozatban kérheti a vámáru alaktalanítását vagy denaturálását, illetőleg megsemmisítését.

(2) Az alaktalanított vagy a denaturált vámáru megváltozott jellegének és értékének alapulvételével kell a belföldi forgalom számára vámkezelni.

(3) A vámáru alaktalanításával vagy denaturálásával annak állagában olyan változásnak kell végbemenni, amelynek következtében a vámáru az eredeti célra nem használható fel.

(4) A vámáru alaktalanítását vagy denaturálását, illetőleg megsemmisítését a vámkezelést kérő a vámhivatal ellenőrzése mellett, saját költségére és veszélyére köteles elvégezni.

82. § A vámáruk alaktalanításának, megsemmisítésének és denaturálásának feltételeit és az ezzel kapcsolatos eljárást e törvény végrehajtási rendelete határozza meg.

⁷¹ A 80. § (1) bekezdése az 1997. évi L. törvény 33. §-ával megállapított szöveg.

Vámáru ellenszolgáltatás nélküli felajánlása

83. § (1) A vámkezelést kérő a belföldi forgalom számára történő vámkezelésre benyújtott árunyilatkozatában a vámáruat az államnak ellenszolgáltatás nélkül felajánlhatja.

(2) Az ellenszolgáltatás nélküli felajánlás — az állam részéről történő elfogadása esetén — mentesíti a felajánlót a vámteherfizetési kötelezettség alól.

(3) A felajánlást a vámhivatal akkor fogadja el, ha a vámáru a szakhatósági előírások alapján forgalomképes, annak értékesítési költségét az eladási ár fedezi, és azt okmányok igazolják.

KIVITELI VÁMKEZELÉSEK*Kiviteli ellenőrzés*

84. § (1) A kiviteli ellenőrzés vámvizsgálatból, az áru azonosításából, valamint az adózatlan jövedéki termékek esetén a vámteher biztosításából áll.

(2) Kiviteli ellenőrzés alá kell vonni azt a belföldi árut, amelyet végleges rendeltetéssel külföldre kívánnak szállítani, továbbá a külföldre visszaszállításra kerülő vámáruat (újrakivitel).

Ideiglenes kivitel

85. § Azokat az árukat, amelyeket — nem számítva a szokásos elhasználódás mértékét — állagváltozást nem eredményező művelet céljából, visszahozatali kötelezettséggel szállítanak külföldre, ideiglenes kivitelben kell vámkezelni.

86. § (1) Az ideiglenes kiviteli vámkezelés vámvizsgálatból, továbbá a kivitelre kerülő áru azonosságának megállapításából, ennek biztosításából, a visszahozatali határidő megállapításából és a kiviteli előjegyzésben kivitt áruk elszámolásából áll.

(2) A visszahozatali határidő — ha jogszabály másként nem rendelkezik — huszonnégy hónap, ami indokolt esetben meghosszabbítható.

(3)⁷² A magyar honosságú szállítóeszköz fuvarozási tevékenység végzése céljából történő ideiglenes kiviteli vámkezelése külön árunyilatkozat benyújtása nélkül kérhető.

Passzív feldolgozás

87. § Passzív feldolgozásban kell vámkezelni azt a belföldi árut, amelyet visszahozatal szándékával végzett tevékenység (így különösen: feldolgozás, összeszerelés, megmunkálás, javítás, karbantartás, bérhizlalás, bértermelés) céljából kívánnak ideiglenesen külföldre kiszállítani.

⁷² A 86. § (3) bekezdése az 1997. évi L. törvény 34. §-ával megállapított szöveg.

88. § (1) A passzív feldolgozásban történő vámkezeléshez tevékenységi engedély szükséges. Az engedélyt a Gazdasági Minisztérium akkor adja ki, ha

a) a passzív feldolgozás végzése nemzetgazdaságilag indokolt;

b) a kérelmező vámszempontról megbízható;

c) az árut ilyen céllal kivinni szándékozó a Magyar Köztársaság területén állandó lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik;

d) a passzív feldolgozásra kivitt áruk azonosítását biztosító vámhatóság által hitelesített dokumentumok révén, bizonyítható a kivitt belföldi áru végeredménybe történt beépítése;

e) a vámkezeléshez szükséges külkereskedelmi szerződés magyar nyelvű fordítását és az illetékes minisztérium engedélyét a passzív feldolgozáshoz bemutatják.

(2) Nem vámkezelhető passzív feldolgozásban az olyan áru, amely behozatalakor a belföldi feldolgozáshoz kötött vámkedvezményben részesült.

89. § (1) A passzív feldolgozási eljárás vámvizsgálatból, az áru azonosításából, az azonosság biztosításából, a visszahozatali határidő megállapításából és az elszámolásból áll.

(2) A visszahozatali határidőt a vámhivatal a külkereskedelmi szerződés alapján állapítja meg, amit kérelemre meghosszabbíthat.

EGYÉB RENDELKEZÉSEK*Vámszabadterület*

90. § (1) A vámszabadterület — figyelemmel a 3. § (6) bekezdésében foglaltakra — a vámterületen belül, raktározás vagy ipari feldolgozás céljából elkülönített olyan terület, ahol a beszállított vámáru a 90—94. §-okat kell alkalmazni.

(2) A vámszabadterületen létesített üzem működéséhez szükséges, külföldről behozott termelőeszközökre, felszerelési és berendezési tárgyakra — ide nem értve az építési anyagokat, épületgépészeti és épületfenntartási tárgyakat —, illetve az üzemi tevékenység során felhasznált segéd- és üzemanyagokra ugyancsak a 90—94. §-ok rendelkezéseit kell alkalmazni. A más célból felhasznált vagy elfogyasztott vámáruat — amennyiben törvény ettől eltérően nem rendelkezik — vámteher fizetési kötelezettség terheli.

(3)⁷³ A vámszabadterület létesítésére a vámszervezet központi szerve a Gazdasági Minisztériummal, a Belügyminisztériummal, a Környezetvédelmi Minisztériummal, a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztériummal, valamint a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériummal, illetve az általuk kijelölt szervekkel egyetértésben ad engedélyt.

⁷³ A 90. § (3) bekezdése az 1997. évi L. törvény 35. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

(4) Vám szabadterület engedélyezésére irányuló eljárás a Magyar Köztársaság vámterületén székhellyel rendelkező, gazdasági tevékenységet folytató szervezet kérelmére folytatható le (a továbbiakban: üzemeltető), amely a vám szabadterület kialakítására, továbbá a vámellenőrzés és a statisztikai megfigyelés feltételeinek biztosítására vonatkozó előírásokat teljesíti, és

a) a vám szabadterületté nyilvánítani kért terület legalább 2000 m²; és

b) az üzemeltető tulajdonában vagy használatában áll;

c) továbbá a vám szabadterületet az alaptevékenységen túl más célra nem használják, kivéve a vám szabadterületen dolgozók helybeni fogyasztására szolgáló áruk árusítását, a vám szabadterületen dolgozók egészségügyi ellátását biztosító szolgáltatás működését, valamint a vám szabadterületen lévő létesítmények, berendezések vagyoni- és tűzvédelmével, fenntartásával (így különösen: javítás, szerelés, karbantartás, takarítás) kapcsolatos szolgáltató tevékenység végzését;

d) az üzemeltető vámszempontról megbízható;

e) a tevékenységéhez általános vámbiztosítékkal rendelkezik.

(5) Ipari vám szabadterület létesítése akkor engedélyezhető, ha ott import anyagok és alkatrészek felhasználásával történő exportcélú termelési tevékenységet végeznek. E rendelkezés alkalmazása szempontjából termelési tevékenységnek tekinthető:

a) az áruval kapcsolatos minden olyan művelet, amelynek eredményeként a termék statisztikai termékosztályozási besorolási száma megváltozik, vagy

b) a bér munkaszerződés alapján végzett tevékenység, valamint

c) az alaptevékenységhez kapcsolódó raktározás.

(6)⁷⁴ Nemzetgazdasági érdekre tekintettel, különös méltánylást érdemlő esetekben, a pénzügyminiszter az érdekelt szakminiszterekkel egyetértésben — e törvény végrehajtási rendeletében foglalt feltételeknek megfelelően — az (5) bekezdésben foglalt korlátozás alól felmentést adhat. Nem szükséges felmentés ahhoz, hogy az ipari vám szabadterületre betárolt vámáru megmunkálásának egyes fázisait belföldi alvállalkozó végezze el. Ilyen esetben az aktív feldolgozás azonban csak a vámáru külföldre történő — ideértve a vám szabadterületet is — kiszállításával számolható el.

(7) Raktározási célú vám szabadterületen külföldről származó vámáru tárolható, ideiglenes jelleggel, harmadik országba vagy a származási országba történő továbbállításig.

(8) A vám szabadterület létesítésére kiadott engedély az engedélyezés alapjául szolgáló feltételek megváltozása esetén visszavonható, az engedélyben foglalt előírások vagy a vámügyi rendtartás megsértése esetén az engedélyt vissza kell vonni. Ilyen esetben az üzemeltető részére meg-

felelő időt kell biztosítani a vámterületen levő árukkal való rendelkezéshez annak érdekében, hogy a gazdasági tevékenység folytatását az engedély visszavonása ne veszélyeztesse.

91. § (1) A vám szabadterület vámellenőrzés alatt áll. A vám szabadterületre vámáru/áru bevinni vagy onnan kihozni csak a felügyeletet ellátó vámhivatal engedélyével és az üzemeltető hozzájárulásával szabad.

(2) Az áruk vám szabadterületen való tartásának időtartama jogilag nincs korlátozva.

(3) A vám szabadterületre bevitt áru vámfelügyelet mellett történő megsemmisítését a vámhivatal engedélyezi.

(4) A vám szabadterületről a vámterület más részére a vámhivatal engedélye és ellenőrzése nélkül kiszállított áruval, illetőleg a vámhivatal által a raktározott és tárolt árukban megállapított hiány esetén az ezzel kapcsolatos vámteher fizetési kötelezettséget a vámhivatal határozattal állapítja meg. A vámteher megfizetése után a vámáru a belföldi forgalom számára vámkezeltnak kell tekinteni.

92. § (1)⁷⁵ A vám szabadterületről a vámterület más részére behozott vámáru olyannak minősül, mintha azt közvetlenül külföldről hozták volna be. A vámterület más részéről a vám szabadterületre bevitt árut olyannak kell tekinteni, mintha azt külföldre vitték volna. Nem tekinthető külföldnek a vám szabadterület a származási szabályok alkalmazása szempontjából. A kedvezményes elbárára jogosító származási bizonyítvány kiállításának igénye esetén azonban érvényesíteni kell a nemzetközi kötelezettségekben vállalt feltételeket is.

(2) A vám szabadterületre külföldről beszállításra kerülő vagy onnan külföldre kiszállított vámáru az árutovábbítási eljárásra vonatkozó rendelkezések szerint kell vámkezelni.

(3)⁷⁶ A vám szabadterületre a feldolgozás (továbbfeldolgozás) céljából kiszállított árut a kiviteli eljárásra előírt rendelkezések szerint kell vámkezelni.

93. § A vám szabadterületre be- és kilépő személyek tekintetében a vámhatárt átlépő utasokra vonatkozó előírások nem alkalmazhatók.

94. § A vám szabadterület működésének és vámügyi rendtartásának részletes szabályozását e törvény végrehajtási rendelete határozza meg.

Határmenti gazdálkodás

95. § (1) Határmenti gazdálkodás a határterületen folytatott mező- és erdőgazdasági tevékenység, amit a szomszédos állam határterületén lakók végeznek.

⁷⁵ A 92. § (1) bekezdésének utolsó mondata az 1997. évi L. törvény 36. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

⁷⁶ A 92. § (3) bekezdése az 1997. évi L. törvény 36. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

⁷⁴ A 90. § (6) bekezdésének utolsó két mondata az 1997. évi L. törvény 35. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

(2) Határmenti gazdálkodást csak az erre vonatkozó nemzetközi egyezmény alapján, viszonyosság esetén lehet végezni a vámhatártól számított, az egyezményben meghatározott mélységig.

(3) A határmenti gazdálkodás vámellenőrzésének szabályait az erre vonatkozó nemzetközi egyezmény és e törvény végrehajtási rendelete határozza meg.

Kishatár áruforgalma

96. § A határterületen lakók által a kishatárforgalomban behozható, illetőleg kivihető árukra vonatkozó szabályokat a vonatkozó nemzetközi szerződés, külön jogszabályok és e törvény végrehajtási rendelete határozza meg.

TARIFÁLIS ÉS VÁMJOGI VÁMKEDVEZMÉNYEK, VÁMMENTESSÉGEK

Tarifális vámkedvezmények

97. § A tarifális vámkedvezmény (a továbbiakban: vámkedvezmény) gazdasági indok alapján, törvényben szabályozott feltételek szerint, a vámtarifában rögzített vámtételek alóli mentesítést vagy kedvezményt jelent.

98. § A vámkedvezmény formáit és feltételeit, a hatálya alá tartozó áruk vámtételeit a vámtarifatörvény, illetőleg annak végrehajtási rendelete határozza meg.

99. § (1) A vámkedvezmény külön formája a vámtarifatörvény alapján kiadott, külön jogszabályban meghatározott felhasználási feltételhez kötött engedélyjegyes eljárás. Az engedélyjegyes eljárás nyilvántartását a vámszervezet illetékes területi szerve végzi. Az e törvény, valamint végrehajtási rendelete előírásai szerint a korábban belföldi forgalom számára vámkedvezmény nélkül vámkezelt áruk engedélyjegyes eljárás alá történő utólagos bevonása is kérelmezhető.

(2) A belföldi forgalom számára vámkezelt árunak az engedélyjegyes eljárásba történő utólagos bevonását a vámszervezet illetékes területi szerve az eredeti vámkezelés naptári évében, ezt követően pedig akkor engedélyezheti, ha a belföldi forgalom számára való vámkezeléshez benyújtott árnyilatkozat elfogadásának napja óta három hónavnál hosszabb idő nem telt el.

(3) A vámkedvezményeket — kérelemre — a belföldi forgalom számára történő vámkezeléskor kell alkalmazni.

Vámmentességek

100. § (1) Vámmentes a feladó részére változatlan állapotban visszaküldött vámáru (tériáru), ha azt a kiléptetéstől számított három éven belül visszahozzák, és az áru belföldi eredetét igazolják.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti exportáru kiszállításakor vámteher-visszatérítést vettek igénybe, a visszatérített vámterhet ismételtelen meg kell fizetni.

(3) Külföldi érdekeltségekbe nem pénzbeli hozzájárulásként kiszállított és visszaküldött termelőeszköz — az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően — a kiléptetéstől számított három év elteltével is vámmentesen vámkezelhető, ha nem pénzbeli hozzájárulásként történő kivitele megállapítható a kiviteli bizonylatok alapján.

101. § (1) Vámmentes a vámszabadterületre belföldről végleges rendeltetéssel kiszállított, és onnan változatlan vagy feldolgozott (megmunkált) állapotban belföldre visszaszállított, igazoltan belföldi eredetű áru.

(2) Arra az import eredetű árura, amelyre a vámszabadterületre történő kiszállításakor vámteher-visszatérítést vettek igénybe, belföldre visszahozatalkor a visszatérített vámteher összegét ismételtelen meg kell fizetni.

102. § (1) Vámmentes a külföldről visszaérkezett belföldi áruminta, amennyiben az árnyilatkozatot adó hitel érdemlően bizonyítja, hogy azt ellenszolgáltatás nélkül árumintaként szállította külföldre.

(2) Vámmentes a belföldről belföldi rendeltetéssel külföldi közbeeső területen átszállított belföldi áru.

103. § (1)⁷⁷ Vámmentes — ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik — a külföldi szerződő fél vagy megbízottja által ellenszolgáltatás nélkül a részére gyártott, az exportáruba beépítésre kerülő anyag, alkatrész, továbbá az exportáru csomagolására, adjusztálására beküldött anyag, amennyiben a belföldi forgalom számára vámkezelendő vámáru arányban áll a kivitelre kerülő árumentisítéssel. A vámkezelési kérelemhez csatolni kell a külföldivel kötött szerződést.

(2) Az (1) bekezdés szerinti vámmentes vámkezelést követő 12 hónap elteltével a felhasználást az anyagfelhasználási kimutatás benyújtásával igazolni kell. Eltérő felhasználás esetén a vámterhet a 142. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott kamattal együtt be kell szedni. A fel nem használt áru a vámhivatal jelenlétében a vámteher megfizetése nélkül megsemmisíthető.

(3) Vámmentes a külföldön bejegyzett és a belföldi tartózkodása alatt megsérült szállítóeszköz kijavítására behozott alkatrész és felszerelési tárgy abban az esetben, ha a sérült alkatrészt vagy felszerelési tárgyat külföldre igazoltan kiszállítják, az állam javára ellenszolgáltatás nélkül felajánlják, vagy vámhivatali ellenőrzés mellett megsemmisítik.

(4) Vámmentesek a vámáru szállítás alatti védelmére szolgáló burkoló- és segédanyagok.

(5) Vámmentes az élő állatok részére a szállítás alatti időre szolgáló takarmány és más állateledel.

⁷⁷ A 103. § (1) bekezdése az 1997. évi L. törvény 37. §-ával megállapított szöveg.

104. § Vámmentes a belföldi forgalom számára vámkezelte áruhoz szerződésen alapuló szavatossági vagy jótállási igény alapján ellenszolgáltatás nélkül beküldött vámáru, ha a szavatossági vagy jótállási igény érvényesítésével kapcsolatban vámvisszatérítés nem történt.

105. § Vámmentes a belépő motorkerékpár, személygépkocsi üzemeltetéséhez szükséges és ilyen gépjárművek e célra gyárilag rendszeresített tartályában behozott üzemanyag, illetve más közúti gépjárművek esetében — ha nemzetközi egyezmény ettől eltérő rendelkezést nem tartalmaz — kétszáz liter mennyiségű üzemanyag. Az e jogcímen vámmentesen vámkezelte üzemanyag a Magyar Köztársaság területén nem idegeníthető el.

106. § (1) Vámmentes az újrabehozatal szándékával az e törvény 85. §-a alapján ideiglenesen kiszállított és a visszahozatali határidő lejártáig változatlan állapotban visszahozott vámáru. Vámmentes továbbá a passzív feldolgozás címén ideiglenesen kiszállított és a visszahozatali határidő lejártáig a megengedett változtatással visszahozott vámáruban lévő, az e törvény 88. §-a (1) bekezdésének d) pontja szerint igazolt belföldi eredetű értékrész.

(2) Vámmentes a külföldre ideiglenes jelleggel kivitt és ott megsérült gépjármű és gépjárműalkatrész kárának megtérítéseként a külföldi biztosító által szolgáltatott gépjármű és gépjárműalkatrész, amennyiben azok értéke a kivitt gépjármű vagy gépjárműalkatrész értékét nem haladja meg. Amennyiben a helyettesítő termék értéke magasabb, a különbözet után a vámterhet meg kell fizetni.

107. § Vámmentes a határmenti gazdálkodás keretében külföldön termesztett, tenyésztett áru.

108. § Vámmentesek a nemzetközi forgalomban közlekedő hajók és légi járművek, a menetrendszerűen közlekedő nemzetközi autóbuszjáratok, illetőleg a vasúti étkező- és hálókocsik utasainak, továbbá e járművek személyzetének ellátására szolgáló, valamint a járművek működtetéséhez és fenntartásához szükséges azon készletek, amelyek kizárólag a járművek fedélzetén kerülnek felhasználásra.

109. § (1) Vámmentesek a Magyar Köztársaságot kötelező nemzetközi szerződések rendelkezéseiben vámmentesnek meghatározott áruk.

(2) Vámmentes a 39. § (3) bekezdésének a)–b) pontja alapján árubemutatói kötelezettség alól mentesített áru.

(3) Vámmentesek a külföldi államok magyarországi diplomáciai képviselői, konzuli tisztviselői és a nemzetközi szervezetek velük azonos jogállású tisztviselői, valamint a háztartásukban élő családtagjai és a háztartásukhoz tartozók személyes használatára szolgáló áruk, feltéve, hogy az utóbb említett személyek nem magyar állampolgárok és állandó lakóhelyük nem Magyarországon van.

(4) Vámmentesek a külföldi államok diplomáciai és konzuli képviselői, valamint az ezekkel egy tekintet alá eső nemzetközi szervezetek részére behozott, hivatalos használatra szolgáló áruk.

(5) Vámmentesek viszonzóság esetén a külföldi államok magyarországi diplomáciai és konzuli képviselői igazgatási és műszaki személyzetének tagjai és a háztartásukban élő családtagok által az első berendezkedésük céljára behozott tárgyak, feltéve, hogy az említett személyek nem magyar állampolgárok és állandó lakóhelyük nem Magyarországon van. Viszonzóság esetén az általuk később behozott személyes használati tárgyak is vámmentesek.

(6) A (3)–(5) bekezdés szerint vámmentesen vámkezelte áruk három éven belül a fentiek szerint nem kedvezményezett jogállásúak részére csak a 45. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazása esetén idegeníthetők el.

(7)⁷⁸ Vámmentesen vámkezelhetők azok a vámáruk is, amelyeket zártkörű diplomataboltban, a (3)–(5) bekezdésben meghatározott személyek részére hoznak forgalomba. A diplomatabolt köteles olyan nyilvántartást vezetni, amelyből a vásárlás mennyisége a kedvezményre jogosult vevők szerinti bontásban ellenőrizhető. A diplomataboltban történő vásárlás indokoltságának ellenőrzéséhez a Külügyminisztérium ad igazolást. Az igazolás a vásárolt áruk mennyiségének ellenőrzésére is szolgál. A diplomataboltba betárolt vámáruk más célra csak a vámterhet megfizetése után használhatók fel.

110. § (1) Vámmentesek viszonzóság esetén a külföldi hajózási és légitársaságok, továbbá a Magyar Köztársaság területén üzemelő közös határállomások részére érkező szolgálati és forgalombiztosító anyagok, tárgyak a szükségesség igazolása mellett.

(2)⁷⁹ Vámmentes az útiholmi, amelyet a külföldön állandó lakhellyel rendelkező utas az utazás időtartamára személyes használatra vagy hivatása gyakorlására magával hoz, esetleg ilyen célból előreküld vagy maga után küldet. Vámmentes útiholminak minősülnek a belföldön állandó lakhellyel rendelkező utasok, fuvarozó vállalati alkalmazottak által a külföldi utazások időtartamára, személyes használatra vagy hivatásuk gyakorlására magukkal vitt és visszahozott vagy külföldi tartózkodásuk során — a tartós fogyasztási cikk kivételével — ilyen célra vásárolt használati tárgyak. A 16. életévüket be nem töltött utasok esetében nem minősíthető vámmentes útiholminak a dohánygyártmány, a szeszes ital és a kávé. A vámmentes útiholmik felsorolását — a vonatkozó nemzetközi egyezmény alapján — e törvény végrehajtási rendelete tartalmazza.

111. § (1) Vámmentesek az államfőnek, a kormányfőnek és a törvényhozó testület elnökének e minőségében adott ajándékok.

(2) Vámmentesek a Magyarországon bejegyzett, illetve nyilvántartásba vett jótékonyági vagy emberbaráti szervezetek, valamint a menekülteket ellátó költségvetési szer-

⁷⁸ A 109. § (7) bekezdését az 1997. évi L. törvény 38. §-a iktatta be.

⁷⁹ A 110. § (2) bekezdésének második mondata az 1997. évi L. törvény 39. §-ával megállapított szöveg.

vek részére ellenszolgáltatás nélkül érkező, feladatuk ellátásához szükséges és az általuk ingyenesen szétosztásra kerülő szokásos küldemények, a (3) bekezdésben foglaltak kivételével.

(3) Nem kezelhetők vámmentesen a (2) bekezdésben foglaltak szerint

a) a jövedéki törvény hatálya alá tartozó termékek,

b) a mentőautó, tűzoltóautó, valamint a mentéshez és tűzoltáshoz behozott vízi és légi járművek kivételével a gépjármű.

(4) Vámmentesek a nyilvántartásba vett egyházak és vallásfelekezetek részére ellenszolgáltatás nélkül beküldött, ingyenesen szétosztásra kerülő gyógyszer-, élelmiszer- és ruhanemű-küldemények.

(5) Vámmentesek a tűzvész, árvíz vagy más elemi csapás károsultjai részére ellenszolgáltatás nélkül érkező élelmiszerek, gyógyszerek és ruházati tárgyak, valamint a létfenntartáshoz szükséges egyéb használati tárgyak (így különösen: edények, sátrak, ágyak, takarók).

(6) Vámmentesek a nyilvántartásba vett egyházak és vallásfelekezetek részére ellenszolgáltatás nélkül beküldött szertartási és kegytárgyak, templomi orgona, továbbá azok templomai és imaházai építéséhez és felújításához ellenszolgáltatás nélkül küldött anyagok, amennyiben azokat a vámkezeléstől számított három éven belül nem idegenítik el.

(7)⁸⁰ Vámmentesek a katonai temetők létrehozásához, fenntartásához, felújításához, áthelyezéséhez, valamint megszüntetéséhez szükséges, ellenszolgáltatás nélkül küldött anyagok.

(8) Vámmentesek az állami, önkormányzati és egyházi kórházak, rendelőintézetek részére ellenszolgáltatás nélkül érkező embergyógyászati anyagok, egészségügyi felszerelések, műszerek, amennyiben azokat a vámkezeléstől számított három éven belül nem idegenítik el, nem adják ellenszolgáltatás ellenében bérbe vagy használatba.

(9) Vámmentesek a határfolyók szabályozásához a szomszédos államból behozott építési anyagok.

(10) Vámmentesek az elemi csapás elhárításához tűzoltók, mentők vagy más segélyalakulatok által behozott és feladatuk teljesítése során felhasznált áruk.

112. § (1) Vámmentesek a szokásos nászajándékok és kelengyék legfeljebb a házasságkötést követő egy évig, ha azok összértéke házaspáronként az ötvenezer forintot nem haladja meg. A vámkedvezmény ötvenezer forint feletti egyedi értékű ajándéknál is alkalmazható az előbbi értékig. Ez a kedvezmény gépjárműre azonban nem vehető figyelembe.

(2) Vámmentesek a hagyatéki tárgyak, kivéve a hagyatékhöz tartozó kereskedelmi árukészletet és a nem az örökös hivatásának, foglalkozásának gyakorlásához szükséges munkaeszközök.

113. § (1) Vámmentesek a hazatelepülők, a bevándoroltak, a menekültként elismertek, a Magyarországon kereső tevékenység vagy tanulmányok folytatása céljából legalább 12 hónapra második lakást berendezők vagy külföldön keresőtevékenység vagy tanulmányok folytatása céljából fenntartott második lakást megszüntetők, valamint a Magyarországon ideiglenes menedéket élvezők, a humanitárius okokból befogadottak (és az említettekhez család-egyesítés címén érkező) által behozott vagy beküldött ingóságok, amennyiben a beköltözés előtt az életvitelük helye megszakítás nélkül, két évet meghaladóan Magyarországon kívül volt, és azok

a)⁸¹ beköltözésük előtt legalább hat hónapon keresztül tulajdonukban voltak, és

b)⁸¹ mennyiségük a szokásos családi szükségletet nem haladja meg.

A Magyar Köztársaságban ideiglenesen tartózkodó — tanulmányokat folytató, dolgozó — külföldi állampolgár esetében a két évet meghaladó külföldi tartózkodást az ideiglenes tartózkodásának megkezdése előtti időpontban kell vizsgálni. Kérelmükre személygépkocsi vámmentesen mindaddig nem vámkezelhető, amíg részükre a vámhivatal ideiglenes behozatalban vámkezelt személygépkocsit tart nyilván.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazása szempontjából szokásos családi szükségletnek minősülnek azok az ingóságok, amelyek az érdekeltek személyes használatában vagy háztartásában vannak, jellegük és mennyiségük szerint nem szolgálhatnak semmilyen kereskedelmi cél, és nem irányulnak gazdasági tevékenységre, továbbá a kézműves vagy szabadfoglalkozású tevékenységek azon eszközei, amelyek az érdekelt hivatásának gyakorlásához szükségesek.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában nem tekinthető az életvitel helyének az a külföldi hely, amelyet a belföldön lakóhellyel rendelkező magyar állampolgár rokonlátogatás, látogatás, turizmus céljából keres fel, akkor sem, ha annak időtartama egy-egy helyen vagy összességében meghaladja a két évet.

(4)⁸² Az (1)—(3) bekezdés alapján gépjármű csak vezetői engedéllyel rendelkező személy (családtag) esetében vámkezelhető. Az (1) bekezdésben meghatározott jogcímen vámmentesen behozott személygépkocsi három éven belül csak a behozatalkorai vámteher kamattal növelt összegének megfizetése után idegeníthető el. Az (1)—(3) bekezdés alapján vámmentes vámkezelés az első vámkezeléstől számított egy éven belül kérhető.

(5) 1997. december 31-ig vámmentesek az egy évet meghaladó folyamatos külföldi szolgálat, ösztöndíjon alapuló tanulmányút, valamint az illetékes belföldi szerv kiküldetése, kiközvetítése alapján történt külföldi munkavállalás,

⁸¹ A 113. § (1) bekezdés a)—b) pontja az 1997. évi L. törvény 41. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

⁸² A 113. § (4) bekezdése az 1997. évi L. törvény 41. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

⁸⁰ A 111. § (7) bekezdése az 1997. évi L. törvény 40. §-ával megállapított szöveg.

munkavégzés (a továbbiakban: külszolgálat) után végleg hazatérők által

a) a külszolgálat időtartama alatt behozott,

b) utánküldött, de a külszolgálatból való végleges hazatérés előtt igazoltan külföldön vásárolt, vagy megrendelt, a személyi és családi szükségletet meg nem haladó vámárú.

(6) Az (5) bekezdés alkalmazásában vámmentesen vagy kedvezményes vámmal vámkezelhető áruk összértéke a kiküldő vagy kiközvetítő belföldi szerv által igazolt külföldi jövedelem 40%-át nem haladhatja meg.

(7) Az (5) bekezdésben meghatározott személyi és családi szükségletet meg nem haladó mennyiségű vámárúnak minősül:

a) a külszolgálatos háztartásához tartozó valamennyi használt tárgy, felszerelés, ruházati cikk azzal a megkötéssel, hogy azok között 5000 Ft egyedi értéket meghaladó tartós használati tárgy nem lehet;

b) az új állapotú, 5000 Ft alatti egyedi értékű tartós használati tárgyakból és tartósnak nem minősülő cikkek-ből e törvény 1. számú mellékletének 1. pontjában meghatározott mennyiség háromszorosa;

c) az 5000 Ft egyedi értéket meghaladó, de 20 000 Ft egyedi értéket el nem érő tartós használati tárgyakból fajtánként 3-3 db készlet vagy garnitúra;

d) a 20 000 Ft egyedi értéket meghaladó, de a 60 000 Ft egyedi értéket el nem érő tartós használati tárgyakból fajtánként 2-2 db, készlet vagy garnitúra;

e) a 60 000 Ft egyedi értéket meghaladó tartós használati tárgyakból fajtánként 1-1 db;

f) a saját hivatás, foglalkozás gyakorlásához szükséges termelő-, kutatási és munkaeszközökből fajtánként 1-1 db;

g) a saját célra szükséges építőanyag, épületberendezési tárgyak és felszerelések;

h) az arany- és platinatárgyakból családönként összesen 500 g, beleértve a drágakövet (briliánst), amelyből összesen 5 karát, továbbá fajtánként 1-1 db 1945 előtt vert arany pénzérme.

(8) A (7) bekezdés e), f) és g) pontjai szerint minősülő áruknak a vámkezeléstől számított 5 éven belül történő elidegenítése esetén a vámterhet meg kell fizetni.

(9)⁸³ Az (5) bekezdésben meghatározott személyek által a (6), (11) és (12) bekezdésben foglalt előírások figyelembevételével behozott személygépkocsi

a) egyévet meghaladó külszolgálat esetében a vámtétel 50%-os mérséklésével,

b) két évet meghaladó külszolgálat esetében pedig vámmentesen
vámkezelhető. Ezen a jogcímen vámmentesen behozott személygépkocsi 3 éven belül csak a behozatalkori vámterher kamattal növelt összegének megfizetése után idegeníthető el.

⁸³ A 113. § (9) bekezdésének bevezető mondata az 1997. évi L. törvény 41. § (3) bekezdésével megállapított szöveg.

(10) A (6) bekezdésben meghatározott értéket és a (7) bekezdésben meghatározott kereteket meghaladó mennyiségű vámárú vámkezelésénél az 1. számú melléklet 2. pontjának rendelkezéseit kell alkalmazni.

(11) Az (5) bekezdés alkalmazásában külszolgálat akkor tekinthető egy évet meghaladónak, ha a külföldön megszakítás nélkül eltöltött időtartam legalább 366 nap. A folyamatos külszolgálatot nem szakítja meg

a) a fizetett szabadságidő akkor sem, ha annak eltöltése céljából a külszolgálatos Magyarországra hazatér;

b) a betegség időtartama, ha a külszolgálatos gyógykezelés céljából ideiglenesen hazatér, majd felgyógyulása után a külszolgálatot folytatja;

c) a beszámoltatás, vízumfelvétel vagy egyéb hivatalos célból történő, rövid időtartamú hazatérés;

d) a munkaszüneti napon, heti pihenőnapon és a fogadó állam ünnepei alkalmából való hazatérés;

e) a túlmunka címén kapott, és Magyarországon eltöltött szabadságidő, legfeljebb azonban ilyen címen évente 30 nap;

f) több kiküldetésen alapuló külszolgálat esetében az a kiküldő szerv által igazolt időtartam, amely a megelőző külszolgálat elszámolása, az új külszolgálatra való felkészülés érdekében szükséges.

(12) Az (5) bekezdés alkalmazásában, a (6)—(7) bekezdésben meghatározott érték- és mennyiségi keret terhére, továbbá a (9) bekezdés szerinti feltételekkel a külszolgálatos kérelmére a vámárú akkor is vámmentesen vámkezelhető, ha a külszolgálatos még nem tért véglegesen haza, de a vámmentesség egyéb feltételei fennállnak.

(13) 1997. december 31-ig az egy évet meg nem haladó időtartamú külszolgálatból véglegesen hazatérőt — az utasokat megillető vámkedvezményen kívül — minden külszolgálatban töltött teljes hónapra tízezer forint értékű, a személyi és családi szükségletet meg nem haladó vámárúra vámmentesség illeti meg.

E bekezdés alkalmazása szempontjából a személyi és családi szükségletet meg nem haladó mennyiségű vámárúnak minősül — a gépjármű kivételével — az 1. számú melléklet 1. pontjában meghatározott mennyiségi keret kétszerese.

(14) A (13) bekezdésben meghatározott érték- és mennyiségi keretet meghaladó vámárú az e törvény 1. számú melléklet 2. pontjában előírt feltételekkel vámkezelhető.

(15) A (13) bekezdésben meghatározott vámmentességet
a) a külföldi szolgálat vagy a külföldi munkavégzés időtartama alatt behozott,

b) utánküldött, de a végleges hazatérés előtt igazoltan külföldön vásárolt, vagy megrendelt vámárúra lehet igénybe venni.

(16) A (13)—(15) bekezdések rendelkezései a nem saját hivatás, foglalkozás gyakorlásához szükséges termelő-, kutatási és munkaeszközre nem alkalmazhatók.

(17) A tengerjáró és folyami vízi járműveken szolgálatot teljesítők, valamint a fuvarozó vállalatok és a Magyar Pos-

ta államhatárt szolgálatteljesítés céljából átlépő alkalmazottai, továbbá a határforgalom lebonyolítását és ellenőrzését külföldi szolgálati helyen végzők vámjogi kedvezményét a 2. számú melléklet tartalmazza.

114. § (1) Vámmentes az alapítvány és közalapítvány javára, az alapító okiratban meghatározott közérdekű cél teljesítésével kapcsolatban, ellenérték nélkül beérkező vámú — a maximum ötszemélyes személygépkocsi és motorkerékpár kivételével —, amennyiben a kezelő szerv a nyilvántartásba vételt igazolta.

(2) Az e jogcímen vámmentesen behozott vámú a vámkezeléstől számított három éven belül csak a vámkezeléskor érvényes szabályok szerinti vámteher kamattal növelt értékének megfizetése után idegeníthető el, illetve használható vállalkozási tevékenység végzésére.

(3) Nem minősül vállalkozási tevékenységnek az ellenszolgáltatás nélküli használatba adás, ha az az alapító okiratban meghatározott közérdekű cél érdekében történik.

115. § Vámmentes a külföldi céggel kötött megállapodás alapján a sportszervezet (ideértve a sportegyesületet és annak szövetségét is) részére ellenszolgáltatás nélkül érkező, kereskedelmi forgalomba nem kerülő sporteszköz, sportfelszerelés és sportruházati cikk, ha a sportszervezet vezetője a nyilvántartásba vételt igazolja, és három éven belül nem idegenítik el.

116. § (1)⁸⁴ Vámmentesek a vonatkozó nemzetközi megállapodás rendelkezéseinek megfelelően behozott

a) oktatási és tudományos műszerek és készülékek, valamint az

b) oktatási, kulturális jellegű vizuális és auditív anyagok, könyvek, dokumentumok, újságok, folyóiratok, műalkotások, műtárgyak, valamint a vakok számára készült dombornyomású kiadványok, és azok a vakok részére készült tárgyak, amelyek a vakok intézményei vagy az őket segélyező szervezetek részére érkeznek.

(2)⁸⁴ Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott esetben a vámmentességi jogcím alapja a műszerek és készülékek felhasználási célja.

(3)⁸⁴ Amennyiben a nemzetközi megállapodás a vámmentes vámkezelést csak az illetékes hatóság által kijelölt szervezetek részére biztosítja, a kijelölést a szakminisztériumok véleményének kikérése után a vámszervezet központi szerve végzi. A kijelölés feltételeit e törvény végrehajtási rendelete tartalmazza.

(4) A vámmentesen vámkezelt tudományos műszerekkel és készülékekkel vállalkozási tevékenység nem végezhető, azokat a vámkezeléstől számított öt éven belül elidegeníteni, bérbe, lízingbe vagy használatba adni csak a behozatalkor érvényes szabályok szerint kiszabott vámteher és annak kamatai megfizetése után lehet. E rendelkezés

alkalmazása szempontjából nem minősül elidegenítésnek (bérbe- vagy használatba adásnak) a tudományos műszer és készülék e § szerint vámmentességre jogosult szervezetnek való átadása, bérbe- vagy használatba adása. Az ilyen átadást azonban a vámkezelést végző vámhivatalnál be kell jelenteni.

117. § (1) Vámmentesek a külföldi állami szervek és nemzetközi szervezetek közcélú, így különösen a szociális, egészségügyi, nevelési, oktatási, környezetvédelmi, foglalkoztatáspolitikai, műemlékvédelmi, közrend- és közbiztonsági, védelmi, nemzetbiztonsági és tűzvédelmi feladatok ellátását segítő ajándékai.

(2) Vámmentesek a tudományos, művészeti és más közérdekű intézmény nyilvános gyűjteményébe felvételre kerülő tárgyak — ideértve az Egyetemes Postaegyezmény alapján csereként érkező bélyegeket is —, ha az intézmény vezetője a nyilvántartásba vételt igazolja, és azokat öt évig nem idegeníti el.

(3) Vámmentesek a nevelési-oktatási és felsőoktatási, a tudományos és egészségügyi intézmények, valamint más, oktatási, tudományos vagy egészségügyi tevékenységet folytató alapítványok, közalapítványok és köztestületek részére ajándékként vagy csereképpen érkező oktatási, tudományos vagy kutatási célokra szolgáló tárgyak, ha az intézmény vezetője a nyilvántartásba vételt igazolja. Ezeket a vámúkat öt éven belül csak az elidegenítéskor hatályos jogszabályi előírások szerinti vámteher megfizetése esetén lehet elidegeníteni.

(4)⁸⁵ Vámmentesek azok a kulturális javak, amelyeket a behozataltól számított 3 hónapon belül a Kulturális Örökség Igazgatósága védetté nyilvánít.

(5)⁸⁶ Vámmentesek a törzskönyvezési értékelés vagy az engedélyezett tudományos vizsgálat céljából ellenszolgáltatás nélkül beérkező humán- és állatgyógyászati, továbbá növényvédelmi célú készítmények küldeményei.

(6)⁸⁵ Vámmentesek az emberi eredetű gyógyászati anyagok, valamint a vér- és szövetszóportok meghatározásához szolgáló reagensek.

(7)⁸⁵ Vámmentes a természetes személy részére érkező vagy általa behozott, gyógyszergyár vagy gyógyszerár által kiszerezelt, bontatlan csomagolású gyógyszer, valamint gyógyászati segédeszköz, a kezelőorvos által előírt mennyiségben.

(8)⁸⁵ Vámmentes a speciális diétát igénylő krónikus betegségben szenvedő személyek, illetőleg ezek szervezete részére gyógyászati célra behozott speciális gyógyhatású élelmiszer-készítmény, amelyet ilyen élelmiszergyártó üzem bontatlan csomagolásban küld be. Az ilyen speciális gyógyhatású élelmiszer-készítmény vámmentes vámkezeléséhez az illetékes kezelőorvos igazolása szükséges.

⁸⁵ A 117. § (4) bekezdését beiktatta és a korábbi (4)—(9) bekezdés számozását (5)—(10) bekezdésre változtatta az 1997. évi CXL. törvény 105. §-a.

⁸⁶ A 117. § (5) bekezdése az 1997. évi L. törvény 43. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

⁸⁴ A 116. § (1)—(3) bekezdése az 1997. évi L. törvény 42. §-ával megállapított szöveg.

Az említett szervezet részére történő behozatal esetén a vámkezeléshez csatolni kell a szervezet arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy a vámmentesen kezelt élelmiszer-készítmény az arra rászoruló tagok részére kerül szétosztásra. Az említett céltól eltérő felhasználás esetén a vámterhet a 45. § (5) bekezdésben foglalt rendelkezések szerint kell megfizetni.

(9)⁸⁷ Vámmentes a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége tagjai részére beérkezett és igazoltan vakok részére értékesített, kifejezetten a vakoknak készült tárgy, továbbá rehabilitációs eszköz, ha annak szükségességét és mennyiségét a kezelőorvos igazolja.

(10)⁸⁵ Vámmentesek a hírközlő szervek részére devizafizetési kötelezettség nélkül vagy csereképpen érkező híradók, híryananyagok, televíziós filmek, hanglemezek és magnetofonszalagok, valamint más módon rögzített kép- és hanganyagok.

118. § (1)⁸⁸ Vámmentes az ellenszolgáltatás nélkül érkező könyv, folyóirat, zenemű, levél, okmány és ügyirat, ideértve a posta, szállítmányozó, fuvarozó és utazási iroda részére ellenszolgáltatás nélkül érkező nemzetközi díjszabás és menetrendkönyv, továbbá az ellenszolgáltatás nélkül érkező külföldi autópályán felhasználásra kerülő matrica.

(2) Vámmentesek az ellenszolgáltatás nélkül beérkező és ugyancsak ellenszolgáltatás nélkül szétosztásra kerülő, kereskedelmi forgalomba nem kerülő, az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott kis értékű reklám- és propagandaanyagok.

(3) Vámmentesek az ellenszolgáltatás nélkül beérkező, kereskedelmi forgalomba nem kerülő áruminták, ha összértékük, illetve egyedi értékük az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott összeget nem haladja meg. Ha az áruminta egyedi értéke az engedélyezett összeget meghaladja, csak akkor kezelhető vámmentesen, ha az árubemutatásra kötelezett azt saját költségére és veszélyére további rendeltetészerű használatra alkalmatlanná teszi.

(4)⁸⁹ Vámmentesek a devizaműveletek végzésére felhatalmazott hitelintézetek részére külföldről behozatalra kerülő csekkek, váltók, forgalomban levő érmék, bankjegyek és a devizagazdálkodás céljára szolgáló nemesfémek. Amennyiben az ezen céllal beérkező monetáris (pénzügyi tartalék, fedezet) nemesfém a behozatalt követő öt éven belül értékesítésre kerül, a vámterhet a 45. § (5) bekezdése szerint kell kiszabni. Nem kell az előzőekben meghatározott terheket utólag megfizetni a devizagazdálkodás céljára behozott nemesfémeknek a devizaműveletekre felhatalmazott hitelintézetek közötti átadása esetén. Ezen hitelintézetek devizaműveletek végzésére kapott jogosultságukat a vámkezeléskor igazolni kötelesek.

⁸⁷ A 117. § (9) bekezdését az 1997. évi L. törvény 43. § (2) bekezdése iktatta be.

⁸⁸ A 118. § (1) bekezdése az 1997. évi L. törvény 44. §-ával megállapított szöveg.

⁸⁹ A 118. § (4) bekezdése az 1997. évi L. törvény 71. § (1) bekezdésének megfelelően módosított szöveg.

(5) Vámmentesek a Magyar Nemzeti Bank részére a jegybanki feladatok ellátásával és a devizahatósági jogkör gyakorlásával vagy a devizagazdálkodási teendőikkel kapcsolatban érkező küldemények.

(6) Vámmentesek a külföldi sportrendezvényeken, művészeti és tudományos pályázatokon, kiállításokon nyert serlegek, érmék, plakettek, oklevelek és hasonló, lényegében szimbolikus értékkel bíró tárgyak. A vámmentes kezelés feltétele, hogy az említett tárgyak ilyen jellege hitelt érdemlően bizonyított legyen.

119. § Vámmentes a műemléknek minősülő építmény vagy műtárgy helyreállítása, felújítása céljából ellenszolgáltatás nélkül beérkező és e célra felhasznált építőanyag, épületberendezési, épületgépészeti, burkoló-, díszítő anyag. Amennyiben az említett árukért ellenszolgáltatást nyújtanak, a vámmentes kezelés feltétele, hogy az adott terméknek a behozatal időpontjában hazai gyártása ne legyen, és a műemlék-, műtárgyjelleget hitelt érdemlően igazolják.

120. § (1) Vámmentes a bünyügyi jogsegély keretében és a büntetőeljárás felajánlása mellett küldött bűnjel.

(2) Vámmentes a vámhivatali felügyelet mellett megsemmisített vámáru, vagy ha megsemmisítés helyett azt a vámáru felett rendelkezésre jogosult szociális vagy karitatív célra ellenszolgáltatás nélkül — a vámstervezet központi szerve engedélyével a vámhivatal jelenlétében — a szociális vagy karitatív szervezetnek átadja.

(3) Vámmentes az államnak ellenszolgáltatás nélkül felajánlott és az állam által elfogadott vámáru.

(4) Vámmentes az elkobzott vámáru.

121. § Vámmentes az elhalálozott földi maradványait tartalmazó koporsó és hamvait tartalmazó hamvveder, továbbá temetésre behozott, nem kereskedelmi mennyiségű koszorú és más kegyeleti tárgy.

122. § Vámmentes a kereskedelmi forgalomban az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott legkevesbé fejlett fejlődő országokból származó és onnan közvetlenül vásárolt áru.

123. § (1) Vámmentesek a tengeri hajók beszerzése és az ilyen hajók építéskor felhasználásra kerülő, külföldről származó anyagok és alkatrészek.

(2) Vámmentesek a tengeri halászat termékei és más olyan termékek, amelyeket Magyarországon bejegyzett hajók más ország parti tengeréből vagy a nyílt tenger vizéből nyertek.

(3) Vámmentesek az olyan áruk, amelyeket a (2) bekezdés szerinti feltételeknek megfelelő gyártóhajókon állítottak elő az ott megnevezett termékekből.

123/A. §⁹⁰ Vámmentesek a NATO Biztonsági Beruházási Program keretében beérkező, a Programban megvalósításra kerülő védelmi rendszer kiépítésére és fenntartására szolgáló termékek. A vámkezelési kérelemhez csatolni kell a Honvédelmi Minisztérium igazolását arról, hogy a beszerzés Beruházási Program keretében bonyolódott.

⁹⁰ A 123/A. §-t az 1998. évi XC. törvény 99. § (2) bekezdése iktatta be.

124. § A 100—123. §-okban meghatározott vámmentes-
ségek a csempészet, vámorgazdaság, vámszabálysértés tár-
gyát képező, el nem kobzott vámárúkra nem alkalmazhatók.

IV. Fejezet

VÁMTEHER

A vámfizetési kötelezettség

125. § (1) A vámteherre, a kamatra, bírságra, szemledíj-
ra és költségtérítésre a kiszabás, a közlés, az esedékesség,
a fizetés, a helyesbítés, a behajtás, az elévülés és a jogor-
voslat tekintetében — ha törvény másként nem rendelke-
zik — e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Vámfizetésre kötelezett

a) az, a vámáru felett rendelkezésre jogosult, aki annak
belföldi forgalom számára történő vámkezelését saját ne-
vében, saját számlája terhére kéri; továbbá

b) az, aki a vámáru felett rendelkezésre jogosult meg-
bízása alapján

1. a vámáru saját nevében, de a megbízója számlája
terhére kéri a belföldi forgalom számára vámke-
zelni, vagy

2.⁹¹

3.⁹² a vámteher megfizetésére kezességet vállal;

c)⁹³ a megbízó, akinek a számlájára a megbízott a vám-
kezelést kéri;

d)⁹³ aktív feldolgozás és ideiglenes behozatal esetén a
vámkezelést kérő;

e)⁹³ az, aki a vámáru jogellenesen belföldi forgalomba
hozza, vagy az ilyen forgalomba hozatalt elősegíti;

f)⁹³ az, aki a vámáru azzal a kötelezettséggel veszi át,
hogy azt változatlan állapotban megőrzi, vagy a vámhiva-
talnak bemutatja, de ennek a kötelezettségének — az el-
háríthatatlan külső ok (baleset vagy erőhatalom követke-
ztében megsemmisült vagy végérvényesen elveszett, illető-
leg természetéből eredő okból mennyiségéből vesztett
vámáruk) esetét kivéve — nem tesz eleget. Az a körü-
lmény, hogy a vámáru ellopták, vagy az ismeretlen körü-
lmények között elveszett, e törvény alkalmazása szempont-
jából nem minősül elháríthatatlan külső oknak;

g)⁹³ az, aki olyan vámáruat szerez meg, amelyről tudja,
vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy az
vámteherrel terhelt.

(3) A vámkezelést kérőnek nyilatkoznia kell arról, hogy
a vámkezelést saját nevében, a saját számlájára vagy saját
nevében, de a megbízó számlája terhére kéri. Ilyen nyilat-
kozat hiányában az árunyilatkozatot vissza kell adni.

⁹¹ A 125. § (2) bekezdése b) pontjának 2. alpontját és (4) bekezdését
az 1997. évi L. törvény 69. § (12) bekezdésének a) pontja hatályon kívül
helyezte.

⁹² A 125. § (2) bekezdés b) pontjának 3. alpontja az 1999. évi XCIX.
törvény 193. §-ával megállapított szöveg.

⁹³ A 125. § (2) bekezdés c) pontját beiktatta és a bekezdés korábbi
c)—f) pontjának jelölését d)—g) pontra változtatta az 1997. évi L. törvény
45. §-a.

(4)⁹¹

(5) A vámhatóságnak a vámteher megállapítására, be-
szedésére kiható körülményben vagy a vámfizetésre köte-
lezett személyében való tévedése a vámfizetésre kötelezet-
tet — az elévülés esetét kivéve — nem mentesíti a jogsze-
rűen kiszabható vámteher megfizetése alól.

(6) A (2) bekezdés szerint vámfizetésre kötelezettek az
ugyanazon vámáru terhelő vámteher megfizetéséért egye-
temlegesen felelősek. Nem vonatkozik az egyetemleges
fizetési kötelezettség a szervezet alkalmazottjára.

(7)⁹⁴ A (6) bekezdés szerinti egyetemlegesség alapján a
kezes vámfizetési kötelezettségét a belföldi forgalom szá-
mára való vámkezelés, az ideiglenes behozatal, a jövedéki
termékkel kapcsolatos aktív feldolgozás, továbbá az olyan
vámhatósági intézkedésnél, amelynek következtében a
terméket belföldi forgalom számára vámkezeltnak kell
tekinteni, attól a naptól számított 5 (öt) napon belül kell
megállapítani, amikor a vámkezeléshez kapcsolódó vám-
teher fizetési kötelezettségét az a vámfizetésre kötelezett,
akiért kezességet vállalt, határidőre teljesíteni elmulasz-
totta. Amennyiben a vámhatóság a meghatározott határ-
időt elmulasztja, késedelme idejére a kezessel szemben
kamatfizetési kötelezettséget megállapítani nem lehet.

126. § A vámfizetési kötelezettség szempontjából, a
vámáru jogellenesen belföldi forgalomba hozónak kell
tekinteni azt, aki

a) a vámáru a belföldi forgalom számára való vámke-
zelés nélkül vagy a vámhatóság megtévesztésével történt
vámkezelés után belföldi forgalomba hozza, megszerzi, az
ilyen forgalomba hozatalt elősegíti, illetőleg az ilyen vám-
áru felhasználja;

b)⁹⁵ a rendelkezési jog korlátozásával vagy feltételtől
függetlenül, vámmentesen, kedvezményesen vagy az előírá-
soknak megfelelően más módon vámkezelte, továbbá a
vámjogszabályoknak megfelelően behozott vámáru a kor-
látozástól, illetőleg a feltételtől vagy a jogszabály rendel-
kezésétől eltérően elidegenít, megtart, használ, felhasznál,
megsemmisít, bérbe, használatba, lízingbe ad, vagy ezek
megvalósításában közreműködik.

127. § (1) A vámhatóság megtévesztésével történik a vám-
kezelés, ha az árunyilatkozatot adó a vámteher vagy a vám-
biztosíték megállapítása és beszedése szempontjából lényeg-
es körülmények tekintetében valótlan nyilatkozatot ad.

(2)⁹⁶ A vámteher vagy a vámbiztosíték megállapítása és
beszedése szempontjából az (1) bekezdés szerinti lényeges
körülmények a vámáru jellege, értéke, mennyisége, szár-
mazása, vámtarifaszáma és vámtétele, a vámfizetésre köte-
lezett hivatalos azonosító száma, valamint minden olyan
körülmény, amely a vámterhek fizetését, a vámmentessé-
get vagy a vámkezeléshez szükséges engedély megadását
befolyásolja.

⁹⁴ A 125. § (7) bekezdését az 1997. évi CIII. törvény 90. § (10)
bekezdése iktatta be.

⁹⁵ A 126. § b) pontja az 1997. évi L. törvény 46. §-ával megállapított
szöveg.

⁹⁶ A 127. § (2) bekezdése az 1997. évi L. törvény 47. §-ával megállá-
pított szöveg.

A vámteher kiszabása

128. § (1)⁹⁷ A vámterhet — kivéve a jogellenes belföldi forgalomba hozatal esetét — a vámárúnak a belföldi forgalom számára, illetve — a forgalmi adók kivételével — az aktív feldolgozásban és ideiglenes behozatalban történő vámkezelésekor, a benyújtott árunyilatkozat elfogadásának napján érvényes előírások szerint, forintban kell kiszabni. Vámterhet kell kiszabni továbbá a kedvezményes elbánásra jogosító származás igazolásának igénye esetén, a nemzetközi kötelezettségvállalásban foglalt előírások szerint.

(2) A vámáru jogellenes forgalomba hozatala esetén a vámterhet az elkövetés napján, ennek ismerete hiányában pedig a felfedés napján érvényes jogszabály előírásai szerint, forintban kell kiszabni.

(3) A vámhatóságnak a vámterhet jogcímenként az alábbiak szerint külön-külön kell kiszabni, illetve kivetni:

a) a vámot a vámérték alapján és a vámtarifában, illetve a 12. § (4) bekezdésében meghatározott vámtétellel;

b) a vámkezelési díjat e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott mértékben, a vámérték alapján;

c) a vámmal együtt kivetett adókat, illetéket és más, a vámhatóság által kivetett kötelező befizetést a vonatkozó jogszabályok rendelkezései alapján;

d) a vámpótlékot, továbbá a dömpingellenes vámot és az értékkiegyenlítő vámot a vámérték alapján, a vámtétel mellett, jogszabály, illetve az annak alapján kiadott államigazgatási határozatban meghatározott mértékben.

(4)⁹⁸ A kiszabott vámteherből az importált dohánygyártmányra az országos parancsnokságtól átvett, ideiglenes kiviteli eljárásban kiszállított és külföldön felragasztott, illetve az országos parancsnokságtól a belföldi forgalom számára történő vámkezelést megelőzően átvett és belföldön felragasztott adójeggyel megfizetett vagy megfizetésre kerülő jövedéki adót és általános forgalmi adót nem kell megfizetni, feltéve, hogy az importáló a vámkezeléskor az adójeggy ideiglenes kivitelét, illetve az országos parancsnokságtól történt átvételét igazolja, és a jövedéki törvény szerint az adójeggy megfizetésére adott fizetési halasztás a belföldi forgalom számára történő vámkezeléskor még nem járt le.

129. § (1) Az aktív feldolgozásban vámkezelt áru után keletkezett és külföldre vissza nem szállított hulladékot és mellékterméket terhelő vámterhet a vámáru tényleges állapotának megfelelően kell kiszabni. Ez — a jövedéki törvény hatálya alá tartozó termékek kivételével — nem lehet több, mint az eredeti állapotnak megfelelően kiszabott vámteher.

⁹⁷ A 128. § (1) bekezdésének utolsó mondata az 1997. évi L. törvény 48. §-ával megállapított szöveg.

⁹⁸ A 128. § (4) bekezdése az 1998. évi LXII. törvény 31. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

(2) A passzív feldolgozásból visszahozott áruhoz külföldön hozzáadott külföldi anyag, alkatrész vagy feldolgozási díj — ideértve a javítási költséget is — után fizetendő vámterhet a készáru vámtételével kell kiszabni.

130. § A külföldi fizetőeszközben kifejezett vámértéket — ha e törvény másként nem rendelkezik — a Magyar Nemzeti Bank által megállapított hivatalos devizaárfolyamon kell forintra átszámítani a vámkezelést megelőző hét hétfőjén (ha a hétfő munkaszüneti nap, akkor a következő munkanapon) érvényes devizaárfolyamnak megfelelően.

A vámteher közlése, esedékessége

131. § (1)⁹⁹ A vámterhet — ideértve a helyesbítéskor megállapított fizetési kötelezettséget is — a vámfizetésre kötelezettel a kiszabás napjától számított három munkanapon belül írásbeli határozattal kell közölni. Az így megállapított fizetési kötelezettség — a (3), (4) és a (6) bekezdésben foglaltak kivételével — a közlés napján esedékes.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása szempontjából a közlés napja az a nap, amikor a vámfizetésre kötelezett részére a vámteher összegéről és a fizetési kötelezettségről szóló határozatot kézbesítették.

(3)¹⁰⁰ Az aktív feldolgozásban és ideiglenes behozatalban vámkezelt vámáru után kiszabott vámteher — amennyiben e törvény másként nem rendelkezik — a belföldi forgalomba hozatal napján vagy legkésőbb a visszaviteli határidő lejártát követő napon esedékes, feltéve, ha azzal nem számoltak el.

(4) Az aktív feldolgozásban és ideiglenes behozatalban vámkezelt vámáru után — amennyiben azzal a visszaviteli határidőt követő ötödik munkanapig nem számoltak el — a forgalmi adókat a 73. § (4) bekezdése szerint hozott határozatban kell kivetni. A forgalmi adó ilyen esetben a kivetés napján esedékes.

(5) A jogellenesen forgalomba hozott vámárut terhelő vámteher a forgalomba hozatal napján, ha pedig ez az időpont nem állapítható meg, a felfedés napján válik esedékessé.

(6)¹⁰¹ Az adóraktárba való beraktározás, illetőleg az adómentes felhasználás céljából importált jövedéki termék belföldi forgalom számára való vámkezelésekor kiszabott jövedéki adó felfüggesztésére és esedékességére a jövedéki törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

A vámteher megfizetése

132. § (1)¹⁰² Az esedékes vámterhet — a (2) és (5) bekezdésekben, a 133. §-ban foglaltak, valamint a központi

⁹⁹ A 131. § (1) bekezdése az 1997. évi CIII. törvény 90. § (12) bekezdésével megállapított szöveg.

¹⁰⁰ A 131. § (3) bekezdése az 1997. évi L. törvény 49. §-ával megállapított szöveg.

¹⁰¹ A 131. § (6) bekezdését az 1997. évi CIII. törvény 90. § (13) bekezdése iktatta be.

¹⁰² A 132. § (1) bekezdése az 1997. évi L. törvény 50. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

költségvetési szervek részére a kincstári finanszírozás terhére érkező vámárak kivételével — a vámáru kiadása előtt, a közlést követő öt munkanapon belül kell a vámfizetésre kötelezettnek a fizetés jogcímeinek megfelelően elkülönített bevételi számlára megfizetni (azonnali vámfizetés). A kincstári finanszírozás terhére a központi költségvetési szervek részére vámkezelt vámárak vámterhének megfizetésénél a kincstári elszámolások szabályozására vonatkozó előírásokat kell figyelembe venni. A vámfizetésre kötelezett a határozat kézhezvételétől számított tizenöt munkanapon belül köteles igazolni a vámhatóságnál a vámteher megfizetésére vonatkozóan a Magyar Államkincstárnál tett intézkedését. A kedvezményes elbánásra jogosító származási igazolás kiadásának feltételeként kiszabott vámteher megfizetése a származási igazolás kiadása előtt a vámteher megfizetésére vonatkozó általános szabályok szerint történik azzal az eltéréssel, hogy a származási bizonyítvány kiadásához halasztott vámfizetés esetén is szükséges a vámteher fizetés megtörténtének igazolása.

(2) A visszaviteli határidő lejártáig vissza nem szállított vámáru vámterhét a 131. § (4) bekezdésében említett határozat közlését követő öt munkanapon belül kell megfizetni.

(3) A vámterhet a vámfizetésre kötelezett készpénzben, átutalási postautalvány felhasználásával, banki átutalással vagy bankkártya alkalmazásával fizetheti meg. A készpénzzel történő befizetés igazolására a vámhatóság csak az általa kiállított pénzforgalmi bizonylatot vagy annak tartalmával mindenben megegyező befizetési igazolást fogad el.

(4) A vámteher megfizetését a vámfizetésre kötelezett — az (5) bekezdésben foglaltak kivételével — legkésőbb a fizetési határidőt követő első munkanapon — a pénzforgalmi bizonylat eredeti példányával — köteles a vámhivatalnál igazolni.

(5)¹⁰³ A vámszervezet központi szerve — kérelemre — engedélyt adhat arra, hogy a vámfizetésre kötelezett a vámterhet — a (2) bekezdésben foglaltak kivételével — az esedékességtől számított tizenöt munkanapon belül fizesse meg (halasztott fizetés). A halasztott vámfizetésre engedély akkor adható ki, ha a kérelmező

a) a vámszempontról megbízható és a kérelem benyújtását megelőző tizenkét hónapban rendszeresen — átlagosan legalább heti egy alkalommal — kért vámteher fizetéssel járó vámkezelést;

b) számláját vezető pénzügyintézet a kiszabásra kerülő vámteher megfizetésére legalább a megelőző tizenkét havi vámteher fizetési kötelezettség egy hónapra eső átlagának erejéig, legfeljebb 200 millió forint összegű, jövedéki termék esetében három hónapra eső átlagának erejéig, legfeljebb 400 millió forint összegű garanciát vállal;

c) vámszempontról megbízható és nem rendelkezik ugyan az a) pont szerinti egyéb feltételekkel, de

¹⁰³ A 132. § (5) bekezdése az 1997. évi L. törvény 50. § (2) bekezdésével, a bevezető szövege és a) pontja az 1997. évi CIII. törvény 90. § (14) bekezdésével megállapított szöveg.

1. a kérelem benyújtását megelőző tizenkét havi vagy ennek hiányában a tervezett forgalmának havi átlag vámterhe meghaladja a 10 millió forintot, és
2. az 1. alpontban megállapított vámterhe után a b) pontban meghatározott bankgarancia kétszeresét nyújtja. Az így kiadott engedély egy évre érvényes, ezt követően az a) és b) pont szerinti feltételek esetén és mellett lehet a kérelmező részére új engedélyt kiadni. Az ilyen egyévre szóló engedély azonos kérelmező részére csak egyszer adható;

d) valamint rendelkezik a társaság cégjegyzékbe való bejegyzését igazoló, három hónapnál nem régebbi igazolással, amennyiben a kérelmezőt külön jogszabály szerint be kell jegyezni a cégnyilvántartásba.

(6)¹⁰⁴ Jövedéki termékek esetében csak meghatározott termékekre vagy termékkörre adható ki halasztott vámfizetési engedélyt úgy, hogy az (5) bekezdés a)–d) pontjaiban rögzített feltételeknek az engedélyben foglalt termék-körre is teljesülnie kell.

(7)¹⁰⁵

(8)¹⁰⁶ Ha a vámfizetésre kötelezettnek a halasztott vámfizetési engedély kiadása után — folyamatos tevékenység mellett — két éven keresztül nem keletkezik vámtartozása, az (5) bekezdés b) pontjában előírt bankgarancia mértékét az átlagos évi vámteher 4%-ában, jövedéki termék esetében 12%-ában kell megállapítani.

(9) Jövedéki termék esetén a halasztott vámfizetésben részesíthető vámteher nem haladhatja meg a kezességvállalás összegét.

(10)¹⁰⁷

(11) Amennyiben a halasztott vámfizetésre jogosult az engedélyben meghatározott feltételeket megszegi, a vámhatóság az engedélyt visszavonja. Ilyen esetben a halasztott vámfizetésre újabb engedély — az egyéb feltételek megléte esetén is — csak az engedély visszavonását követő két év elteltével adható.

(12) A vámhivatal a vámfizetés megtörténtét a vámkormányon igazolni köteles. Halasztott fizetésre jogosult esetén a vámkezelés igazolása a befizetésről szóló pénzügyintézet bizonylattal együtt szolgál a vámfizetés megtörténtének igazolására. Nem kereskedelmi forgalomban a szóbeli árunyilatkozat alapján kiszabott és befizetett vámteher esetén a vámjegy szolgál a vámfizetés megtörténtének igazolására.

(13)¹⁰⁸ A központi költségvetési szervek részére a kincstári finanszírozás terhére történt vámkezelés esetén a vámteher megfizetésének igazolására a vámkezelés és a kincstári teljesítésről szóló igazolás együttesen szolgál.

¹⁰⁴ A 132. § (6) bekezdése az 1997. évi L. törvény 50. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

¹⁰⁵ A 132. § (7) bekezdését az 1997. évi L. törvény 69. § (12) bekezdésének a) pontja hatályon kívül helyezte.

¹⁰⁶ A 132. § (8) bekezdése az 1997. évi L. törvény 50. § (3) bekezdésével megállapított szöveg.

¹⁰⁷ A 132. § (10) bekezdését az 1997. évi CIII. törvény 84. § (8) bekezdése hatályon kívül helyezte.

¹⁰⁸ A 132. § (13) bekezdését az 1997. évi L. törvény 50. § (4) bekezdése iktatta be.

Fizetési halasztás, részletfizetés

133. § (1) A határozatot hozó vámhivatal természetes személy részére a nem kereskedelmi forgalomban kiszabott vámteher megfizetésére huszonnégy havi fizetés-halasztást vagy részletfizetési kedvezményt engedélyezhet, feltéve, hogy a vámfizetésre kötelezett igazolja vagy valószínűsíti, hogy a vámteher egyösszegű megfizetése családi, jövedelmi, vagyoni és szociális körülményeire is tekintettel aránytalanul súlyos megterhelést jelentene részére. Forgalmi adókra — az előzőekben említett feltételek fennállása esetén is — fizetési halasztás, illetve részletfizetés csak annak a természetes személynek adható, aki a forgalmi adóknak nem alanya.

(2) A vámhatóság a lízingszerződés alapján behozott és belföldi forgalom számára vámkezelt termelőeszköz után kiszabott vámteherre — a forgalmi adók kivételével — a lízing futamidejére, de legfeljebb hatvan hónapra részletfizetést engedélyezhet. Amennyiben a lízinget exportfejlesztő pályázati rendszerben bonyolítják le (a továbbiakban: pályázati lízing), a részletfizetés kamatmentes. A törlesztő résztelek megfizetését hathónaponkénti egyenlő összegben kell teljesíteni. A részletfizetési kedvezmény a használt, illetőleg a belföldön további bérbé- vagy használatba adás céljából behozott termékre nem engedélyezhető.

134. § (1) A 133. § szerint engedélyezett részletfizetési kedvezményt azonnali hatállyal vissza kell vonni, ha

- a) a vámfizetésre kötelezett a részletfizetési feltételeket nem teljesíti;
- b) a részletfizetési kedvezmény tárgyát képező termelőeszközt a kedvezmény ideje alatt elidegeníti, használatba vagy bérbé adja, vagy
- c) a lízingszerződés megszűnik és a vámáru belföldön marad.

(2) A pályázati lízing alapján vállalt kötelezettségek nem vagy részbeni nem teljesítése esetén a 133. §-ban biztosított kedvezmények a következőképpen módosulnak:

- a) ha a pályázati lízing alapján vállalt kötelezettség teljesítése nem haladja meg az ötvenegy százalékot a részletfizetés kamatmentessége visszamenőleges hatállyal megszűnik;
- b) a kötelezettségek ötvenegy százalék feletti teljesítése esetén a teljesítési arálynak megfelelően módosul a kamatmentes részletfizetési kedvezmény, amit a vámhivatal a kamatkülönbözet utólagos kivetésével érvényesít.

(3) A pályázati lízing alapján vállalt kötelezettségek teljesítését a vámfizetésre kötelezettnek a részletfizetés lejártáig igazolnia kell. Az igazolás hiányában a vámhivatal haladéktalanul intézkedik a 142. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott kamat kiszabása és beszedése iránt.

A vámbevételek elszámolása és kezelése

135. § (1) A befizetett vámterhet a vámhatóságnak jogcímenként kell elszámolni és kezelni.

(2) Amennyiben a vámteher megfizetésének biztosítása a vámhivatalnál előre letétbe helyezett készpénzes vámbiztosíték formájában történt, a vámterhek kiegyenlítésére jogcímenként e letét terhére kerül sor, a visszajáró vámbiztosítékot az annak felszabadítását követő tizenöt napon belül vissza kell fizetni. Ezen határidőn túli visszafizetés esetén a vámhatóság a 142. § (1) bekezdésének a) pontjában megállapított kamatot köteles fizetni.

(3) A vámáru terhelő zálogjogból eredő igények érvényesítésekor — külön törvényen alapulóan — a vámhatóságot megelőző zálogjogi igények kielégítése, a vámteher elszámolása, valamint a más, jogszabályon alapuló, a vámhatósági zálogjogot követő zálogjogi igények kielégítése után fennmaradó összeg — amennyiben törvény másként nem rendelkezik — az elévülési időn belül a vámfizetésre kötelezett vámtartozására számolható el.

(4) A vámhatóság a bevételi számla pénzügyi jóváírását követő öt munkanapon belül köteles a könyvelést elvégezni.

(5) A vámhatóságnál nyilvántartott, de téves bevételi számlára történt befizetést befizetettnek kell tekinteni. Ez esetben a vámhatóság az ügyfél utólagos rendelkezése alapján kamatmentesen intézkedik a befizetés számlák közötti átvételéről, ha a befizetés egyébként határidőn belül történt.

(6)¹⁰⁹ Amennyiben a vámfizetésre kötelezett az előírt vámtehernél nagyobb összeget fizet be a vámhatósághoz (túlfizetés), vagy téves befizetés esetén (tartozatlan befizetés) a vámhatóság a fennmaradó összeget köteles elszámolni a vámfizetésre kötelezett vámtartozásaira. Először a vámot, majd a jövedéki adót, a fogyasztási adót és egyéb kötelező befizetést, illetve a kamatot és költségterítést számolja el. A fennmaradó összeget a vámhivatal által kivetett általános forgalmi adóra írja jóvá.

(7) Amennyiben a vámfizetésre kötelezett javára, a (3), (5)—(6) bekezdések alapján visszafizetési kötelezettség keletkezik, a vámhatóság az összeget, a (3) bekezdés szerinti elszámolást, az (5) bekezdés szerinti utólagos átvezetést vagy a (6) bekezdés szerinti elszámolást követően a befizetéstől számított harminc napon belül kamatmentesen fizetheti vissza. Ezen határidőn túli visszafizetés esetén a vámhatóság a 142. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott mértékű kamatot köteles fizetni.

(8) A jogcímenként nyilvántartott, egyenként kis összegű (száz forint alatti) tételeket nem kell megfizetni, illetőleg visszafizetni.

(9) A számlavezető vámszerv a vámfizetési folyószámlák helyzetéről jogcímenként köteles negyedévenként zárlatot készíteni, és az egyenlegről az ügyfelet évente rendszeresen, külön kérésre harminc napon belül értesíteni.

(10) Amennyiben a vitás vámtartozás kiegyenlítését az ügyfél hitelt érdemlően, így különösen a terhelésnap bankszámlakivonattal igazolja, a számlavezető vámszerv a vámtartozásról az igazolást két munkanapon belül köteles kiadni.

¹⁰⁹ A 135. § (6) bekezdése az 1999. évi XCIX. törvény 194. §-ával megállapított szöveg.

A vámteher helyesbítése

136. § (1) Ha a kereskedelmi forgalomban behozott vámárúknak a vámteher kiszabásakor elfogadott vámértéke nem felel meg a vámteher kiszabása céljából megtartott vámvizsgálatkor fennállott valóságos vámértéknek, a vámterhet az elévülés határidején belül kérelemre vagy hivatalból helyesbítenni kell.

(2) A helyesbítés címén megállapított fizetési kötelezettséget — függetlenül attól, hogy az a vámfizetésre kötelezettet vagy a vámhatóságot terheli — határozattal kell megállapítani.

(3) Amennyiben a vámfizetésre kötelezett javára visszafizetési kötelezettség keletkezik, azt a fizetési kötelezettséget megállapító határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc munkanapon belül kell teljesíteni. Ezen határidőn túli visszafizetés esetén a vámhatóság a 142. § (1) bekezdésének *a*) pontjában megállapított kamatot köteles fizetni.

(4) A helyesbítésre vonatkozó részletes szabályokat e törvény végrehajtási rendelete határozza meg.

A vámteher visszatérítése

137. § (1)¹¹⁰ Amennyiben nemzetközi szerződés vagy törvény eltérően nem rendelkezik, a befizetett vámterhet — a vámmal együtt fizetett forgalmi adók kivételével — a vámhatóság a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével köteles visszatéríteni, ha

a) a vám esedékessége napjától számított három éven belül a vámfizetésre kötelezett igazolja, hogy a belföldi forgalom számára vámkezelt árut az eredeti küldő címére vagy rendelkezése alapján — a szerződés meghíúsulása, illetőleg a szerződésen alapuló szavatossági és jótállási igények alapján — külföldre kiszállította (külföldi térítáru);

b) a befizetésre a vámhatóság hivatalból történő intézkedése miatt került sor, és a vám esedékessége napjától számított három hónapon belül a vámfizetésre kötelezett igazolja, hogy az aktív feldolgozásban vagy ideiglenes behozatalban kezelt vámmal az e törvény 73. §-ában foglalt elszámolási feltételeknek a visszaviteli határidő lejártáig eleget tett;

c) a vámfizetésre kötelezett a vám esedékességétől számított egy éven belül igazolja, hogy vámmmentességre, vámkontingens igénybevételére vagy kedvezőbb vámtétel alkalmazására jogosult;

d) a vámfizetésre kötelezett vagy az exportőr a vám esedékességétől számított két éven belül igazolja, hogy

1. a lecserélés címén behozott és a belföldi forgalom számára vámkezelt áru ellentételeként — a behozatalt követően — az azzal azonos vámtarifaszám (kötelező alszám és a magyar alszám) alá tartozó

magyar származású vagy a belföldi forgalom számára vámkezelt árut külföldre kiszállította, valamint az exportőr és importőr azonos. Ez esetben a visszatérítésnél csak a kiszállított áruval azonos értékkel megegyező vámértékre kalkulált vám vehető figyelembe;

2. az exportáru csomagolásához devizafizetési kötelezettséggel behozott csomagoló- és burkolóanyagot rendelkezés szerint felhasználta, és külföldre kiszállította;

- 3.¹¹¹ a belföldi forgalom számára vámkezelt árut az exportált termékbe igazoltan beépítette, illetve annak előállításához felhasználta és az exportáru külföldre való kiszállítása megtörtént. A visszatérítés további feltétele, hogy a vámfizetésre kötelezett az importáru terhelő vám- és adófizetési kötelezettségének igazoltan eleget tett, illetve az exportőr belföldi szállítójától vámmal és egyéb költséggel terhelt import eredetű árut szerzett be, és ezt számlával igazolja;

4. az általa külföldről behozott és a belföldi forgalom számára vámkezelt árut változatlan állapotban, másik külkereskedelmi szerződés alapján külföldre kiszállította, és a kiléptetés megtörtént.

(2)¹¹² A vámhatóság a vámfizetésre kötelezett vagy exportőr számára e § alapján visszatéríthető vámterhet a kérelmező vámteher tartozása vagy az állami adóhatóság és társadalombiztosítási szerv vámhatósági megkeresésében közölt tartozásai összegéig visszatarthatja. A visszatartásról a vámhatóság a kérelmezőt határozattal értesíti. A vámhatóság a visszatartott összegből nyolc napon belül utalja át a megfelelő összeget a megkereső szervnek a kérelmezővel szemben fennálló követelésének fedezetére.

(3) Az (1) bekezdés *a*) pontjában meghatározott vámvisszatérítés nem alkalmazható, ha a szavatossági és jótállási igények érvényesítésével kapcsolatban a 104. §-ban meghatározott vámmmentességet igénybe vették.

(4) E § rendelkezésének alkalmazása szempontjából a külföldre történő kiszállítás fogalmával egy tekintet alá esik, ha az árut a jogszabály előírásainak megfelelően, igazoltan tranzitterületre vagy közvámraktárba, illetve feldolgozási céllal vámszabadterületre beszállították.

(5) A számlavezető vámszerv a visszatérítendő vámot a visszatérítésről rendelkező határozat jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül köteles visszautalni. Amennyiben ezt a határidőt elmulasztja, a 142. § (1) bekezdésének *a*) pontjában meghatározott mértékű kamatot köteles fizetni.

(6) Az egyszerűsített vámvisszatérítési eljárást és feltételeit e törvény végrehajtási rendelete tartalmazza.

¹¹¹ A 137. § *d*) pontjának 3. alpontja az 1997. évi L. törvény 51. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

¹¹² A 137. § (2) bekezdését beiktatta és a korábbi (2)—(5) bekezdések számozását (3)—(6) bekezdésre változtatta, egyúttal a (4) bekezdés szövegét megállapította az 1997. évi L. törvény 51. § (3) bekezdése.

¹¹⁰ A 137. § (1) bekezdésének bevezető szövege és a bekezdés *b*) pontja az 1997. évi L. törvény 51. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

A vámteher mérséklése, elengedése

138. § (1) Nem kereskedelmi forgalomban természetes személyek terhére kiszabott vámterhet, kamatot az elsőfokú határozatot hozó vámhivatal elengedheti vagy mérsékelheti, ha azok megfizetése a vámfizetésre kötelezett és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését súlyosan veszélyezteti. A méltányossági kérelem elbírálásakor a vámhivatal a kérelemben felhozott indokok igazolására szólítja fel a vámfizetésre kötelezettet, és a szociális körülmények feltárása érdekében megkeresheti az illetékes helyi önkormányzatot.

(2) Ellenérték nélkül beérkezett vámárúkra a vámfizetésre kötelezett indokolt kérelmére az elsőfokú határozatot hozó vámhivatal vámmentességet vagy vámmérséklést engedélyezhet, ha a belföldi forgalom számára vámkezelt vámáru az állampolgárok széles körét érintő közösségi — így különösen szociális, egészségügyi, nevelési, kulturális, hitéleti, környezetvédelmi, településfejlesztési, nemzeti és etnikai kisebbségi — feladatok ellátását szolgálja.

(3) A vámteher és a kamat mérséklését, illetve elengedését az (1)—(2) bekezdésekben meghatározott esetekben a kérelmet elbíráló vámhivatal a vámáru legfeljebb három éves elidegenítési korlátozásához kötheti e törvény végrehajtási rendeletében foglaltak szerint.

(4) Az elsőfokú határozatot hozó vámhivatal a kamattartozást elengedheti vagy mérsékelheti, ha annak megfizetése a kérelmező szervezet gazdálkodási tevékenységét ellehetetlenítené. Az elengedés feltétele a vámtartozás legalább ötven százalékának kiegyenlítése, a mérséklés feltétele a vámtartozás legalább harminc százalékának kiegyenlítése a kérelem érdemi elbírálása előtt.

*A vámteher elévülése***139. §** A vámhatóság által

a) jogerősen kiszabott vámteher beszedési joga az esedékességtől,

b) a tévesen nagyobb összegben kiszabott vámteher visszakövetelésére vonatkozó jog az esedékességtől,

c) a tévesen kisebb értékben közölt vagy nem közölt vámteher és a jogszerűen kiszabható vámteher különbözeteinek követelési joga a vámkezelés eredményének közlésétől,

d) a jogellenesen forgalomba hozott vámáru utáni vámteher követelési joga az esedékességtől számított öt év elteltével évül el.

140. § Nyugszik az elévülés a végrehajtási eljárás felfüggesztésének időtartama, a vámtartozások megfizetésére adott fizetéshalasztás vagy részletfizetési kedvezmény, törvényben biztosított fizetési kedvezmények és a feltételhez kötött vámmentesség ideje alatt.

V. Fejezet

JOGKÖVETKEZMÉNYEK, KÖLTSÉGEK*Vámigazgatási bírság*

141. § (1)¹¹³ Az e törvényben meghatározott

a) jelentkezési, árubejelentési, árubemutatósi, árnyilatkozat benyújtási,

b) az átmeneti megőrzésre, a vámfelügyeletre és a vámkezelésre vonatkozó,

c) más, a vámhatóság által végzett ellenőrzési eljárás feltételeinek biztosítására jogszabályban meghatározott kötelezettségek megszegése, az ellenőrzés akadályozása, továbbá

d) a vámszabadterülettel és tranzitterülettel összefüggő kötelezettségek megszegése esetén az eljáró vámhatóság vámigazgatási bírságot szab ki.

(2)¹¹⁴ Ha a mulasztás vagy tevékenység következtében vámhiány keletkezik, vámigazgatási bírsággént a vámhiány ötven százalékát, szervezet esetében legalább ötvenezer forintot, természetes személy esetében legalább ötezer forintot kell kiszabni. Amennyiben azonos személy vagy gazdálkodó szerv esetében több, vámhiányt okozó mulasztás vagy tevékenység egyidejű felfedésére, elbírálására kerül sor és a kiszabható vámigazgatási bírság összege együttesen meghaladja a szervezet esetében az ötvenezer, természetes személy esetében az ötezer forintot, az egyes mulasztásokért, tevékenységekért a vámhiány ötven százalékát kell vámigazgatási bírsággént megállapítani.

(3) Amennyiben a kötelezettségszegés következményeként vámhiány nem keletkezik, a vámigazgatási bírság szervezet esetében százötvenezer forintig, természetes személy esetében tizenötezer forintig terjedhet.

(4) Ha az EUR.1 szállítási bizonyítványt, az EUR.2 okmányt vagy származási nyilatkozatot tartalmazó számlát a külföldi vámhatóság a rajta lévő adatok ellenőrzése céljából visszaküldi Magyarországra és az utólagos ellenőrzés során az adatok valótlannak bizonyulnak, az exportőr az eladási ár, annak hiányában az áru értékének egy százalékát, de legalább ötvenezer, legfeljebb kétszázötvenezer forint vámigazgatási bírságot köteles fizetni.

(5) A vámigazgatási bírságot a vámhatóság határozattal szabja ki.

(6) Vámigazgatási bírságot nem lehet kiszabni, ha e törvény rendelkezései alapján kamattfizetési kötelezettség áll fenn és a fizetendő kamat magasabb a kiszabható bírság összegénél, valamint, ha természetes személy esetében a kötelezettségszegés következtében szabálysértési eljárás indult.

(7) A vámfizetésre kötelezett által elmulasztott kötelezettség pótlólagos teljesítése esetén, amennyiben az ügyfél a vámhatóság intézkedése előtt tárja fel a mulasztást és intézkedik a teljesítés iránt, a (2) bekezdésben írtak huszonöt százalékát kell vámigazgatási bírsággént megfizetni.

¹¹³ A 141. § (1) bekezdése az 1997. évi L. törvény 52. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

¹¹⁴ A 141. § (2) bekezdésének utolsó mondatát az 1997. évi CIII. törvény 90. § (15) bekezdése iktatta be.

(8) A vámigazgatási bírságot — a fizetésre kötelezett kérelmére — a vámszervezet illetékes területi szerve elengedheti vagy mérsékelheti, ha

a) a fizetésre kötelezettel szemben három éven belül vámigazgatási bírság kiszabására nem került sor, és

b) a vámigazgatási bírság megfizetése a fizetésre kötelezett és közeli hozzátartozói megélhetését, kereskedelmi forgalommal kapcsolatban a szervezet tevékenységének folyamatoságát súlyosan veszélyeztetné.

(9)¹¹⁵ Nincs helye a bírság elengedésének, mérséklésének, ha a vámihiány a vámteher megállapításához szükséges adatok eltitkolásával, meghamisításával vagy egyéb rosszhiszemű magatartással függ össze.

Kamat

142. § (1) Ha e törvény eltérő rendelkezést nem tartalmaz,

a) a fizetési kötelezettség elmulasztása esetén, a jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd részét,

b)¹¹⁶ az engedélyezett fizetési halasztás, illetve részletfizetés idejére, valamint, ha a feltételtől függő vámmentesség vagy vámkedvezmény alkalmazásával vámkezelt vámáru után a vámterhet a feltétel feloldása érdekében utólag megfizetik, a jegybanki alapkamat 365-öd részét kell naponta megfizetni.

(2)¹¹⁷ A kamatot a fizetési kötelezettség elmulasztása esetén a határidő lejártát követő naptól a teljesítés napjáig, egyéb esetekben a vámteher közlésének napjától az engedélyezett határidő napjáig terjedő időszakokra kell felszámítani. Amennyiben a kamatfizetési kötelezettség azért keletkezik, mert a vámkedvezmény alkalmazásával vámkezelt vámáru után a vámterhet a feltétel feloldása érdekében utólag megfizetik, a kamatszámítás kezdő időpontja a belföldi forgalom számára történő vámkezelés napján kezdődik. A kamat alapja a vámteher vagy a vámteher különbözete.

(3) A kereskedelmi áruforgalomban behozott és ideiglenes behozatalban vagy aktív feldolgozásban — a vámáru hulladék, mellékterméke kivételével — vámkezelt vámáru után a vámkezelés napjától a belföldi forgalom számára történő vámkezelés napjáig — a 73. § (4) bekezdése alkalmazása esetén a visszaviteli határidő lejártáig — az (1) bekezdés a) pontja szerinti kamatot kell fizetni, ha azokra az említett vámeljárások során készpénzbiztosítékot nem nyújtottak.

(4) A 134. § (1)—(2) bekezdés szerinti esetekben az e § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott mértékű kamatot kell fizetni.

¹¹⁵ A 141. § (9) bekezdését az 1997. évi L. törvény 52. § (2) bekezdése iktatta be.

¹¹⁶ A 142. § (1) bekezdésének b) pontja az 1997. évi L. törvény 53. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

¹¹⁷ A 142. § (2) bekezdése az 1997. évi L. törvény 53. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

(5) A kamatot (a kiszabható vámteherrel együtt vagy külön) határozatban kell kiszabni és beszedni. A vámhatóság terhére az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott mértékben felszámításra kerülő kamatot a vámfizetésre kötelezettnek a visszafizetendő vagy visszatérítendő összeggel együtt, hivatalból kell megfizetni.

(6) Nem kell kamatot fizetni, ha a 141. § szerinti vámigazgatási bírság szabható ki és annak összege magasabb a kamat összegénél.

Vámkezelési díj, statisztikai illeték

143. §¹¹⁸

Szemledíj, költségtérítés

144. §¹¹⁹ (1) A vámkezeléskor vagy utóellenőrzéskor felmerült szakértői és más vizsgálati díjat, továbbá a fuvarozási, kiszállási és más költségeket — a (2) és (4) bekezdésben meghatározott kivétellel — a vámteherrel együtt vagy a vámhivatal eljárása során kell kiszabni és beszedni.

(2)¹²⁰ A vámszervezet vámlaboratóriuma által kérelemre végzett laboratóriumi vizsgálat díja az elvégzett vizsgálat költsége, de legalább hatezer-hatszáz forint, amelyet a vizsgálatot kérő a többi költségtől elkülönítve köteles átutalni.

(3) A felmerült szakértői és más vizsgálati díjat a vámkezelést kérőnek akkor kell megfizetnie, ha

a) a vámkezelés során a vizsgálat elvégzésére kifejezett kívánságra kerül sor,

b) a jogorvoslati eljárás során kért szakértői vizsgálat a vámhatóság megállapításával szemben az ügyfél állítását nem támasztja alá,

c)¹²¹ az utóellenőrzés megszakítása miatt költség merül fel,

d) a laboratóriumi vizsgálatra a vámterhek megállapításához szükséges minőség meghatározás céljából, vagy azért került sor, mert a vámkezelést kérő által benyújtott analízis bizonyítvány alapján az áru vámkezelése nem volt elvégezhető.

(4)¹²² A vámhivatal hivatalos helyén kívül végzett eljárás esetében

a) nem kereskedelmi áruforgalomban megkezdett napenként ezer forint,

¹¹⁸ A 143. §-t az 1999. évi XCIX. törvény 197. § (5) bekezdése hatályon kívül helyezte.

¹¹⁹ A 144. § az 1998. évi XC. törvény 99. § (5) bekezdésével megállapított szöveg.

¹²⁰ A 144. § (2) bekezdése az 1999. évi CXXV. törvény 63. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

¹²¹ A 144. § (3) bekezdésének c) pontja az 1997. évi L. törvény 55. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

¹²² A 144. § (4) bekezdése az 1999. évi CXXV. törvény 63. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

- b) kereskedelmi áruforgalomban:
1. a munkaszüneti napon, heti pihenőnapon (szabadnapon) végzett vámkezelés esetén vámkezelési bejelentésként kettőezer forint,
  2. az állandó vámfelügyeletet igénylő szolgálat ellátása esetén a megkezdett 8 órai szolgálat térítésként személyenként nyolcezer forint,
  3. minden más, a vámhivatal hivatalos idején belül végzett vámkezelés esetében vámkezelési bejelentésként kettőezer forint,
  4. munkanapokon, a vámhivatal hivatalos idején túl végzett vámkezelés esetében a 3. alpontban említett szemledíjat, továbbá megkezdett óránként ezer forint

szemledíjat kell fizetni.

(5) A (4) bekezdés *d*) pontjában meghatározott szemledíjat a vámhivatal — a 2. alpont kivételével — az eljárás megkezdése előtt szabja ki, és szedi be. A 2. alpontban meghatározott szemledíjat naptári hónaponként összesítve szabja ki, és szedi be.

(6)¹²³ Ha a vámhivatal hivatalos helyén kívüli helyre kért eljárás a kérelmezőnek vagy megbízottjának felróhatóan elmarad, vagy egy órát meghaladó várakozás után kezdhető meg, illetőleg folytatható, felemelt szemledíjat kell fizetni. A felemelt szemledíj összege a várakozás minden teljes órája (hatvan perc) után négyezer forint. Meghiúsult eljárás esetében a felmerült kiküldetési költséget és a szemledíjat akkor is meg kell fizetni, ha a várakozás ideje az egy órát nem haladja meg. Meghiúsult eljárásnak kell tekinteni, ha a kért eljárás az árnyilatkozat, az áru vagy fuvarszköz (szállítóeszköz) hiánya miatt nem végezhető el. Nem minősül meghiúsult eljárásnak, ha a fuvarszköz hiánya az eljárást kérőnek nem róható fel.

(7) A szemledíjat az köteles megfizetni, aki az eljárást kérte. A kérelmezőnek, illetőleg megbízottjának fel nem róható akadály következtében előállott várakozás vagy meghiúsult eljárás esetén szemledíjat fizetni nem kell. A szemledíj kiszabása ellen fellebbezésnek van helye.

(8)¹²⁴ A közúti járművek vámzár alatt történő nemzetközi árufuvarozásra való alkalmassági vizsgálatáért — a vizsgálat eredményétől függetlenül — járművenként hat-ezer forint költségtérítést kell fizetni.

(9)¹²⁴ A kereskedelmi forgalomba behozott és belföldi forgalom számára vámkezelt áruval kapcsolatban a vámmentességre vagy a vámkedvezményes eljárásra való jogosultság utólagos igazolása esetén árnyilatkozatonként négyezer forint költségtérítést kell fizetni.

(10) Az ideiglenesen megnyitott határátkelőhelyen, valamint az állandó jelleggel megnyitott határátkelőhelyen a nyitvatartási idő meghosszabbításával végzett vámshol-gálatért fizetendő díj mértékét — a tényleges költségek figyelembevételével — a pénzügyminiszter a belügyminiszterrel egyetértésben állapítja meg.

¹²³ A 144. § (6) bekezdése az 1999. évi CXXV. törvény 63. § (3) bekezdésével megállapított szöveg.

¹²⁴ A 144. § (8)—(9) bekezdése az 1999. évi CXXV. törvény 63. § (4) bekezdésével megállapított szöveg.

(11)¹²⁵ A vámáru kísérése esetén, ha arra a vámáru felett rendelkezésre jogosult kérésére kerül sor, a tényleges költséget, de legalább óránként és a vámshol-gálatot végző személyenként ezer forint költségtérítést kell fizetni.

(12)¹²⁵ A 62. § (1) bekezdésének *c*) pontja alapján a vámhivatali raktárba felvett áruk után a megkezdett száz kilogrammonként és naponta ezer forint költségtérítést kell fizetni raktárdíjként.

(13) A jövedéki törvény előírásai szerint zárjeggyel ellátandó jövedéki termékek utáni adó-visszatérítéshez szükséges vámhivatali eljárás (zárjegy levétele) esetén az ellenőrzést kérő a (4) bekezdésben meghatározott szemledíjat köteles fizetni. Vámkezelési bejelentésnek ilyen esetben a benyújtott kérelmet kell tekinteni.

VI. Fejezet

A VÁMIGAZGATÁSI ELJÁRÁS KÜLÖNÖS SZABÁLYAI

Alapvető szabályok

145. § (1) A vámigazgatási eljárásban — ideértve a vámmal kiszabásra kerülő statisztikai illetékekkel és forgalmi adókkal kapcsolatos eljárást is — az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A szóban előterjeszhető vámkezelési kérelmet nem kell jegyzőkönyvbe foglalni.

(3) A vámigazgatási eljárásban az ügyfél az a szervezet és természetes személy, amelynek/akinek a vámjogszabály szerint joga van arról rendelkezni, hogy a vámhivatal az árut milyen eljárásban vámkezelje, valamint mindazon szervezet/személy, amelyet/akit a vámtörvény szerinti jogok illetnek meg vagy kötelezettségek terhelnek.

(4) Az áruk vámkezelésére, a vámteher kiszabására és beszedésére, ideértve a vámteher helyesbítését és visszatérítését is — ha e törvény végrehajtási rendelete eltérően nem rendelkezik — elsőfokú hatósági jogkörben az a vámhivatal illetékes, ahol az áru vámkezelését kérik.

(5) Vámigazgatási ügyekben külföldre irányuló megkereséseket és a külföldről érkező megkeresésekre adandó válaszokat a vámszervezet központi szerve vagy az általa kijelölt vámhivatal közvetlenül küldheti ki külföldre.

(6) A vámigazgatási ügyekben az elintézési határidő hatvan nap a következő esetekben:

- a) vámszabadterület, tranzitterület engedélyezése;
- b) magán- és közvámraktár engedélyezése;
- c)¹²⁶ elfogadott exportóri minősítés iránti kérelmek elbírálása;
- d)¹²⁶ minden olyan ügyben, ahol a döntés meghozatalához külföldi vámszerv megkeresése szükséges.

¹²⁵ A 144. § (11)—(12) bekezdése az 1999. évi CXXV. törvény 63. § (5) bekezdésével megállapított szöveg.

¹²⁶ A 145. § (6) bekezdésének *c*) pontját beiktatta és a korábbi *c*) pont jelölését *d*) pontra változtatta az 1997. évi L. törvény 56. §-a.

(7)¹²⁷ A (6) bekezdés *d*) pontja esetében az elintézési határidőbe a külföldi vámhatóság válaszának megérkezéseig eltelt idő nem számít be.

Határozat

146. § (1) A vámigazgatási eljárás során határozattal kell dönten

- a*) az írásbeli árunyilatkozattal kért vámkezelésekről,
- b*)¹²⁸ az ügyfél által benyújtott, a vámkezeléssel, az engedéllyel kapcsolatos egyéb kérelmekről,
- c*) a hivatalból indított eljárásokban.

(2)¹²⁹ Az (1) bekezdés *a*) pontjának alkalmazásában az árutovábbítás, a raktározás, a kiviteli ellenőrzés, az ideiglenes kivitel és passzív feldolgozás, valamint a NATO okmánnyal történő vámkezelések esetén a vámkezelésnek a vámhatóság által történt igazolása határozatnak minősül.

(3) A vámhivatalnak a vámellenőrzés keretében tett — az (1) bekezdésben nem említett — intézkedéséről határozatot hozni nem kell.

Jogorvoslat

147. §¹³⁰ (1) Az elsőfokú határozat azonnal — fellebbezésre tekintet nélkül — végrehajtható:

- a*) — ha nemzetközi egyezmény eltérően nem rendelkezik — a vámfizetési kötelezettség megállapításánál;
- b*) az árunyilatkozat visszautasításánál;
- c*) a vámáru/áru közvetlen vámfelügyelet alá vételénél;
- d*) jogszabályban meghatározott kötelező határidők meghosszabbítására irányuló kérelmek elutasításakor.

(2) A vámtelherről szóló kötelezettséget tartalmazó, valamint vámmentességet, vámkedvezményt, vámvisszatérítést megállapító határozat — a (4) bekezdés kivételével — csak egy ízben, a 139. §-ban meghatározott elévülési határidőn belül módosítható, illetve vonható vissza.

(3) A határozatban rögzített határidőn belül az ügyfél kérelmére visszavonható a vámfizetésről szóló határozat abban az esetben is, ha annak kiadására a kedvezményes származás igazolás kiadása miatt kerül sor.

(4) A vámhivatalnak a saját határozata módosítására tett intézkedése nem zárja ki a határozat ismételt módosítását, ha a vámfizetésre kötelezettnél tartott utólagos ellenőrzés megállapítása szerint a módosított határozat jogsértő. Ilyen esetben a határozatnak az utólagos ellenőrzés megállapításai szerinti módosítása megengedett, amely ellen jogorvoslattal lehet élni.

¹²⁷ A 145. § (7) bekezdése az 1997. évi CXLVI. törvény 80. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

¹²⁸ A 146. § (1) bekezdésének *b*) pontja az 1997. évi L. törvény 57. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

¹²⁹ A 146. § (2) bekezdése az 1999. évi CXVII. törvény 8. § (7) bekezdésével megállapított szöveg.

¹³⁰ A 147. § az 1997. évi L. törvény 58. §-ával megállapított szöveg.

(5) A vámügyekben hozott, bíróság által el nem bírált jogsértő határozat a felettes szerv felügyeleti intézkedése keretében a 139. §-ban meghatározott elévülési határidőn belül megváltoztatható, megsemmisíthető, továbbá az ügyben új eljárás lefolytatása rendelhető el.

(6) A 128. § (3) bekezdésében foglaltak alapján kiszabott vámtérhet a vámfizetésre kötelezett az előírt határidőn belül akkor is köteles megfizetni, ha a határozat ellen jogorvoslattal él. A fizetési kötelezettség elmulasztása esetén a vámhatóság megteheti a határozatban foglaltak végrehajtására a szükséges intézkedéseket. El kell tekinteni a határozat végrehajtásától, ha a benyújtott fellebbezés adatai alapján a határozatot várhatóan módosítani szükséges.

(7) Amennyiben a vámhatóság határozata jogszabályt sértett és ennek következtében a vámfizetésre kötelezettnek visszafizetési igénye keletkezik, a vámhatóság a visszafizetendő összeg után a befizetés napjától a 142. § (1) bekezdésének *a*) pontjában meghatározott mértékű kamatot köteles fizetni. A vámtéher helyesbítése és a vámvisszatérítés esetén a kamatfizetési kötelezettségre a 136. § és a 137. §-okban foglaltak az irányadók.

Végrehajtási eljárás

148. §¹³¹ (1) A vámhatóság a vámtartozás végrehajtása előtt jogosult a vámárun a 11. § alapján fennálló törvényes zálogjogból eredő igényei érvényesítésére az e törvényben szabályozott feltételek szerint. Amennyiben a zálogjogból történő kielégítésre nincs lehetőség, a vámtartozás megfizetésére a vámfizetésre kötelezettet felhívja, eredménytelen felhívás esetén a végrehajtási eljárást megindítja.

(2)¹³² A vámhatóság a vámtartozást a pénzforgalmi bankszámlával rendelkező vámfizetésre kötelezett személy esetében azonnali beszedési megbízással, bankszámlával nem rendelkező vámfizetésre kötelezett személy esetében munkabérből vagy egyéb rendszeres járandóságból, továbbá kifizetőtől járó kifizetésből történő letiltással hajtja végre az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény szabályainak alkalmazásával. Amennyiben a vámtéher biztosítékát bankgaranciában nyújtották, az iratoknak az ingó és ingatlan végrehajtásra az állami adóhatósághoz történő átadása előtt a bankgarancia érvényesítése iránt intézkedni kell.

(3) Ha a (2) bekezdésben foglalt végrehajtás nem vagy aránytalanul hosszú idő múlva vezetne eredményre, a vámhatóság a vámfizetésre kötelezett személy követelésének, továbbá ingó és ingatlan vagyontárgyainak végrehajtása érdekében az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (a továbbiakban: állami adóhatóság) illetékes szervét keresi meg.

¹³¹ A 148. § az 1998. évi LXII. törvény 31. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

¹³² A 148. § (2) bekezdésének utolsó mondatát az 1999. évi XCIX. törvény 195. §-a iktatta be.

(4) A vámterheket a vámhatóság megkeresésére az állami adóhatóság nyilvántartásba veszi, és az adók módjára behajtandó köztartozásra vonatkozó szabályok szerint hajtja be.

(5)¹³³ A pénzforgalmi jellegű bankszámlát vezető hitelintézet a bankszámla megnyitásától számított 15 napon belül a pénzforgalmi jelzőszámot a vámhatósággal közli.

149—150. §¹³⁴

A végrehajtási eljárás felfüggesztése, szüneteltetése

151. §¹³⁴

A befolyt összeg elszámolása, a végrehajtás költsége

152. § (1) A végrehajtással kapcsolatban felmerült költség — így különösen az alkalmazott becsüs díjazása, a szállítási, tárolási, értékesítési költség — a vámfizetésre kötelezettet terheli, melyről a vámhatóság határozatban dönt.

(2) A követelés behajtásával felmerült és a vámhatóság által megállapított költséget a vámterheket megelőző sorrendben kell kielégíteni. A végrehajtás során befolyt összeget ezt követően a 135. § (6) bekezdésében foglalt sorrendben kell elszámolni.

Vámterhek törlése

153. § (1) Az ipari vámszabadterületről belföldre szállított és a belföldi forgalom számára vámkezelt vámú után kiszabott vámot és a 15. §-ban meghatározott fizetési kötelezettséget a vámkezelés időpontjában — az adók kiszabása után — törölni kell olyan arányban, amilyen arányban a vámú közvetlen önköltségében a magyar hozzáadott érték (így különösen: belföldről beszállított és a vámúba beépített belföldi áru értéke, munkabér és közterhei) szerepel. A vámkezelést kérő a törlendő értékreszt elkülönítetten, egy összegben is tartalmazó közvetlen önköltség kalkulációt a vámkezeléshez köteles benyújtani.

(2) Az (1) bekezdés szerinti törlés nem alkalmazható az olyan belföldi áru esetében, amelynek vámszabadterületre való kiszállításakor vámvisszatérítést vettek igénybe.

(3) A végrehajtási eljárást lefolytató vámhatóság határozattal törli a vámterheket és erről a tartozást megállapító, illetőleg nyilvántartó vámhivatalt tájékoztatja, ha a vámterhekre egyetemlegesen kötelezettek mindegyikével szemben lefolytatták a végrehajtási eljárást, de ez nem vezetett eredményre.

¹³³ A 148. § (5) bekezdését az 1998. évi XC. törvény 99. § (6) bekezdése iktatta be.

¹³⁴ A 149—151. §-t az 1998. évi LXII. törvény 28. § (2) bekezdése hatályon kívül helyezte.

(4) A vámterheknek a behajthatatlanság címén törölt vámterheket újból elő kell írni, ha a végrehajtáshoz való jog elévülési idején belül a vámterhek behajthatóvá válnak.

(5) Az elévült vámterheket véglegesen törölni kell.

(6) E törvény végrehajtási rendelete az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően a vám törlesztésére további jogcímekeket is megállapíthat.

VII. Fejezet

NYILVÁNTARTÁS, ADATSZOLGÁLTATÁS, ADATVÉDELEM

Nyilvántartás, adatszolgáltatás

154. § (1) Az árunyilatkozaton a vámterhek kiszabásával és a vámterhekkel kapcsolatos adatokat — ideértve a külkereskedelmi statisztika alapjául szolgáló adatokat is — a valóságnak megfelelően és a vonatkozó jogszabályok által előírt módon kell feltüntetni.

(2) A vámfizetésre kötelezett a vámterhek során keletkezett okmányokat a vámterhekre érvényes elévülési idő elteltéig köteles megőrizni, és a vámterhek felszólítására azokat bemutatni.

Vámterhek, adatvédelem

155. § (1) Vámterhek minden olyan, a vámterhekkel kapcsolatos tény, adat, körülmény, igazolás vagy információ, amelynek illetéktelen személy tudomására jutása sérti az ügyfél személyi, pénzügyi, gazdasági, valamint az állam pénzügyi, gazdasági érdekeit.

(2) A vámterhek a vámterhek során a jogszabályi előírásoknak megfelelően birtokába kerülő adatokat — a személyes adatok, a szolgáltatási titok és adótitok védelmére vonatkozó szabályokat betartva — a vámkezelési és a külkereskedelmi statisztikai szempontok szerint ellenőrzi, nyilvántartja, feldolgozza és a (3) bekezdés szerint átadja, valamint a vámterhekre érvényes elévülési idő elteltéig megőrizi.

(3) A vámterhek a vámterhek során birtokába kerülő a)¹³⁵ személyes és egyéb személyre, továbbá szervezetekre vonatkozó egyedileg azonosítható adatokat megkeresés alapján adó-, vám- és devizahatósági eljáráshoz a Pénzügyminisztériumnak, devizahatósági feladatai ellátásához a Magyar Nemzeti Banknak, folyamatban lévő eljárásban, illetve bűnüldözés, bűnmegelőzés céljából bíróság, ügyészség és bűnüldöző szervek számára, nemzetbiztonsági védelmi célra a nemzetbiztonsági szolgálatoknak, külön jogszabályban meghatározott ellenőrzési célra az Állami Számvevőszéknek és a Kormányzati Ellenőrzési Irodának, adóellenőrzési célra az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalnak, továbbá hagyatéki eljáráshoz a közjegyzőnek;

¹³⁵ A 155. § (3) bekezdésének a)—b) pontja az 1997. évi L. törvény 60. §-ával megállapított szöveg.

b)¹³⁵ szervezetre vonatkozó egyedileg azonosítható — valamint a természetes személyre vonatkozó egyidejűleg nem azonosítható, kereskedelmi forgalomnak minősülő — adatokat rendszeresen a Központi Statisztikai Hivatalnak és egyéb, a külkereskedelmi statisztikáért felelős szervnek, közigazgatási és hatósági eljárás céljából, engedélyezési, kvótafigyelési, piacvédelmi és ellenőrzési céllal a Gazdasági Minisztériumnak és a Népjelölési Minisztériumnak, a kőolaj és kőolajtermék biztonsági készletezésével összefüggő feladatok ellátásához a Kőolaj és Kőolajtermék Készletező Szövetségnek, devizahatósági feladatai ellátásához és a fizetési mérleg összeállításához a Magyar Nemzeti Banknak, agrárrendtartással összefüggő feladatok ellátásához a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumnak, környezetvédelmi ellenőrzési célra a Környezetvédelmi Minisztériumnak, a szerzői jogi törvényben a művek, előadások és hangfelvételek magáncélú másolására tekintettel megállapított díjigény érvényesítésével összefüggő feladatok ellátásához az erre nyilvántartásba vett, közös jogkezelést végző szervezetnek;

c) a szervezettel/személlyel nem azonosítható áruforgalmi adatokat rendszeresen nemzetgazdasági, adó-, vám- és devizahatósági, vámpolitikai és piacvédelmi elemzési célra a Pénzügyminisztériumnak, külgazdasági, vámpolitikai és piacvédelmi elemzésre a Gazdasági Minisztériumnak, folyó fizetési mérleg összeállításához az MNB-nek, piacvédelmi elemzési célra a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumnak, környezetvédelmi elemzési célra a Környezetvédelmi Minisztérium számára, nemzetközi közúti áru- és személyforgalom elemzési célra a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztériumnak ad át.

(4) Az adatok átadásáról az érintettet az adatvédelmi törvény szabályai szerint kérelmére tájékoztatni kell. A (3) bekezdés szerinti — kivéve a statisztikai célú — adatátadást a törvény a nemzetbiztonság, a bűnmegelőzés vagy bűnüldözés érdekében korlátozhatja.

(5) A vámhatóságok együttműködésére vonatkozó nemzetközi szerződések alapján a vámhatóság — az államtitkot képező adatok kivételével — külföldre is továbbíthat személyes és egyedi adatot, amennyiben az adatkérő vámszerv az adatvédelem feltételeinek eleget tesz.

(6) Piackutatásra vagy egyéb célra díjfizetés ellenében adható át olyan forgalmi adat, amely szervezettel, természetes személlyel nem azonosítható.

(6)¹³⁶ A vámhatóság a nyomozó hatósági jogkörébe tartozó bűncselekményekkel összefüggésben keletkezett személyes és bűnüldözési adatokat — beleértve a titkos információgyűjtés során keletkezett adatokat is — az EUROPOL és az INTERPOL részére az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló törvény rendelkezé-

sei alkalmazásával vehet, illetőleg adhat át, ha a továbbítás súlyos vagy közvetlen veszély elhárításához, vagy bűncselekmény megelőzéséhez szükséges és a személyes adatok kezelésének feltételei a külföldi adatkezelőnél minden egyes adat tekintetében teljesülnek.

(7) Az ügyfél jogosult a saját forgalmára vonatkozó információ lekérésére.

(8) A (3) bekezdésben írt adatátadás során a nemzetbiztonsági és honvédelmi célú áruforgalom adatai tekintetében az államtitokra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(9) A (6) bekezdésben írt esetben nem adható át vámtitoknak minősülő adat a stratégiai termékekről, így különösen az állami tartalék célú áruforgalomról, a nemzetbiztonsági és honvédelmi célú áruforgalomról, továbbá, ha a forgalmazásban az exportőr, importőr vagy gyártó száma háromnál kevesebb.

156. § A vám eljárás során rögzítésre kerülő adatok adatvédelemre, adatbiztonságra vonatkozó rendelkezéseknek megfelelő kezelését és e törvény által meghatározott céloknak megfelelő feldolgozásukhoz szükséges adatkezelési rendszer működtetését a vámhatóság végzi, illetve felelőssége mellett végezteti.

157. § (1) A vám eljárás során a vámhatóság az árunyilatkozat adatainak felhasználásával a személyazonosító jel, illetőleg adószám alapján veszi nyilvántartásba a vámfizetésre kötelezettet.

(2) A vámhatóság a természetes személyek adatai közül a személyazonosításra alkalmas adatokat [név, lakóhely, születési év, hó, nap, anyja neve, valamint az (1) bekezdésben meghatározott azonosító jel] tartja nyilván, a vámkezelés adataival együtt.

(3) A vámhatóság a külföldi természetes személyeket, valamint a magyar természetes személyeket, ha nem áll rendelkezésre az (1) bekezdés szerinti személyazonosító jel, illetőleg adószám — az útlevekszám, valamint a „vám” szó — alapján kialakított azonosítóval veszi nyilvántartásba.

(4) A vámhatóság feladatának ellátásához, valamint a birtokába került adatok ellenőrzéséhez, a szervezet/személy és az áru azonosítása érdekében a következő nyilvántartások adatait használhatja fel:

a) a szervezet, természetes személy azonosítása érdekében a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartása, útlevekszám alapján az útleve-nyilvántartás, valamint a cégbírósági nyilvántartás;

b) az áru és szállítóeszköz azonosításához a gépjárműnyilvántartás, kötelező gépjármű-biztosítási nyilvántartás;

c) a büntetett előélet vizsgálata céljából a bűnügyi nyilvántartás;

d) törvényi felhatalmazás alapján egyéb nyilvántartások.

(5)¹³⁷ A vámhatóság megkeresésére a devizahatóság és a hitelintézet a vámérték-meghatározás jogszerűségének és a vámteher befizetésének ellenőrzéséhez pénzforgalmi adatokat ellenérték nélkül szolgáltat.

¹³⁶ A 155. § második (6) bekezdését az 1999. évi LIV. törvény 18. §-a iktatta be. A bekezdés az EUROPOL-lal kötött nemzetközi szerződést kihirdető törvénnyel egyidejűleg lép hatályba.

¹³⁷ A 157. § (5) bekezdése az 1997. évi L. törvény 71. § (1) bekezdésének megfelelően módosított szöveg.

(6)¹³⁸ A vámhatóság a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás szervétől természetes személyazonosító adatokkal vagy a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás szerve által képzett kapcsolati kóddal vehet át adatokat.

158. § A vámhatóságnak a jogszabályban előírt nyilvántartást úgy kell vezetni, hogy az a vámterhek alapjának, a kivetett vámterhek jogcímenkénti összegének, a vámmen-tessegek és kedvezmények feltételeinek, valamint más, a vámeljárást és a külkereskedelmi statisztika készítését, továbbá gazdaságpolitikai célokat befolyásoló tényezőknek az ellenőrzésére alkalmas legyen.

159. § (1) A vámhatóság hivatásos állományú tagja, illetve köztisztviselője vagy közalkalmazottja — szolgálati, közszolgálati vagy közalkalmazotti jogviszonyának megszűnését követően is —, továbbá a vámeljárást és ellenőrzésbe bevont szakértő és minden más személy (ideértve a vámfizetésre kötelezett megbízottját is), akinek az adat-szolgáltatás, a nyilvántartás, a feldolgozás, az ellenőrzés, a vámterhek beszedése, a vámtartozás végrehajtása, illetve az adatok statisztikai és e törvényben megengedett egyéb célú felhasználása során, feladataival összefüggésben vámtitok jut tudomására, köteles azt a titokvédelem szabályai szerint megőrizni.

(2) Az (1) bekezdésben említett titoktartási kötelezettség megszegésének minősül, ha a vámeljárást során megismert vámtitoknak minősülő adatot vagy információt illetéktelen szervezet/személy részére hozzáférhetővé tesz, jogosulatlanul felhasználják vagy nyilvánosságra hozzák.

160. § Ha a vámfizetésre kötelezett vagy megbízottja vámadatokkal kapcsolatosan olyan valótlan tény, adatot vagy valós tény, adatot megtevesztő módon tesz közzé, amely alkalmas arra, hogy a vámigazgatás munkájába vetett bizalmat megingassa, a felügyeleti szerv jogosult — az államtitoknak nem minősülő — valós adatok nyilvánosságra hozatalára, az érintettek előzetes meghallgatását követően.

160/A. §¹³⁹ (1) A vámhatóság jogszabályban meghatározott bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatai ellátása érdekében személyes adatot, illetőleg bűnüldözési célból különleges adatot kezel.

(2) A vámhatóság az (1) bekezdésben meghatározott feladatai ellátása érdekében más adatkezelési rendszerekből a felhasználás céljának megjelölésével adatokat kérhet.

(3) A vámhatóság személyes adatokat az országból külföldi bűnüldözési, igazságszolgáltatási szervek, illetőleg nemzetközi bűnüldözési szervezetek részére nemzetközi szerződés vagy megállapodás, ennek hiányában bűnüldözési érdekből viszonyosság alapján, ha a továbbítás súlyos és közvetlen veszély elhárításához, vagy súlyos bűncselek-

mény megelőzéséhez szükséges — amennyiben a személyes adatok kezelésének feltételei a külföldi adatkezelőnél minden egyes adat tekintetében teljesülnek — nemzetközi és külföldi bűnüldözési, igazságszolgáltatási szervek részére átadhat.

(4) A vámhatóság a bűnüldözési, rendészeti feladatainak ellátása érdekében az általános munkarend korlátaitól függetlenül adatokat kérhet a személyiadat- és lakcímnnyilvántartó szervektől, az országos gépjármű, gépjárművezetői alapnyilvántartásokból, a külföldre utazást korlátozó rendelkezés hatálya alatt állókra és az útlevelekre vonatkozó nyilvántartásokból, a büntettek (bírósg által jogerősen elítéltek) nyilvántartásaiból, valamint a büntetés-végrehajtási intézetekben fogva tartottak nyilvántartásából. Az adatkérést hiányos és töredék adatok alapján is teljesíteni kell.

(5) A (4) bekezdésben foglaltak szerint átvett adat felhasználásának jogszerűségéért az átvevő szerv vezetője tartozik felelősséggel.

(6) A vámhatóság az eljárásban részt vevők személyazonosító és lakcím adatait, továbbá az ügy azonosító adatait ügyviteli célból, az eljárás megindításától az alapul szolgáló irat selejtezéséig kezeli.

(7) A vámhatóság által kezelt adatokat személyazonosításra alkalmatlan módon, statisztikai célra fel lehet használni.

(8) A pénzügyminiszter, az országos parancsnok, a főigazgató, a területi vámszerv vezetője, illetőleg bűncselekménnyel kapcsolatban a nyomozó szerv vezetője a közérdekű adatok nyilvánosságra hozatalát bűnüldözési érdekből megtagadhatja.

160/B. §¹³⁹ (1) A vámhatóság a jogszabályban meghatározott bűnüldözési feladatainak ellátása érdekében kezelheti, illetve az adatkezelésre feljogosított szervek nyilvántartásából átveheti:

a) a felderítetlenül maradt bűncselekmény kriminalisztikai szempontból fontos jellemzőit a bűncselekmény elkövetőjének felderítéséig, vagy ennek hiányában a büntethetőség elévüléséig;

b) a bűncselekmény helyszínén rögzített nyomokat, anyagmaradványokat, eszközöket, szagmintákat a bűncselekmény elkövetőjének felderítéséig, vagy ennek hiányában a büntethetőség elévüléséig;

c) a szándékos bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja miatt kihallgatott személy adatait, ujjlenyomatát, személyleírását, fényképét, hang- és szagmintáját, valamint az elvégzett kriminalisztikai szakértői vizsgálatok adatait a bűncselekmény büntethetőségének elévülésétől, vagy elítélés esetén a büntetett előlethez fűződő hátrányok alóli mentesítéstől számított 20 évig;

d) szándékos bűncselekmény alapos gyanúja miatt kihallgatott, illetőleg ilyen bűncselekmény elkövetése miatt elítélt személy cselekményének kriminalisztikai szempontból fontos jellemzőit a büntethetőség elévüléséig, vagy elítélés esetén a büntetett előlethez fűződő hátrányok alóli mentesítéséig;

¹³⁸ A 157. § (6) bekezdését az 1996. évi LXVI. törvény 6. §-a iktatta be.

¹³⁹ A 160/A—160/F. §-t az 1999. évi LXXV. törvény 46. §-a iktatta be.

e) a szervezett bűnözésre utaló cselekményekben vagy tényállásokban érintett személyek, kapcsolataik adatait és kriminalisztikai szempontból fontos jellemzőit az érintett személyre vonatkozóan keletkezett utolsó adatot követő 20 évig;

f) olyan személyek adatait, akikkel szemben nemzetközi kötelezettségvállalás alapján nemzetközi bűnüldözési intézkedéseket kell foganatosítani, valamint e személyek kapcsolatainak adatait és kriminalisztikai szempontból fontos jellemzőit a büntethetőség elévüléséig vagy a nemzetközi kötelezettségvállalásban meghatározott ideig;

g) az egyes bűncselekmények nyomozása során a felderítéssel és bizonyítással kapcsolatban keletkezett iratokban szereplő személyek és kapcsolataik adatait, illetve az eljárási helyzetükre vonatkozó adatokat, valamint a hozzájuk fűződő nyomozási adatokat az ügyben hozott jogerős ítéletig vagy a nyomozás megszüntetése esetén a bűncselekmény büntethetőségének elévüléséig;

h) a titkos információgyűjtés során keletkezett adatokat, ha büntetőeljárás nem indul, a gyűjtés lezárását követő 2 évig;

i) a titkos információgyűjtés alkalmazásával érintett személyek adatait — beleértve a vámhatósággal együttműködőket és a fedett nyomozókat is — és az alkalmazás eredményét, ha büntetőeljárás nem indul, a titkos információgyűjtés lezárását követő legfeljebb 2 évig, büntetőeljárás lefolytatása esetén a büntethetőség elévüléséig, elítélés esetén a büntetett előlethez fűződő hátrányok alóli mentesítésig, illetőleg legfeljebb 20 évig, együttműködők, valamint fedett nyomozók esetén az együttműködés, illetve a fedett nyomozói tevékenység megszűnésétől számított 20 évig.

(2) A vámhatóság adatkezelést végző szerve az (1) bekezdés a)–f), valamint h)–i) pontjában meghatározott adatokról az érintett személynek nem adhat felvilágosítást. Ez a rendelkezés nem korlátozza a büntetőeljárásban résztvevők jogait.

160/C. §¹³⁹ (1) A bűnüldözési célból kezelt személyes és különleges adatok — ha törvény eltérően nem rendelkezik — csak bűnüldözési célra használhatók fel.

(2) A vámhatóság a törvényben meghatározott bűnüldözési feladatai teljesítése érdekében — ha az adatvédelem feltételei biztosítottak — az adott bűncselekmény felderítése és nyomozása során bűnüldözési és államigazgatási rendszereit egymással összekapcsolva egyedi adatkezelést végezhet. Az ennek során keletkezett olyan új adatokat, amelyeket a büntetőeljárás során nem használnak fel, törölni kell.

(3) A vámhatóság a törvényben meghatározott bűnüldözési feladatai teljesítése érdekében — ha az adatvédelem feltételei biztosítottak — az adott bűncselekmény felderítése, nyomozása során a bűnüldözési adatkezelési rendszereit más rendvédelmi szerv, illetve más nyomozó hatóság adatkezelési rendszerével összekapcsolva egyedi adatkezelést végezhet. Az ennek során keletkezett olyan

új adatokat, amelyeket a büntetőeljárás során nem használnak fel, törölni kell.

(4) A vámhatóság a bűnüldözési feladatainak ellátásához más adatkezelési rendszerekből — törvényben meghatározott esetekben és módon — adatokat vehet át. Az adatátvétel tényét mind az adatátadó, mind az adatátvevő szervnél dokumentálni kell.

160/D. §¹³⁹ (1) A vámhatóság a bűnüldözési feladatainak ellátása érdekében a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásaiban, valamint egyéb igazgatási nyilvántartási rendszerekben a cél megjelölésével jelzések elhelyezését rendelheti el, melyben az érintett feltartóztatását, vagy adatváltozás esetén értesítés adását kérheti.

(2) Az adatkezelő szerv a vámhatóságnak az (1) bekezdés szerinti megkeresését köteles teljesíteni.

(3) A jelzés elhelyezéséről, annak okáról és a jelzés alapján tett intézkedésről — bűnüldözési érdekből — a vámhatóság, valamint a jelzést tartalmazó nyilvántartást kezelő szerv az érintettet nem tájékoztathatja.

(4) A jelzés elhelyezésének elrendeléséért és megszüntetéséért, illetve a kért intézkedésért a jelzést kérő szerv vezetője tartozik felelősséggel.

160/E. §¹³⁹ (1) A vámhatóság bűnüldözési célú adatkezelési rendszereibe csak a vámhatóság, illetve a vámhatóság működését ellenőrző Megelőzési Szolgálat (Rtv. 75. §) tagja, a pénzügyminiszter által kijelölt személy, az adatvédelmi biztos, valamint a törvény által feljogosított más szerv képviselője tekinthet be, kérhet felvilágosítást, értesítést vagy adatszolgáltatást.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon kívül, törvényben meghatározott feladataik teljesítése érdekében, a cél megjelölésével adatszolgáltatást kérhetnek:

- a) a nyomozó hatóság,
- b) a bíróság,
- c) az ügyészség,
- d) a nemzetbiztonsági szolgálatok,
- e) a határőrség illetékes szerve,
- f) a Külügyminisztérium illetékes szerve,
- g) a honvédelmi igazgatás illetékes szerve,
- h) a törvényben meghatározott más szervezet.

A szabálysértési és rendészeti célú adatkezelés

160/F. §¹³⁹ (1) A vámhatóság a szabálysértési felelősségre vont személy személyazonosító adatait, lakcímét, az elkövetett cselekmény megjelölését, az alkalmazott büntetést vagy intézkedést, illetőleg az ügy számát a szabálysértési felelősségre vont személyek nyilvántartási rendszerében 2 évig kezeli.

(2) A vámhatóság az általa igazoltatott személy személyazonosító adatait, lakcímét, illetőleg az igazoltatásra okot adó körülmények megjelölését az igazoltatás alá vont személyek nyilvántartási rendszerében 2 évig kezeli.

(3) A vámhatóság a vámárúk szállításával, a jövedéki törvény hatálya alá tartozó termékek ellenőrzésével, valamint az utasok csomagjainak e törvényben meghatározott ellenőrzésével érintett személyek személyazonosító adatait, lakcímét, illetőleg az ellenőrzés eredményét az ellenőrzés alá vont személyek nyilvántartási rendszerében 2 évig kezeli.

VIII. Fejezet

UTÓLAGOS ELLENŐRZÉS

161. §¹⁴⁰ A vámhatóság által végzett utólagos ellenőrzés a vámfizetésre kötelezett szervezet vámellenőrzés alá eső külkereskedelmi tevékenységére irányuló teljes körű felülvizsgálat, amelynek célja annak megállapítása, hogy a vámfizetésre kötelezett, illetőleg az, akit a vámtörvény vagy egyéb jogszabály alapján a vámigazgatási eljárásban kötelezettségek terhelnek, azoknak eleget tett-e. Az utólagos ellenőrzés kiterjed különösen annak megállapítására, hogy a vámáru vámellenőrzés alá helyezése megtörtént-e, a vámérték kimunkálása, az áru tarifális besorolása, valamint a vámkedvezmények vagy vámentességek igénybevétele jogszerű volt-e, és az ezek alkalmazásához előírt feltételeket betartotta-e a kedvezményezett, a vámterhek rendezése megtörtént-e. Az utólagos ellenőrzést a vámhatóság lefolytatja nemzetközi megállapodás alapján, a külföldi vámhatóság megkeresésére is.

162. § Utólagos ellenőrzést kell folytatni a vámfizetésre kötelezettnek, ha annak felszámolására vagy végelszámolására kerül sor, továbbá az Állami Számvevőszék felhívására vagy a pénzügyminiszter utasítására.

163. § Az utólagos ellenőrzés keretében a vámhatóság megvizsgálhatja a vámellenőrzéshez szükséges információkat tartalmazó iratokat, a vámárut, az árut, valamint az eljárásban részt vevők tevékenységének jogszerűségét.

164. § A 162. §-ban foglaltak kivételével az utólagos ellenőrzés lefolytatásának szükségességét, gyakoriságát a célszerűség, a költségkímélés és az ellenőrzött működőképességére tekintettel, valamint a külföldi vámhatóság megkeresése figyelembevételével az illetékes vámhatóság vezetője határozza meg. A vámhatóság a már utólagos ellenőrzéssel vizsgált ügyekben a felettes szerv engedélyével, illetve a 162. §-ban foglalt esetekben folytathat ismételt utólagos ellenőrzést.

165. § (1) Az utólagos ellenőrzést annak megkezdése előtt legalább tizenöt nappal írásban be kell jelenteni.

(2) Nem kell az érintettet az utólagos ellenőrzésről előzetesen értesíteni, ha fennáll a lehetősége annak, hogy

a vizsgálat alá vonandó bizonylatokat, könyvviteli és egyéb nyilvántartásokat, iratokat, feljegyzéseket megsemmisítik, meghamisítják, illetve a körülményeket megváltoztatják.

(3) A helyszínen észlelt körülményeket jegyzőkönyvben kell rögzíteni, illetve a bizonylatokat, könyveket, nyilvántartásokat és egyéb iratokat, adathordozókat átvételi elismervény ellenében be kell vonni. Az átvételi elismervényen a bevont iratokat, adathordozókat részletezni kell. Az iratok, adathordozók a hivatali helyiségben történő tanulmányozás végett is bevonhatók, ilyen esetben hatvan napon túl csak az illetékes vámhatóság vezetőjének engedélyével és az ellenőrzött szervezet/személy egyidejű értesítésével tarthatók a vámhatóságnál. Az ellenőrzött szervezet/személy a bevont iratokról másolatot készíthet.

(4) Az utólagos ellenőrzés tárgyát képező ügyben az ellenőrzött a vizsgálat időszaka alatt nem tehet olyan intézkedést, amely a vizsgálat megállapításait és eredményét befolyásolhatja.

166. § (1) A helyszíni utólagos ellenőrzést lehetőleg az ellenőrzött tevékenysége folytatása idején (munkaidőben), más személyeknél napközben 8—20 óra között lehet lefolytatni.

(2) A vámhatóság hivatali helyiségében az utólagos ellenőrzést a hivatali időben kell megtartani. A hivatali időt úgy kell megállapítani, hogy az érdekelt meghallgatására annak munkaidején kívül is alkalmat adjon.

(3) Jogerős határozattal lezárt vámkezelésekre vonatkozóan, helyszíni utólagos ellenőrzést a vámhatóság megbízólevéllel ellátott hivatásos állományú tagja végezhet, aki ellenőrzési jogosultságát szolgálati igazolvánnyal és megbízólevéllel igazolni köteles.

(4) A vámhatóság utólagos ellenőrzést végző tagja az ellenőrzés lefolytatásához üzleti, üzemi vagy egyéb, a vámhatóság ellenőrzése alá tartozó tevékenység, vagyontárgy vagy jövedelem ellenőrzéséhez a szükséges helyiségekbe beléphet, iratokat, tárgyakat, munkafolyamatokat vizsgálhat meg, felvilágosítást, nyilatkozatokat kérhet, leltárfelvételt végezhet vagy egyéb bizonyítást folytathat le.

(5) Ha az ellenőrzött vállalkozási tevékenységét magán-személy lakásában végzi vagy e tevékenységéhez más személy ingatlanát veszi igénybe, erre is a (4) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.

(6) A nemzetbiztonsági szolgálatok, valamint a honvédelmi szervek területére történő belépés szabályait külön jogszabályok tartalmazzák.

167. § (1) Az utólagos ellenőrzés során a tényállást a vámhatóság köteles tisztázni és bizonyítani, függetlenül attól, hogy azt a vámfizetésre kötelezett, illetve az ellenőrzött személy javára vagy terhére teszi. Bizonyítási eszközök, illetve bizonyítékok különösen: az iratok, pénzügyi, banki bizonylatok, számlakivonatok, szakértői vélemények, a nyilatkozat, a tanúvallomás, a helyszíni szemle, a próbagyártás, a helyszíni leltározás, más adózók adatai, továbbá a vámhatóságok közötti adminisztratív együttműködés keretében beszerzett bizonyítékok.

¹⁴⁰ A 161. § első mondata az 1997. évi L. törvény 61. §-ával megállapított szöveg.

(2)¹⁴¹ Az ellenőrzött

a) az (1) bekezdésben említett iratokat, adathordozókat köteles a vámhatóság rendelkezésére bocsátani, illetve az utólagos ellenőrzéshez szükséges tények, körülmények és egyéb feltételek megismerését biztosítani, szóban vagy írásban tájékoztatást, magyarázatot adni, és a dokumentációs anyagokba a betekintést lehetővé tenni;

b) az ellenőrzést végző személy kérésére a szolgáltatott adatok és a rendelkezésre bocsátott dokumentációk teljeséről nyilatkozatot tenni.

(3) A vámhatóság az utólagos ellenőrzés során szakértőt vehet igénybe.

168. § (1) A vámhatóság az utólagos ellenőrzést felfüggeszti, ha az ellenőrzött a 167. § (2) bekezdésében előírt feltételeket nem vagy csak hiányosan, illetve a vámhatóságot megtévesztő módon teljesíti.

(2) A megszakítással egyidejűleg a vámhatóság az ellenőrzés alatt állót — határidő megjelölésével — a 167. § (2) bekezdésében foglaltak biztosítására, bizonylatok, könyvviteli és egyéb nyilvántartások pótlására kötelezheti. Az ellenőrzés megszakítása esetén a vámhatóság — az ellenőrzött költségére — a nyilvántartásokat, elszámolásokat szakértővel elkészítheti vagy azokat és más bizonylatokat beszerezhet.

169. § (1) A vámhatóság az utólagos ellenőrzés megállapításait jegyzőkönyvbe foglalja.

(2) A jegyzőkönyv az ellenőrzött azonosításához szükséges adatokat, az utólagos ellenőrzés által megállapított tényállást és az annak alapjául szolgáló bizonyítást tartalmazza.

(3) Az utólagos ellenőrzés akkor fejeződik be, amikor az ellenőrzés megállapításait az érdekelten írásban közlik, és a jegyzőkönyvet kézbesítik. Az utólagos ellenőrzés következtében tett intézkedések időpontjaként a jegyzőkönyv lezárásának napját kell figyelembe venni.

170. § (1) Az ellenőrzött szervezet/személy jogosult az utólagos ellenőrzést végző személy azonosságáról és az ellenőrzésre felhatalmazást adó megbízásról meggyőződni, az ellenőrzés során keletkezett iratokba betekinteni, a jegyzőkönyvet megismerni, és a jegyzőkönyv átvételét követő nyolc napon belül írásban észrevételt tenni.

(2) Az ellenőrzés befejezéséről a vámhatóság az (1) bekezdésben meghatározott határidőt követő 8 napon belül dönt. Az ellenőrzést folytatni kell, ha az ellenőrzött észrevételei indokolják, vagy a határozat meghozatalához a tényállás tisztázása válik szükségessé. Ilyen esetben újabb jegyzőkönyvet kell készíteni.

(3) Az ellenőrzött kérelmére a jegyzőkönyv átadásakor zárótárgyalást kell tartani. A zárótárgyaláson — ha az ellenőrzött kéri — az érdekvédelmét ellátó szervezet képviselője is részt vehet. Ha zárótárgyalást tartanak, az (1) bekezdésben foglalt észrevétel határidejét a zárótárgyalás napjától kell számítani.

¹⁴¹ A 167. § (2) bekezdése az 1997. évi L. törvény 62. §-ával megállapított szöveg.

171. § Az utólagos ellenőrzés megállapításai alapján a vámhatóság szükség szerint

a) a hatáskörébe tartozó szükséges eljárást megindítja, vagy

b) a hatáskörébe nem tartozó ügyekben megkeresi az intézkedésre illetékes szervet.

172. § A vámhatóság jogosult az utólagos ellenőrzési tevékenységéhez más hatóság közreműködését kérni, illetve igénybe venni.

II. RÉSZ

VÁMIGAZGATÁS

I. Alapvető rendelkezések

173. § (1)¹⁴² A vámigazgatás a pénzügyigazgatás része. A vámigazgatást a pénzügyminiszter irányítja és felügyeli. Ennek keretében irányítja a Vám- és Pénzügyőrség költségvetési gazdálkodását, az országos parancsnok javaslatára jóváhagyja fejlesztési terveit, továbbá a Vám- és Pénzügyőrség gazdálkodása tekintetében célszerűségi és eredményességi ellenőrzést végez.

(2) A vámigazgatásra háruló végrehajtási feladatokat a Vám- és Pénzügyőrség végzi.

(3) Új határátkelőhely megnyitása és a megnyitott határátkelőhelyek megszüntetése, illetve a határátkelőhelyeken lebonyolódó forgalom jellegének meghatározása a Kormány hatáskörébe tartozik. A határátkelőhelyekkel kapcsolatos vámigazgatási feladatokat e törvény végrehajtási rendelete határozza meg.

(4) A vámszervezetet e törvény hatálybalépése után csak törvény, kormányrendelet vagy ezek felhatalmazása alapján pénzügyminiszteri, vagy a pénzügyminiszter egyetértésével kiadott miniszteri rendelet kötelezheti az e törvényben nem szabályozott feladatok végrehajtására.

(5) A kereskedelemmel kapcsolatos nemzetközi vámügyekben a gazdasági miniszter a pénzügyminiszterrel, egyéb nemzetközi vámügyekben pedig a pénzügyminiszter a gazdasági miniszterrel egyetértésben jár el.

(6) A vámigazgatási feladatok végrehajtását és a vámszervezet szervezeti felépítésére vonatkozó részletes szabályokat e törvény végrehajtási rendelete szabályozza.

II. A vámszervezet feladata

174. §¹⁴³ (1) A vámszervezet végzi

a) az államhatáron át lebonyolódó áru- és utasforgalom vámellenőrzését, a vámterhek és egyéb közterhek kiadását és beszedését;

¹⁴² A 173. § (1) bekezdése az 1999. évi LXXV. törvény 77. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

¹⁴³ A 174. §-t (2)–(5) bekezdéssel kiegészítette és a § korábbi szövegének jelölését (1) bekezdésre változtatta az 1997. évi CIII. törvény 90. § (16) bekezdése.

b) külön törvényben meghatározott idegenrendészeti feladatok ellátását;

c) közvetlenül vagy közvetve — meghatározott körben — termékek, termények, áruk azonosságának (adózási szempontból történő besorolásának, minőségének és egyéb jogszabály által meghatározott követelményeknek) a vizsgálatát, illetve a vizsgálat megtörténtének ellenőrzését;

d) a vámokmányok adatainak vám- és statisztikai célú ellenőrzését, javíttatását, nyilvántartását, összesítését, feldolgozását és átadását;

e) külön jogszabályban szabályozott, nemzetközileg ellenőrzött termékek és technológiák forgalmának ellenőrzését;

f) az e törvényben meghatározott ellenőrzési és utólagos ellenőrzési feladatok, valamint a különböző, feltételtől függő vámkedvezmények elbírálásához szükséges ellenőrzési feladatok ellátását;

g)¹⁴⁴ a jövedéki törvény és a végrehajtására kiadott jogszabályokban meghatározott ellenőrzési, adóhatósági feladatok ellátását;

h) a büntetőeljárásról szóló törvény által hatáskörébe utalt pénzügyi bűncselekmények megelőzését, felderítését, valamint nyomozását az erre vonatkozó külön jogszabályok rendelkezései szerint, valamint a törvényben meghatározott és nemzetközi együttműködési kötelezettségből adódó felderítési feladatai végzése során észlelt egyéb bűncselekmények esetében halaszthatatlan nyomozati cselekmény végzését, a helyszín és a bizonyítékok biztosításával, valamint a hatáskörrel rendelkező nyomozó hatóság értesítésével;

i) a jogszabályban meghatározott pénzügyi (vám- és deviza-, adó- és jövedéki) szabálysértések megelőzését, felderítését és elbírálását;

j) meghatározott körben anyagi javak, értékek őrzését, kísérését;

k) a nemesfémforgalommal és fémjelzéssel kapcsolatos ellenőrzési feladatok ellátását;

l) a közúti határátkelőhelyek üzemeltetését, fenntartásukra és fejlesztésükre vonatkozó feladatok végrehajtását;

m) a nemzetközi egyezményekben vagy a pénzügyminisztertől kapott felhatalmazás alapján külföldi vámigazgatásokkal és nemzetközi vámszervekkel munkakapcsolat alapján felmerülő vámszakmai feladatok ellátását.

(2)¹⁴⁵ A Vám- és Pénzügyőrségnek az országos parancsnok által kijelölt nyomozó hatóságai a büntetőeljárásról szóló törvény alapján a vámszervezet nyomozó hatósági hatáskörébe tartozó bűncselekmények elkövetésének megelőzése, felderítése, megszakítása, az elkövető kilétének megállapítása, az elkövető elfogása, a körözött személy felkutatása, tartózkodási helyének megállapítása, továbbá a bizonyítékok megszerzése céljából a Rendőrségről

szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: rendőrségi törvény) VII. fejezetében meghatározottak szerint titkos információgyűjtést végeznek. A rendőrségi törvény 68/D. § (1) bekezdésének alkalmazása szempontjából a 173. § (1) bekezdésében foglaltakat kell kivételként tekinteni.

(3)¹⁴⁵ A vámhatóság az informátor, a bizalmi személy, a vámhatósággal titkosan együttműködő más személy, a fedett nyomozó, valamint a fedőokirat és a fedőintézmény védelme érdekében a közigazgatási nyilvántartásokban, így különösen a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban, a személyi igazolvány nyilvántartásban, az anyakönyvi nyilvántartásban, az úti okmány nyilvántartásban, a gépjárművezetői engedély és gépjármű nyilvántartásban, az ingatlan-nyilvántartásban, a cégnyilvántartásban fedőadatokat helyezhet el. A fedőadat elhelyezésének ténye, az elhelyezésre vonatkozó rendelkezést tartalmazó okirat vagy más adathordozó államtitoknak minősül. A fedőadatokat törölni kell, ha az elhelyezés alapjául szolgáló bűnüldözési érdek megszűnt.

(4)¹⁴⁶ Az informátor, a bizalmi személy, a vámhatósággal titkosan együttműködő más személy által a titkos információgyűjtés keretében másnak okozott kár megtérítésére a rendőrségi törvény 67. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(5)¹⁴⁶ Felhatalmazást kap a Kormány, hogy megállapítsa a Vám- és Pénzügyőrség fedőintézmény létrehozásával, fenntartásával kapcsolatos eljárásának részletes szabályait.

(6)¹⁴⁶ Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy rendeletben határozza meg a Legfelsőbb Bíróság elnökével egyetértésben a különleges eszközök és más módszerek engedélyezésével és igénybevitelével kapcsolatos szabályokat.

(7)¹⁴⁶ Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy rendeletben határozza meg a Vám- és Pénzügyőrség bűnmegelőzési, bűnüldözési, valamint államigazgatási tevékenységével összefüggésben keletkezett adatok kezelésének és felhasználásának részletes szabályait.

(8)¹⁴⁷ A titkos információgyűjtés eszközei, módszerei (rendőrségi törvény VII. fejezet) alkalmazásának részletes szabályait a pénzügyminiszter állapítja meg.

III. A vámszervezet hivatásos állományú tagjainak intézkedési és szolgálati fellépési jogai és kötelezettségei

175. § (1) A vámszervezet határátkelőhelyeken végzett feladatait ellátó, nyomozati, szabálysértési, vám- és jövedékellenőrzési, őrzésvédelmi, hatósági, végrehajtási eljárási feladatait ellátását végző személyek, valamint mind-

¹⁴⁴ A 174. § (1) bekezdésének g) pontja az 1999. évi XCIX. törvény 196. §-ával megállapított szöveg.

¹⁴⁵ A 174. § (2)—(3) bekezdése az 1999. évi LXXV. törvény 77. § (2) bekezdésével megállapított szöveg.

¹⁴⁶ A 174. § (4) és (5) bekezdését beiktatta és a korábbi (4)—(5) bekezdés számozását (6)—(7) bekezdésre változtatta az 1999. évi LXXV. törvény 77. § (2) bekezdése.

¹⁴⁷ A 174. § (8) bekezdését az 1999. évi LXXV. törvény 77. § (3) bekezdése iktatta be.

ezen tevékenységek irányítását, felügyeletét és ellenőrzését ellátó személyek (a továbbiakban együtt: pénzügyőrök) rendvédelmi tevékenységet folytatnak, egyenruha és fegyver viselésére jogosultak.

(2) A vámszervezet hivatásos állományú tagjai szolgálati jogviszonyban állnak, a szolgálati jogviszony tartalmát külön törvény szabályozza.

(3) A vámszervezetre háruló feladatok teljesítése során a szervezet szolgálati jogviszonyban álló tagja jogosult

a) a szolgálati feladatok végrehajtása érdekében személyeket az államhatáron, vámhatáron belül igazoltatni;

b) ellenőrizni a szállítás alatt levő vámárúk, jövedéki termékek biztosítására alkalmazott záratokat és jeleket, valamint a külföldi eredetű áruk vámkezelésének megtörténtét, megvizsgálhatja és igazoltathatja a szállítás alatt levő jövedéki termékek, adótárgyak, vámárúk származását, e célból közutakon személyeket, járműveket — a közúti közlekedés szabályairól szóló jogszabályban meghatározott jelzések alkalmazásával — megállíthat, a vasúti és autóbusz-pályaudvarokon, hajóállomásokon, repülőtereken tartózkodó, illetőleg vasúton, hajón, személyszállító közforgalmú gépjárművön szállított utasok csomagjait a szállítóeszközön tartózkodás ideje alatt, menet közben vagy az állomásokon megvizsgálhatja;

c)¹⁴⁸ a vámjogszabály és a vámszervezet feladatát meghatározó egyéb jogszabályok megsértésének észlelése, gyanúja esetén a jogsértés megszüntetése, mértékének felderítése és a bizonyítékok biztosítása érdekében a szükséges intézkedéseket megtenni. Ez a jogosultság és kötelezettség a szolgálaton kívül levő pénzügyőrre is vonatkozik, ha az esetben a szolgálatban levő pénzügyőr nincs jelen, vagy ha a szolgálatban levő pénzügyőrt az intézkedésben segíteni kell;

d) a vámszervezet hatáskörébe tartozó bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésén tetten ért, illetőleg annak elkövetésével vagy abban való részességgel alaposan gyanúsítható személy kilétét köteles megállapítani. Evégből jogosult az ilyen személyeket feltartóztatni, a vámszervezet szerveihez vagy a rendőrséghez előállítani. A feltartóztatás és az előállítás időtartama a hat órát nem haladhatja meg.

(4) A jogszerűen fellépő pénzügyőr intézkedéseinek az ellenőrzött személy köteles alávetni magát.

176. § (1) A vámszervezet tagja köteles az e törvényben, valamint a végrehajtási rendeletében, továbbá külön jogszabályokban rögzített feladatokat ellátni.

(2) A vámszervezet polgári alkalmazottainak jogviszonyára a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény, valamint a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény rendelkezései az irányadók.

¹⁴⁸ A 175. § (3) bekezdése c) pontjának utolsó mondatát az 1997. évi CIII. törvény 84. § (7) bekezdésének c) pontja hatályon kívül helyezte.

III. RÉSZ

A VÁMSZERVEZET SZOLGÁLATI JOGVISZONYBAN ÁLLÓ TAGJAI ÁLTAL ALKALMAZHATÓ KÉNYSZERÍTŐ ESZKÖZÖKRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

I. Fejezet

KÖZÖS SZABÁLYOK

177. § (1) A pénzügyőr törvényben meghatározott jogszerű intézkedése elleni tetteleges ellenszegülés megtörésére törvényben meghatározott intézkedést tehet, és kényszerítő eszközt alkalmazhat.

(2) A pénzügyőrt intézkedés során az egyenruhája és az azonosító jelvénye vagy a szolgálati igazolványa igazolja. Ha a pénzügyőr nem visel egyenruhát, az intézkedés megkezdése előtt köteles pénzügyőri mivoltát szóban közölni, és — ha az intézkedés eredményét nem veszélyezteti — magát a szolgálati igazolvánnyal igazolja.

(3) A kényszerítő eszközök közül azt kell alkalmazni, amely az eredmény biztosítása mellett az érintett személyre a legkisebb személyi korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

(4) A kényszerítő eszköz alkalmazásánál úgy kell eljárni, hogy a testi sérülés, az emberi élet kioltása elkerülhető legyen. Az intézkedés következtében megsérült személy részére — amint az lehetséges — segítséget kell nyújtani. A pénzügyőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, és kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó erről értesüljön.

(5) A kényszerítő eszköz alkalmazása előtt az ellenszegülőt — ha a körülmények ezt lehetővé teszik — fel kell szólítani az ellenszegülés megszüntetésére, és figyelmeztetni kell arra, hogy kényszerítő eszköz alkalmazására kerül sor.

178. § (1) Testi kényszer kivételével kényszerítő eszköz nem alkalmazható — a jogos védelem esetét kivéve — a láthatóan terhes nővel és a gyermekkorúval szemben.

(2) A kényszerítő eszköz alkalmazását a pénzügyőr szolgálati előljárójának jelenti.

(3) A pénzügyőr kényszerítő eszközt saját elhatározásából vagy utasításra használhat.

II. Fejezet

AZ EGYES KÉNYSZERÍTŐ ESZKÖZÖK ALKALMAZÁSÁNAK SZABÁLYAI

Testi kényszer

179. § (1) A pénzügyőr jogszerű intézkedése elleni tetteleges ellenszegülés megtörésére testi kényszert alkalmazhat.

(2) A testi kényszert akkor lehet alkalmazni, ha a pénzügyőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán súlyosabb kényszerítő eszköz alkalmazása nem indokolt.

(3) A testi kényszer alkalmazása során a pénzügyőr felhasználhatja az önvédelmi fogásokat is.

Vegyí eszközök, elektromos sokkoló eszköz, illetőleg más eszköz alkalmazása

180. § (1) A pénzügyőr a szolgálatban kényszerítő eszközként a rendszeresített vegyi vagy elektromos sokkoló eszközt, ezek hiányában más e célra alkalmas eszközt alkalmazhat

a) a saját testi épségét, illetőleg az őrzésére bízott vagyon biztonságát közvetlenül veszélyeztető támadás elhárítására;

b) a jogszerű intézkedésével szembeni ellenszegülés megtörésére.

(2) A pénzügyőr által alkalmazható vegyi, elektromos sokkoló eszköz rendszeresítéséről a pénzügyminiszter a belügyminiszterrel egyetértésben rendelkezik.

Szolgálati kutya alkalmazása

181. § (1) A pénzügyőr szájkosárral ellátott szolgálati kutyát — pórázon vagy anélkül — kényszerítő eszközként alkalmazhat, ha a testi kényszer alkalmazásának feltételei fennállnak.

(2) A pénzügyőr szájkosár nélküli szolgálati kutyát pórázon vezetve alkalmazhat az intézkedése elleni tetteges ellenállás leküzdéséhez.

(3) A pénzügyőr szájkosár és póráz nélküli szolgálati kutyát alkalmazhat a személye ellen intézett támadás vagy az életét, testi épségét közvetlenül fenyegető magatartás elhárítására.

Útzár telepítése

182. § A pénzügyőr a büntetőeljárásról szóló törvény szerint a vámszervezet hatáskörébe tartozó bűncselekmény felderítése, megakadályozása céljából indokolt esetben az illetékes rendőrhatalóságtól, határőrségi szervtől útzár telepítését kérheti.

Bilincs alkalmazása

183. § (1) A pénzügyőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

a) támadásának megakadályozására,

b) tetteges ellenszegülés megtörésére,

c) szökésének megakadályozására.

(2) A bilincs használata alkalmával kerülni kell a testi sérülés és egészségromlás okozását. A bilincs használatáról készült jelentésben utalni kell arra, hogy a bilincs alkalmazására milyen okból került sor, és a bilincselés következtében történt-e sérülés. Ha a megbilincseltet más hatóságnak átadják, a jelentés egy példányát e hatóságnak meg kell küldeni.

LŐFEGYVERHASZNÁLAT

Általános rendelkezések

184. § (1) A pénzügyőrt a lőfegyverhasználati jog e törvényben meghatározottak szerint illeti meg.

(2) Ha e törvény szerint a lőfegyverhasználat feltétele fennáll, a pénzügyőr lőfegyverként elsősorban a rendszeresített szolgálati fegyvert, ennek hiányában más tárgyat is fegyverként használhat.

(3) A pénzügyőr szolgálati fegyverének rendszeresítésére a pénzügyminiszter a belügyminiszterrel egyetértésben rendelkezik.

(4) Lőfegyverhasználatnak csak a szándékosan, személyre leadott lövés minősül. Nem lőfegyverhasználat a véletlenül bekövetkezett, állatra, tárgyra leadott vagy a figyelmeztető lövés.

(5) A pénzügyőr a lőfegyverét saját elhatározásából vagy kivételesen utasításra használja.

(6) Tilos a szolgálati fegyvert elővenni, bárkire ráfogni, tüzelési készenletbe helyezni, vagy valakivel szemben a fegyverhasználatot kilátásba helyezni, ha a lőfegyverhasználatnak az e törvényben meghatározott feltételei nem valósultak meg.

(7) A jogosulatlan lőfegyverhasználat büntetőjogi és fegyelmi eljárást von maga után.

A lőfegyverhasználat esetei

185. § A pénzügyőr — szolgálatának jogszerű teljesítése közben — lőfegyverhasználatra jogosult

a) az élet elleni közvetlen fenyegetés vagy támadás elhárítására,

b) a testi épséget súlyosan veszélyeztető közvetlen támadás elhárítására, valamint

c) a büntetőeljárásról szóló törvény által a vámszervezet nyomozási hatáskörébe utalt bűncselekmények megakadályozása érdekében a lőfegyverrel, robbanóanyaggal vagy az élet kioltására alkalmas más eszközzel való elkövetés esetén.

186. § Nincs helye lőfegyverhasználatnak, ha

a) az olyan személy életét, testi épségét veszélyezteti, akivel szemben a fegyverhasználat feltételei nem állnak fenn,

b) a lőfegyverhasználat célja tárgyra vagy állatra leadott lövéssel is elérhető.

A lőfegyverhasználatot megelőző intézkedések

187. § (1) A lőfegyverhasználatot a következő sorrendben meg kell előznie:

- a) felhívásnak, hogy a személy a támadással hagyjon fel,
- b) más kényszerítő eszköz alkalmazásának,
- c) figyelmeztetésnek, hogy lőfegyverhasználat következik,
- d) figyelmeztető lövésnek.

(2) A lőfegyverhasználatot megelőző figyelmeztetést érthetően, határozottan, „a törvény nevében fegyvert használok” szavakkal kell megtenni.

(3) A figyelmeztető lövést olyan irányban kell leadni, hogy az senkit se veszélyeztessen és lehetőleg kárt se okozzon.

188. § (1) A lőfegyverhasználatot megelőző intézkedések részben vagy teljesen mellőzhetők, ha az eset összes körülményeire tekintettel a megelőző intézkedésekre már nincs idő, és a késedelem a pénzügyőr vagy más személy életét, testi épségét közvetlenül veszélyezteti.

(2) Ha a lőfegyverhasználatot megelőző intézkedések valamelyikével a támadást elhárították, lőfegyverhasználatra nem kerülhet sor.

Eljárás lőfegyverhasználat után

189. § (1) Lőfegyverhasználat után a sérültet elsősegélyben kell részesíteni, és lehetővé kell tenni orvosi ellátását.

(2) A lőfegyverhasználatról a pénzügyőr haladéktalanul jelentést tesz közvetlen előljárójának és annak megérkezéséig a helyszínt biztosítja. A közvetlen előljáró haladéktalanul tájékoztatja az illetékes rendőri szervet.

(3) A lőfegyverhasználat jogszerűségét a rendőrség vizsgálja.

IV. RÉSZ

RENDELKEZÉSEK A VÁMCHATÓSÁG
TEVÉKENYSÉGÉT SEGÍTŐK JOGAIRÓL
ÉS KÖTELEZETTSÉGEIRŐL

I. Fejezet

HATÓSÁGOK, FEGYVERES TESTÜLETEK
ÉS RENDVÉDELMI SZERVEK
EGYÜTTMŰKÖDÉSI KÖTELEZETTSÉGE

190. § (1) Vám törvénybe ütköző cselekmény észlelése, gyanúja esetén minden hatóság köteles azt a legközelebbi vámhivatalnak bejelenteni.

(2) Ha közigazgatási szerv alkalmazásában álló személy hivatalos eljárása során vámjogszabályt sértő cselekményről szerez tudomást, köteles azt a legközelebbi vámhivatalnál vagy rendőri szervnél bejelenteni. A rendőri szervek a bejelentésről kötelesek a legközelebbi vámhivatalt tájékoztatni.

191. § (1) A vámszervezet szervei és más, a nemzetközi áruforgalom szabályozásának ellenőrzésében illetékes hatóságok, intézmények, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok, a fegyveres erők és rendvédelmi szervek kötelesek hivatalos eljárásuk során együttműködni.

(2) Az együttműködési kötelezettség más hatóságokat és szerveket a vámellenőrzés végzésére nem jogosítja fel, vámellenőrzést kizárólag a vámszervezet szervei végezhetnek.

192. § A vámszervezet nyomozó szervei és a rendőrség büntügyi szervei a büntetőeljárásról szóló törvényben, valamint a rendőrségi törvényben meghatározott hatáskörükben eljárva kötelesek együttműködni, és kötelesek egymást a bűnmegelőző és felderítő tevékenység gyakorlása során támogatni.

193. § (1) A vámszervezet vámellenőrzéssel nyújt segítséget a határőrségi feladatok ellátásához.

(2) A Határőrség a tiltott határátlépés miatt elfogott személyeknél talált vámáru/árut és fizetőeszközöket köteles átadni a vámszervezet illetékes szerveinek további vizsgálat végett, kivéve azokat, amelyek nem tartoznak a vámhatóság nyomozati jogkörébe. Az ilyen személyek elfogásáról a legközelebbi illetékes vámszervet kell tájékoztatni.

(3) A vámszervezet nyomozati hatáskörébe nem tartozó vámáruk vámjogi sorsát a büntetőeljárás jogerős befejezése után e törvény előírásai szerint kell rendezni.

(4) A nemzetközi áru- és személyforgalom számára megnyitott vámúton és a mellékúton a Határőrség biztosítja a határátkelőhely rendjének fenntartását.

II. Fejezet

FUVAROZÓK, SZÁLLÍTMÁNYOZÓK ÉS A POSTA
EGYÜTTMŰKÖDÉSI KÖTELEZETTSÉGE*A fuvarozók, szállítmányozók külön kötelezettségei*

194. § (1) A fuvarozó köteles:

a) az állomásán, kikötőjében vagy repülőtérén létesített vámhivatal részére — térítés ellenében — megfelelő iroda- és raktárhelyiséget biztosítani, továbbá azok fűtéséről és világításáról, valamint karbantartásáról gondoskodni;

b) a nemzetközi forgalomban közlekedő járművek vámhatáron való tartózkodási idejének menetrendjét a vámellenőrzéshez szükséges idő figyelembevételével megállapítani.

(2) A fuvarozó és a posta, valamint a szállítmányozó köteles a vámhivatal részére a vámszolgálat ellátásához szükséges minden felvilágosítást megadni, valamint gondoskodni arról, hogy alkalmazottai végrehajtsák a vámjogszabályok rájuk vonatkozó rendelkezéseit. Az alkalmazottak kötelesek a szolgálatuk közben tudomásukra jutott vámjogsértő cselekményeket a vámhivatalnak bejelenteni.

A fuvarozó, a szállítmányozó és a posta kötelesek azt az alkalmazottjukat, aki a fenti kötelezettségét súlyosan vagy ismételtelen megszegi, a nemzetközi forgalmat ellátó szolgálatból a vámhivatal javaslatára kizárni.

(3) A fuvarozott vámáru azonosítására alkalmazott vámzár vagy más azonosság jel megsérüléséről, továbbá a fuvarozott vámáru bármilyen ok miatt szükséges kirakásáról, illetőleg más járműbe történő átrakásáról a területileg illetékes vámhivatalt haladéktalanul értesíteni kell.

Vasúti forgalom

195. § (1) A vámterületre be- vagy onnan kilépő valamennyi vasúti jármű érkezéséről és indulásáról a vasúti társaság köteles a vámhatóságot értesíteni.

(2) A vasúton közlekedő utasok menet közben történő vámellenőrzése esetén a vasút köteles a vizsgálatot végzők részére szolgálati fülkét, továbbá díjtalan utazást biztosítani.

Hajózási forgalom

196. § (1) A határvízen közlekedő vízijármű — a kényszerkikötés esetét kivéve — csak olyan helyen köthet ki, ahol vámhivatal működik, illetőleg csak ilyen helyen rakhat ki vagy be árut, valamint ilyen helyen hajózhat ki vagy be személyeket.

(2) A határvízen közlekedő vízijármű és annak személyzete sem menet közben, sem éjjeli állomásozása alkalmával a belföldi parttal nem érintkezhet.

(3) Kényszerkikötés esetén a vízijármű parancsnoka köteles a legközelebbi vámhivatalt értesíteni.

(4) Ha a vízijármű olyan helyen kíván kikötni, ahol vámhivatal nem működik, a jármű parancsnoka köteles ezt a körülményt az ellenőrző vizsgálat alkalmával bejelenteni.

(5) Ha a vízijármű üzemanyag felvétele, élelmiszerkészletének kiegészítése céljából köt ki a határvízi kikötőben, a vámhatóság eltekinthet a vámvizsgálatától, a kikötőben tartózkodó vízijármű azonban vámhivatali ellenőrzés alatt áll.

197. § (1) A vízijármű készletkönyvében feltüntetett fogyasztási készletet — a (2) bekezdésben meghatározott eset kivételével — csak a vízijármű fedélzetén szabad vámmentesen felhasználni.

(2) A vízijárműnek a vámterületen való indokolt tartózkodása esetén — a vízijármű parancsnoka kérésére — a vámhivatal a fedélzeti felhasználással azonos módon engedélyezheti a fogyasztási készlet időarányos részének a vámterületen történő felhasználását.

Légiforgalom

198. § (1) Ha nemzetközi szerződés másként nem rendelkezik, a vámterületre érkező vagy onnan távozó légi-

műnek — a kényszerleszállás esetét kivéve — csak olyan repülőtéren szabad le-, illetőleg felszállnia, ahol vámhivatal működik.

(2) A vámterületre érkező vagy onnan távozó valamennyi légijármű érkezéséről és indulásáról a nemzetközi közforgalmú repülőtér üzemeltetője köteles a vámhivatalt értesíteni.

(3) A nemzetközi légiforgalomban közlekedő légijármű kényszerleszállása esetén a légijármű parancsnoka köteles erről értesíteni a legközelebbi vám-, rendőri vagy határőrizeti szervet. A bejelentésről az említett szervek egymást kötelesek értesíteni. A légijármű parancsnokának gondoskodnia kell arról, hogy a vámellenőrzés elvégzéséig a légijárműből ne rakjanak ki vámárut, és az utasok ne távozzanak el, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az élet- és vagyonszabadságot. A légijármű csak a vámellenőrzés megtörténte után folytathatja útját.

(4) A nemzetközi forgalom számára megnyitott repülőtéren külön engedéllyel létesített tranzitváróterem és tranzitület vámellenőrzésére vonatkozó részletes szabályokat — a 3. § (4) bekezdésének figyelembevételével — a kiadott engedélyben kell meghatározni.

Postaforgalom

199. § (1) A vámterületre beérkezett, illetőleg onnan külföldre feladott postaküldeményeket a Magyar Posta Rt. köteles a külföldi küldeményeket kicserélő postaszerv mellett működő vámhivatalnak bemutatni és a (2) bekezdésben meghatározott küldemények kivételével azok vámkezelését kérni.

(2) Nem kell a vámkezelését kérni

a) a levelezőlapoknak, továbbá azoknak a zárt vagy nyitott leveleknek, valamint az olyan postaküldeményeknek, amelyek árut vagy árumintát nem tartalmaznak, beleértve a vakok részére vakírással készített levélpostai küldeményeket;

b) a külföldre feladott azoknak a küldeményeknek, amelyeknek kiviteli eljárásban való vámkezelése a feladás előtt megtörtént;

c) a tranzitküldeményeknek, a kábítószert tartalmazó küldemények kivételével.

(3) A vámhatóság kábítószert felderítés érdekében a (2) bekezdésben említett árut vámvizsgálat alá vonhatja.

200. § (1) A vámterületre nem kereskedelmi áruforgalomban beérkezett postaküldemények belföldi forgalomban való vámkezelését a Magyar Posta Rt. a feladó által kiállított vámárnyilatkozat átadásával kérheti.

(2) Az elvégzett vámkezelést a vámhatóság hivatalból kiállított vámokmánnyal köteles igazolni.

201. § (1) A külföldre feladott postaküldemények kiviteli eljárásban való vámkezelése bármely vámhivataltól kérhető.

(2) A kiviteli eljárásban vámkezelt postaküldemények külföldre történt kilépését a Magyar Posta Rt. igazolja.

202. § (1) A nem kereskedelmi áruforgalomban beérkezett postaküldemények után kiszabott és beszedett vámterheket a Magyar Posta Rt. összevontan, havonta egy alkalommal köteles megfizetni.

(2) A postaforgalomban behozott vagy kivitelre kerülő és kereskedelmi áruforgalomnak minősülő küldemények vámkezelésére az általános előírásokat kell alkalmazni.

III. Fejezet

VÁMÜGYNÖK, VÁMÜGYNÖKSÉG

203. §¹⁴⁹ (1) A vámközvetítést megbízás alapján, hivatás-szerűen végző egyéni vállalkozó a vámügynök, a vámközvetítést hivatászerűen végző jogi és/vagy természetes személyek társasága vagy szervezete a vámügynökség (a továbbiakban együtt: vámügynök).

(2) A vámügynök a tevékenységet a székhelye szerint illetékes területi vámszerv engedélye (működési engedély) alapján kezdheti meg és folytathatja, feltéve, hogy rendelkezik a tevékenység végzéséhez szükséges szakképesítéssel, egyéni vállalkozói igazolvánnyal vagy — társaság esetén — cégjegyzékbe bejegyezték és azt három hónapnál nem régebbi keltű, cégbíróság által kiadott cégkivonattal igazolja.

204. § (1) A vámhatóság az engedélyt akkor adja ki, ha a kérelmező megfelel az alábbi feltételeknek:

a) magyar állampolgár, illetve magyarországi székhellyel rendelkezik;

b) vámszempontból megbízható;

c)¹⁵⁰

d)¹⁵¹ a létesítendő vámügynökség vezetője (ügyvezető igazgatója) vagy — több tevékenység folytatása esetén — a vámkérdésekkel foglalkozó szakág vezetője vámszakértői engedéllyel vagy vámügyintézői képesítéssel, a szakalkalmazottak pedig vámkezelői képesítéssel rendelkeznek;

e) határátkelőhelyre kért működési engedély esetében a vámügynök elhelyezése és tevékenysége a határforgalom lebonyolítását nem zavarja;

f) a létesítendő vámügynökség vezetője (ügyvezető igazgatója) vagy — több tevékenység folytatása esetén — a vámkérdésekkel foglalkozó szakág felelős vezetője legalább három évi vámszakmai gyakorlattal rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdés b) pont alkalmazásánál a folyamatos kereskedelmi tevékenység meglétét nem kell vizsgálni, feltéve, ha a kérelmezőnek nincs vámtartozása.

205. § A vámhatóság a működési engedélyt öt naptári évre adja ki, a 204. §-ban előírt feltételek fennállása esetén kérelemre meghosszabbítja.

206. § A működési engedélyt vissza kell vonni, ha a 204. §-ban írt feltételek bármelyike megszűnik.

207. §¹⁵² Nem jogosult vámügyekben eljárni a vámügynökség azon alkalmazottja, akit e tevékenységével kapcsolatban vámjogszabályba ütköző cselekmény ismételt elkövetése miatt szabálysértési hatóság vagy bíróság jogerősen elmarasztalt.

208. § (1)¹⁵³ A vámügynök megbízás alapján kérheti a vámkezelést, közreműködhet annak végrehajtásában és egyéb vámigazgatási eljárásnál. Az e törvényben meghatározott vámbiztosíték(ok) letétele esetében — külön engedéllyel —

a) kezességvállalási nyilatkozatot adhat,

b) székhelyén (telephelyén) vámraktárat tarthat fenn, ahol a vámhivatal szolgálati helyet, állandó felügyeletet üzemeltethet, valamint

c) megbízója javára halasztott vámfizetési engedélye alapján a vámteher befizetését teljesítheti, amennyiben a vámkezelési kérelmét a tevékenységi engedély iránti kérelemében megjelölt, és a vámhatóság által jóváhagyott vámhivatalnál nyújtotta be.

(2) A vámügynök köteles az árunyilatkozat benyújtása előtt meggyőződni a vámkezeléshez szükséges feltételek meglétéről, valamint a rendelkezésre álló okmányok adattartalmának és az árunyilatkozat adatainak összhangjáról.

(3) A vámügynök öt évig köteles megőrizni az általa lebonyolított vámkezelések, vám eljárások okmányait, adatait. Az adatok — a hivatalos bélyegzővel és eredeti aláírással ellátott okmányok kivételével — mágneses adathordozón, mikrofilmen is megőrizhetők. Az adatok nyilvántartásakor a titokvédelmi és adatvédelmi rendelkezéseknek megfelelően jár el.

V. RÉSZ

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

209. § (1)¹⁵⁴ Ez a törvény — a (3) bekezdés, a 210. § és a 211. § (1) bekezdés kivételével — a kihirdetését követő negyedik hónap első napján lép hatályba. Rendelkezéseit a hatálybalépését követően végzett vámkezeléseknél és vámhatósági eljárásoknál, intézkedéseknél kell alkalmazni. A (3) bekezdés, a 210. § és a 211. § (1) bekezdése 1996. január 1-jén lép hatályba.

¹⁴⁹ A 203. § az 1997. évi L. törvény 63. §-ával megállapított szöveg.

¹⁵⁰ A 204. (1) bekezdésének c) pontját az 1997. évi L. törvény 69. § (12) bekezdésének a) pontja hatályon kívül helyezte.

¹⁵¹ A 204. § (1) bekezdésének d) pontja az 1997. évi L. törvény 64. §-ával megállapított szöveg.

¹⁵² A 207. § az 1997. évi L. törvény 65. §-ával megállapított szöveg.

¹⁵³ A 208. § (1) bekezdése az 1997. évi CIII. törvény 90. § (17) bekezdésével megállapított szöveg.

¹⁵⁴ A 209. § (1) és (3) bekezdése az 1995. évi CXXI. törvény 103. § (1) bekezdésével megállapított szöveg.

(2) Az e törvény hatálybalépése előtt végzett, vámáru jellegét meg nem szüntető vámkezelés esetén a kérdéses vámáru a visszaviteli, raktározási határidő lejártáig változatlan feltételek mellett maradhat vámfelügyelet alatt.

(3)¹⁵⁴ A külföldiek magyarországi befektetéseiről szóló 1988. évi XXIV. törvény 18. §-ában és a 31. § (3) bekezdésében foglalt feltételekkel vámkezelhetők azok a termelőeszközök, amelyek behozatalára a Cégbírósághoz 1996. január 31-ig bejegyzésre benyújtott társasági szerződésnek (alapító okiratnak, alapszabálynak) vagy az alapítói vagyon felemeléséről szóló taggyűlési (közgyűlési) határozatnak megfelelően, illetve ilyen határozat alapján az 1988. évi XXIV. törvény 31. § (3) bekezdése vagy az 1995. évi XCV. törvény 50. §-a szerint devizaszámlára történt befizetésből (átutalásból) került sor.

(4) Az e törvény hatálybalépése előtt engedélyezett fizetési kedvezmények (így különösen: fizetés-halasztás — ide nem értve a vámteher megfizetésére biztosított halasztott vámfizetési engedélyt —, részletfizetés, kamatmentesség), illetve kivetett terhek (így különösen: kamat, késedelmi pótlék, bírság) az eredetileg megállapított feltételek szerint vehetők igénybe, illetve teljesítendők.

(5) Az e törvény hatálybalépése előtt a vámhatóság által kiadott engedélyk a törvény hatálybalépését követően csak akkor tekinthetők érvényesnek, ha e törvény a vonatkozó engedély megadását ugyanazon vagy a korábbinál kedvezőbb feltételhez köti. Amennyiben az előző jogszabályok alapján kiadott engedély az e törvény által meghatározott feltételeknek nem felel meg, és az engedély birtokosa az e törvény hatálybalépését követő száznyolcvan napon belül nem kéri az új engedély kiadását, akkor az engedély a száznyolcvanegyedik napon érvényét veszti.

(6) Az e törvény 15. §-ának *a*) pontja szerinti, az általános vámpótléokra előírt törvényi szintű szabályozási kötelezettséget a vámtarifáról szóló 1995. évi CI. törvény 25. §-ának (3) bekezdésében foglalt átmeneti rendelkezések figyelembevételével kell érvényesíteni.

210. § (1) Az e törvény kihirdetésekor legalább egy éve vámügynöki tevékenységet folytató egyéni vállalkozó vagy társaság e törvény hatálybalépéséig köteles a működési engedély iránti kérelmet a 204. § (1) bekezdésének *a*), *b*), *d*) és *f*) pontjában meghatározott feltételek igazolásával benyújtani. Ennek elmulasztása esetén tevékenységét nem folytathatja.

(2) A 204. § (1) bekezdésének *c*) pontja szerinti hiányzó feltételt az engedély kiadásától számított egy éven belül kell teljesíteni.

211. § (1)—(2)¹⁵⁵

(3)—(8)¹⁵⁶

¹⁵⁵ A 211. § (1)—(2) bekezdése hatályon kívül helyező rendelkezéseket tartalmaz, közlését mellőzzük. A (2) bekezdésének *d*) pontját az 1996. évi XII. törvény 3. § (1) bekezdés *c*) pontja hatályon kívül helyezte.

¹⁵⁶ A 211. § (3)—(8) bekezdése beiktatva a módosított jogszabályok megfelelő §-ainál. A (3) bekezdés *a*) pontját az 1997. évi CX. törvény 26. § (2) bekezdése, a (7) bekezdést az 1997. évi XI. törvény 119. § *c*) pontja, a (8) bekezdést az 1996. évi XII. törvény 3. § (1) bekezdésének *c*) pontja hatályon kívül helyezte.

(9) Ahol egyéb jogszabály vám- és pénzügyőrség (VP), Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága (VPOP) vagy országos parancsnokság (OP), megyei vagy területi parancsnokság elnevezést használ, ott VP esetében vámszervezetet, VPOP, OP esetén vámszervezet központi szervét, megyei és területi parancsnokság esetén vámszervezet területi szervét kell érteni.

212. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy e törvény végrehajtási rendeleteit kiadja.

(2) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy rendeletben szabályozza, illetve közzétegye

a) a vámszervezet hatósági jogkörrel rendelkező szerveinek létesítését, elnevezését, székhelyét, illetékességét és megszüntetését;

b) a GATT keretében a Vámérték Technikai Bizottsága által e törvény kihirdetése után alkotott Szakértői Véleményeket, Magyarzatokat és Magyarzó Jegyzeteket;

c) az Egységes Vámokmány alkalmazását és kitöltési szabályait, valamint a használatához szükséges kódok jegyzékét;

d) a vámúttá nyilvánított határátkelőhelyek jegyzékét;

e) a vámértékbevallás részletes szabályait;

f) a vámszabadterület vámügyi rendtartását;

g) a kishatárforgalomra vonatkozó részletes szabályokat;

h) az árubejelentésre szolgáló okmányokat és a kezelésükre vonatkozó szabályokat;

i) a Vámjegy mintáját, felhasználásának, kezelésének szabályait;

j) a vámszervezet által kezelt államháztartási bevételi számlák vezetési rendjét;

k)¹⁵⁷ az állandó, illetve ideiglenes jelleggel megnyitásra kerülő közúti határátkelőhelyek létesítésével kapcsolatos eljárási rendet.

(3) Felhatalmazást kapnak az illetékes miniszterek, hogy a pénzügyminiszterrel egyetértésben szabályozzák az áruk nemzetközi forgalmát is érintő, a vámkezeléshez kapcsolódó korlátozó rendelkezéseiket.

(4) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszterrel együttes rendeletben szabályozza

a) a vámszervek, valamint a növény- és állategészségügyi hatóságok együttműködését,

b) a határmenti gazdálkodás keretében a vámhatáron átszállított áruk körét és az átszállítás feltételeit.

(5)¹⁵⁸ Felhatalmazást kap a gazdasági miniszter, valamint a pénzügyminiszter, hogy a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszterrel egyetértésben együttes rendeletben szabályozza az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) keretében kialakított, a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó Marrakesh-i Egyezmény Mezőgazdasági Megállapodásának 5. Cikke szerinti speciális piacvédelmi vámpótlék kivetését.

¹⁵⁷ A 212. § (2) bekezdésének *k*) pontját az 1997. évi L. törvény 67. §-a iktatta be.

¹⁵⁸ A 212. § (5) bekezdését az 1998. évi IX. törvény 5. § (2) bekezdés *b*) pontja iktatta be.

*1. számú melléklet
az 1995. évi C. törvényhez*

A nem kereskedelmi forgalom egyes szabályai

1.¹⁵⁹ Nem kereskedelmi mennyiségű a vámáru behozatala, illetve áru kivitele a természetes személy által külföldről behozott, külföldre kivitelre kerülő, valamint részére fuvarozó vagy posta közreműködésével külföldről ellenszolgáltatás nélkül beküldött, illetőleg megbízásból — fuvarozó vagy posta közreműködésével — külföldre ellenszolgáltatás nélkül kivitelre kerülő alábbi mennyiségben:

- szeszes italok: 1 liter szeszes ital, és
1 liter bor, és
5 liter sör
- dohánygyártmány: 500 db szivarka, vagy
100 db szivar vagy
500 g dohány
- kávé, tea, kakaó, továbbá valamennyi fűszernövény és keveréke — kivéve a fűszerpaprika és keveréke — 1-1 kg
- egyéb árukból: 5 000 Ft-ig fajtánként 10 db
20 000 Ft-ig fajtánként 5 db
50 000 Ft-ig fajtánként 2 db
50 000 Ft felett fajtánként 1 db
- gépjármű: családonként 1 db/év

Az itt felsorolt „egyéb áruk”-ra meghatározott mennyiségi korlátozás az áru kivitele esetén csak akkor érvényesül, ha azok kereskedelmi forgalmára mennyiségi korlátozást tartalmazó előírás van hatályban.

2.¹⁶⁰ Az e törvény végrehajtási rendeletében rögzített értékhatárt meghaladó egyedi értékű vámáruk/árúk — a 3. pontban említett kivétellel — csak akkor vámkezelhetők, ha azokra az áruknak, szolgáltatásoknak és anyagi értéket képviselő jogoknak a kiviteléről és behozataláról, illetve az ezekkel kapcsolatos tevékenységi engedélyezésről szóló jogszabályok nem tartalmaznak korlátozó feltételeket, továbbá, ha azok forgalmára mennyiségi korlátozást tartalmazó egyéb előírások nincsenek hatályban. Az ilyen jogcímen vámkezelt vámárukra a kereskedelmi forgalomban érvényes vámterheket kell kiszabni. Az e pont alapján természetes személy részére vámkezelt vámáruk mennyisége sem haladhatja meg az 1. pontban, illetve e törvény egyéb rendelkezéseiben rögzített mennyiségi keretet.

3.¹⁶¹ A nem kereskedelmi forgalomban behozott gépjárművet a kereskedelmi forgalomban érvényes vámteherrel kell vámkezelni.

¹⁵⁹ Az 1. számú melléklet 1. pontja az 1998. évi XVII. törvény 1. §-ával megállapított szöveg.

¹⁶⁰ Az 1. számú melléklet 2. pontja az 1997. évi L. törvény 68. §-ával megállapított szöveg.

¹⁶¹ Az 1. számú melléklet 3. pontjának második mondatát az 1997. évi CIII. törvény 84. § (8) bekezdése hatályon kívül helyezte.

4.¹⁶² Az 1—2. pontban foglaltakon túlmenően természetes személy részére vámkezelhetők azok az áruk is, amelyek

a) devizajogszabályok szerint vagyoni értéknek minősülnek, és amelyek kivitelét, behozatalát ezen jogszabályok lehetővé teszik, vagy

b) a vámjogszabályban meghatározott értéket meghaladják, de azok vámkezelését ideiglenes kivitelben, visszahozatali kötelezettséggel kéri.

5. A nem kereskedelmi áruforgalomban behozott, beküldött vámáruk, kivitelre kerülő áruk vámkezelésekor alkalmazandó okmányokat, kedvezményeket és a részletes eljárási szabályokat e törvény végrehajtási rendelete határozza meg.

*2. számú melléklet
az 1995. évi C. törvényhez*

A fuvarozóvállalati és a postai alkalmazottak, valamint a határforgalom lebonyolításában és ellenőrzésében résztvevők vámjogi kedvezményei

I. Külföldön közlekedő magyar vízijármű személyzetének vámjogi kedvezményei

1.¹⁶³ A külföldön közlekedő magyar vízijármű személyzete (beleértve a hajótermi személyzetet is), továbbá a külföldi vízijármű magyar személyzete az 5. pontban meghatározott mennyiségű vámárukat vám- és engedélymentesen hozhatja be, ha egy naptári év alatt a behozott vámáru mennyisége az ott felsorolt mennyiséget, értéke pedig az e törvény 12. §-ának (4) bekezdése alapján meghatározott értékkeretet nem haladja meg.

2. A 30 napot meg nem haladó külföldi szolgálat esetében — az évi keret terhére — a külföldön eltöltött napokra kifizetett járandóság (napidíj, zsebpénz) ötven százaléka erejéig vásárolt, legfeljebb azonban az I/1. pontban meghatározott évi értékkeret tíz százalékát meg nem haladó értékű vámáru — beleértve az ezer forintot meghaladó egyedi értékű tartós használati tárgyakat is — hozható be vámmentesen. A hajózási alkalmazott részére kifizetett járandóság összegét a vízijármű parancsnokának kell igazolnia.

3. A 31—120 nap között eltöltött külföldi szolgálat esetében legfeljebb az évi keret ötven százalékának megfelelő értékű vámáru, 120 külföldön eltöltött nap után pedig az I/1. pontban meghatározott teljes évi keretnek megfelelő értékű vámáru hozható be vámmentesen.

¹⁶² Az 1. számú melléklet 4. pontja az 1998. évi XVII. törvény 2. §-ával megállapított szöveg.

¹⁶³ A Magyar Közlöny 1996. évi 38. számában közzétett helyesbítésnek megfelelő szöveg.

4. Az I/2. és az I/3. pontban meghatározott vámkedvezmény alkalmazása szempontjából lehetőség van legfeljebb kétévi vámmentes keret összegének az összevonására.

5. Az I/1. pontban meghatározott évi értékkeret terhére egyes áruféleségekből vámmentesen, havonta — a gépkocsi kivételével — az 1. számú melléklet 1. pontjában meghatározott mennyiségű vámárúkat vámkezelhetők.

6. A vámmentes értékhatárt meghaladó értékű vámárúkat vámfizetés mellett az 1. számú mellékletben írtak alkalmazásával vámkezelhetők.

II. Egyéb fuvarozóvállalati és postai alkalmazottak vámjogi kedvezményei

1. Vámmentesek a közforgalmú fuvarozóvállalatnak és a postának az államhatárt szállítóeszközön való szolgáltatás teljesítés miatt átlépő — ideértve, az igénybe vett szállítóeszköztől függetlenül, a szolgálatteljesítésből történő hazatérés esetét is — alkalmazottai által behozott, nem kereskedelmi jellegű vámárúkat, ha azok értéke havonta az I/1. pontban rögzített évi keret öt százalékát nem haladja meg. E rendelkezés alkalmazása szempontjából fuvarozóvállalati és postai alkalmazottnak tekintendők a következők:

— az autóközlekedési vállalatok és egyéb fuvarozó vállalatok gépkocsivezetői, a menetrend szerinti járatokon közlekedő jegyvizsgálók, a MALÉV hajózó személyzete, a GYSEV osztrák vonalszakaszain dolgozó pályamunkások;

— a hálókocsi jegyvizsgálók, a vasúti étkezőkocsi személyzete; a MÁV és a GYSEV alkalmazottai (így különösen: vonatszemélyzet, vonat átvevők, vonat- és mozdonyvezetők, kocsilakatosok);

— a mozgópostai alkalmazottak.

2. A megállapított havi vámmentes keretet, legfeljebb hat hónapra — a IV/1. pont kivételével — összevontan is igénybe lehet venni. Összevonni csak azoknak a hónapoknak igénybe nem vett vámkedvezményét lehet, amelyekben tényleges külföldi munkavégzés történt.

3. A vámmentes kereten felüli áruérték után vámot kell kiszabni és beszedni. A kiszabott vám megfizetésére a 128. §-ban foglaltakat kell alkalmazni.

III. A határforgalom lebonyolítását és ellenőrzését külföldi szolgálati helyen végzők vámjogi kedvezményei

A határforgalom lebonyolítását és ellenőrzését külföldi szolgálati helyen végzők a havonta rendszeresen kapott külföldi fizetőeszköz fele összegét meg nem haladó értékű, nem kereskedelmi mennyiségű árukat hozhatnak be vámmentesen.

IV. Közös szabályok

1. Az I—II. pontban meghatározott személyek jogosultak gépkocsi vásárlására akkor, ha külföldi napidíjuk meghatározott részét előtakarékoság címén befizetik és a részükre járó mindenkori vámkedvezmény ötven százalékát veszik csak igénybe. E feltételek fennállása esetén a gépkocsi az előtakarékoság bejelentésétől számított

a) legalább háromszázhatvanhat külföldi szolgálati nap esetén a Vámtarifa vámtételeinek ötven százalékos mérséklésével,

b) legalább hétszázharmincegy külföldi szolgálati nap esetén vámmentesen vámkezelhető.

2. Az I—III. pontban foglaltak szerinti vámkezelést írásbeli árunyilatkozással kell kérni. Az I—III. pont alkalmazásában kereskedelmi mennyiség fogalma szempontjából az egyes áruféleségekből az 1. számú melléklet 1. pontjában meghatározott mennyiséget kell évenként, illetőleg tárgyhavonként figyelembe venni. A kereskedelmi mennyiség miatt nem vámkezelhető árukat értékesítésre kell felajánlani.

A Gazdasági Minisztérium

p á l y á z a t i f e l h í v á s a

a 2000. évi Nemzeti Minőségi Díj elnyerésére

A Gazdasági Minisztérium pályázatot hirdet a 2000. évi Nemzeti Minőségi Díj elnyerésére.

A pályázat célja

A pályázat célja — a miniszterelnök 3/1996. (VI. 19.) ME rendelete alapján — a minőségügyben kiemelkedő eredményt felmutató gazdálkodó szervezetek tevékenységének elismerése.

Pályázati feltételek

Pályázatot nyújthat be bármely, Magyarországon bejegyzett, termelő és szolgáltató szervezet a kereskedelmi társaságok, a jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodó, költségvetési és szakmai, illetve tanácsadó szervezetek kivételével. Nem pályázhatnak a korábbi évek Nemzeti Minőségi Díj nyertesei.

A pályázat benyújtása

A pályázat elkészítéséhez és benyújtásához szükséges jelentkezési lap és a részletes, valamennyi szükséges információt tartalmazó pályázati útmutató 2000. április 10-től beszerezhető a Magyar Ipari és Kereskedelmi Minőségfejlesztési Központban (1063 Budapest, Munkácsy Mihály u. 16.; telefon/fax: 332-0362, 331-7549).

A pályázat önértékelésen alapul, amelynek elkészítése érdekében a Minőségfejlesztési Központ egynapos költségtérítéssel felkészítést, konzultációt biztosít a pályázók számára igény szerint 2000. május 3-án, 18-án és 24-én. A pályázati felkészítésen való részvétel jelentkezési határideje a kiválasztott időpontot megelőzően 10 nappal.

A pályázati szándékot 2000. június 2-ig jelezni kell a Minőségfejlesztési Központnak. A pályázati anyagot legkésőbb 2000. június 26-án 16 óráig kell benyújtani 10 példányban a Minőségfejlesztési Központba.

A pályázat benyújtásával egyidejűleg a Minőségfejlesztési Központ 11644006-04459300-44000009 számú számú számára „Nemzeti Minőségi Díj” megjelöléssel be kell fizetni a pályázat eljárási díját, amely

— 250 főnél kevesebb dolgozói létszámú gazdálkodó szervezet esetén 100 000 Ft+ ÁFA,

— 250 fő és e feletti dolgozói létszámú gazdálkodó szervezet esetén 300 000 Ft+ ÁFA.

A pályázatok elbírálásának rendje

A beérkezett pályázatokat a Nemzeti Minőségi Díj Bizottság bírálja el, szakértők bevonásával. A Bizottság javaslatát a gazdasági miniszter terjeszti döntésre a miniszterelnök elé. Összesen négy díj ítéhető oda a termelő és szolgáltató vállalatoknak, vállalkozásoknak. A pályázatok értékelése és a döntési folyamat során nyert üzleti információkat a közreműködők bizalmasan kezelik.

A nyertesek oklevelet és névre szóló képzőművészeti kisplasztikát kapnak teljesítményük elismeréseként, amelyeket a miniszterelnök ünnepélyes keretek között 2000. novemberében nyújt át. A nyertesek jogosultak ezt a tényt dokumentumaikon, reklámanyagaikon feltüntetni.

A díjazottak névsora megjelenik a Magyar Közlönyben.

Gazdasági Minisztérium

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal elnökének közleménye

a személyi jövedelemadó meghatározott részének felhasználásáról rendelkező magánszemély nyilatkozatára igényt tartó egyház részére történő technikai szám kiadásáról

A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló — módosított — 1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Tv.) 11. § (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal a Tv. 4/A. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kedvezményezett részére a következő technikai számot adja:

Sor-szám	Kedvezményezett	Technikai szám
1.	Krisztus Kegyelme Gyülekezet	0901
2.	„Igazság Oszlopa” Teljes Evangéliumi Keresztény Egyház	0918
3.	Ósmagyar Egyház	0925
4.	Életenergia Közössége Független Szellemi Rend	0949
5.	Magyarországi ZEN Közösség	0932

*Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal
elnöke*

Az Országos Rendőr-főkapitányság Közbiztonsági Főigazgatóságának közleménye

A rendőrség — az eddig közzétetteken kívül — a következő gépjármű törzskönyveket körözi:

248324A
293376A
326164A
187096A
406347A
487315A
023648A
583220A
496358A
372268A

ORFK Igazgatásrendészeti Főosztály

A Magyar Szocialista Munkáspárt 1999. évi pénzügyi zárómérlege

Forintban

A) Tényleges bevételek

1. Tagdíjak	48 730
2. Állami költségvetésből származó támogatás	—
3. Egyéb hozzájárulások	
a) Magánszemélyektől	80 200
b) Szervezettől	37 271
4. A párt propagandatevékenységéből	<u>48 219</u>
Összes bevétel	214 420

B) Tényleges kiadások

1. Hozzájárulások juttatása	—
2. Személyzeti költségek	—
3. Általános költségek	
a) Épületek fenntartása, közüzemi díjak	79 617
b) Adminisztrációs és postai költségek	44 777
c) Különféle költségek	33 821
4. Sajtó- és propagandaköltségek	<u>34 000</u>
Összes kiadás	192 215

C) Tényleges pénzügyi helyzet a gazdasági év végén

Bevételek a gazdasági évben	214 420
Kiadások a gazdasági évben	192 215
Többlet (hiány) a gazdasági évben	22 205
Halmazott többlet (hiány) az előző gazdasági évben	19 967
Halmazott többlet (hiány) a gazdasági év végén	42 178

*Egedi Sándor s. k.,
gazdasági vezető*

**A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Tolna Megyei Földművelésügyi Hivatalának
(7100 Szekszárd, Augusz Imre u. 7.)**

h i r d e t m é n y e

Az FVM Tolna Megyei Földművelésügyi Hivatala — a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 4/B. § (5) bekezdése alapján —

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

tart a Titamente Mezőgazdasági Szövetkezet, Magyarkeszi használatában levő, részarány-földtulajdonnak megfelelő földek kiadása céljából.

A sorsolás helye: Magyarkeszi, Köztársaság u. 6—8., Művelődési Ház

A sorsolás ideje: 2000. május 9., 10 óra.

A sorsolásra kerülő földrészletek adatai:

Település: Füged

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0247/3	szántó	1,3029	19,1	1910/3000 rész
0249	szántó	27,2594	30,00	3000/77 888 rész
0254/1	szántó	0,8414	10,00	1000/3001 rész
0256	szántó	23,6099	645,01	
0257	erdő	0,5906	3,48	
0296/2	szántó	1,9050	51,24	
0307	gyep	0,8916	17,03	
0308/1	szántó	1,4040	37,77	
0309/1	gyep	0,6510	12,43	
0309/2	nádas	1,3109	17,30	
0311/1	gyep	1,5093	28,83	
0314/2	gyep	0,1220	2,33	
0314/3	gyep	0,7188	13,73	

Település: Magyarkeszi

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
03/4	erdő	0,0798	0,47	
03/5	gyep	0,2176	2,72	
03/6	szőlő	0,4015	16,74	
03/7	gyep	0,2512	3,14	
06/2	gyep	0,3152	7,66	
014/2	szántó, gyep	2,3450	58,70	
015	gyep	2,3985	45,81	
016/2	szántó	0,7487	14,30	
016/5	szántó	0,4760	9,09	
016/7	szántó	0,3955	7,55	
016/16	szántó	0,4143	11,14	
016/20	szántó	0,5575	15,00	
016/22	szántó	0,2590	6,97	
016/27	szántó	0,2871	7,72	
016/29	szántó	0,0870	2,34	
016/32	szántó	0,2273	6,11	
016/36	szántó	1,7258	32,96	
017	erdő	1,0031	8,39	
022/8	erdő	0,2413	1,83	
022/10	szántó	0,6222	18,28	
028	erdő, gyep	2,3827	8,53	
034/6	gyep	2,8910	48,18	4818/8297 rész
034/10	szántó	0,9287	32,54	
034/19	gyep, szántó	94,2882	73,47	7347/172 189 rész
045/3	gyep	2,3997	68,87	
047/2	gyep	5,4352	112,31	11 231/16 786 rész

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
049	gyep	3,3195	95,27	
050/5	gyep, nádas, szántó	6,5039	151,64	15 164/17 164 rész
056/1	szántó	0,3408	2,39	
056/3	szántó	1,7395	12,18	
056/4	szántó	2,1367	14,96	
058/19	szántó	3,1529	60,22	
058/20	szántó	0,8639	16,50	
058/22	szántó	2,5615	48,92	
062/1	szántó	1,1303	30,41	
062/4	szántó	1,1962	22,85	
062/18	szántó	0,8729	6,11	
062/20	szántó	0,6187	4,33	
062/27	szántó	3,0673	21,47	
062/31	szántó	0,3225	2,26	
062/35	szántó	0,4262	2,98	
062/37	erdő, szántó	5,9540	75,34	7534/7652 rész
067/6	szántó	1,0317	21,76	
067/7	szántó	0,8567	19,44	
067/9	szántó	3,7390	83,85	
067/10	szántó	30,9541	352,84	35 284/62 431 rész
072/11	szántó	0,6461	17,38	
079/40	szántó	2,1494	25,36	
093/1	erdő	0,3704	2,19	
093/12	szántó	0,1932	5,20	
093/13	szántó	0,2269	6,10	
099	gyep	0,3046	8,74	
0104/3	szántó	1,9640	58,34	5834/7169 rész
0108/2	szántó	1,2797	24,17	
0112/9	gyep	0,1723	2,15	
0117/10	szántó	74,3180	8,57	857/26 6067 rész
0121/8	gyep	0,4738	5,92	
0121/11	gyep	0,4124	5,16	
0,121/17	szőlő, gyep	0,4960	10,57	
0,122	erdő, gyep	5,6558	28,58	
0,130	gyep	0,1935	1,35	
0140/12	szántó	29,9492	3,79	379/78 089 rész
0147/4	szántó	1,1151	3,16	316/3000 rész
0147/10	szántó, gyep	22,3788	2,91	291/74 867 rész
0149	gyep	1,9967	11,33	
0152/1	gyep	4,9020	157,32	
0152/2	gyep	2,9094	52,16	5216/7070 rész
0159/2	szántó	26,6501	10,00	1000/68 999 rész
0164/2	gyep	7,5956	12,15	1215/3266 rész
0164/4	gyep	0,8711	6,10	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0167/14	szántó	0,7575	14,47	
0167/20	szőlő	0,4781	13,29	
0169/4	szőlő	0,2998	8,33	
0171/23	szántó	3,7172	51,44	5144/9999 rész
0171/27	gyep	0,3545	2,48	
0175/11	erdő, gyep	0,3874	2,83	
0175/14	gyep	0,4594	3,22	
0175/17	gyep, szőlő, szántó	0,4445	1,24	124/984 rész
0175/18	szőlő, szántó	0,4855	1,56	156/1025 rész
0175/27	szántó	1,5409	29,43	
0176/15	gyep	0,3602	3,39	
0176/25	szántó	0,5308	14,28	
0181/1	erdő	12,5150	7,39	739/7187 rész
0190/4	gyep	0,2276	1,59	
0191	erdő, gyep	7,1768	22,74	2274/6076 rész
0196/5	szántó	88,7835	1265,94	12 6594/25 1611 rész
0197	gyep	1,4542	7,78	
0203	gyep, szántó	7,7993	199,89	
0204	gyep	0,3622	8,80	
0209	gyep, szántó	1,0174	28,90	
0212/3	gyep	1,8723	49,19	4919/5374 rész
0212/4	gyep	0,0716	2,05	
0212/5	gyep	0,1041	2,99	
0212/6	gyep	0,1454	4,17	
0212/7	gyep	1,0649	30,56	
0212/8	gyep	2,9275	84,02	
0212/9	szántó	0,4580	12,32	
0215/2	erdő, nádas	0,7412	7,51	751/853 rész
0216/6	szántó	0,6221	16,73	
0218	szántó, erdő	5,0321	37,25	
0221/4	nádas	4,3614	57,57	
0227/9	nádas	0,1673	2,21	
0232/2	szántó	0,7084	7,83	
0235	gyep	1,5067	36,61	
0237	szántó, gyep	7,5152	79,76	
0238/7	gyep	1,3041	24,91	
0239/1	gyep, szőlő	2,1322	43,77	4377/4849 rész
0241/3	szőlő	0,2123	2,65	
0241/7	erdő, szőlő, szántó	2,3476	22,41	
0241/9	szántó, erdő	0,4381	2,85	
0243	szántó, gyep, erdő	13,8010	220,97	
0246/4	szántó, gyep	2,2001	70,83	
0247/2	szántó	5,0194	106,30	10 630/11 952 rész
0252	szántó, erdő, gyep	33,4600	445,88	44 588/45 049 rész

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0255/1	szántó	1,1573	31,13	
0257	gyep	2,7529	52,58	
0258/2	szántó	1,1152	10,00	1000/3000 rész
0258/6	szántó	3,1371	15,44	1544/8439 rész
0259/2	gyep	4,9139	61,42	
0261/2	szántó, gyep	16,6362	52,60	5260/40 725 rész
0265/2	gyep	0,1997	1,40	
0266/3	erdő	0,3026	2,30	
0266/9	szántó, gyep	81,4065	2145,63	214 563/253 416 rész
0275/2	szántó	3,1193	9,82	982/8391 rész
0277/2	gyep	1,1143	13,93	
0278/3	szántó, gyep	1,9241	32,77	
0279	gyep	4,1502	79,27	
0286/2	erdő, szántó	1,5029	11,96	1196/3000 rész
0286/6	szántó	2,1273	10,00	1000/6000 rész
0286/20	szántó	10,2333	13,81	1381/25 186 rész
0287/5	szántó, gyep	0,5249	9,20	
0300/13	szántó	91,7174	0,48	48/280 334 rész
0309/6	szántó, gyep	3,1098	2,63	263/9354 rész
0309/11	szántó, gyep, erdő	197,7009	1727,3	172 730/483 270 rész
0316	gyep	2,0841	10,89	
0319/11	szántó	0,3317	8,92	
0324	gyep, erdő	0,7958	3,84	384/471 rész
0348/22	szántó	0,1746	2,06	
0350/2	szántó	0,7063	13,49	
0350/6	szántó	0,8830	16,87	
0350/14	erdő, gyep	2,3103	7,19	719/1694 rész
0350/18	gyep	0,4568	1,51	
0350/43	szántó	0,6859	13,10	
0350/47	erdő	1,6742	12,72	
0352/11	szőlő	0,4554	12,66	
0355/14	szántó, gyep	4,6209	96,92	
0359/10	szántó	0,8647	23,26	
0361/2	gyep, szőlő	0,5178	13,08	
0364/7	erdő, szántó, szőlő, gyep	7,7947	113,62	11 362/11 615 rész
0364/14	szántó	1,5247	41,01	
0365	gyep	0,1702	2,13	
19	beépítetlen	0,2564	9,36	
128	beépítetlen	0,0964	3,52	
191/2	szántó	0,1640	5,99	
192	beépítetlen	0,0254	0,93	
193	beépítetlen	0,1277	4,66	
194	beépítetlen	0,1644	6,00	
196	beépítetlen	0,1674	6,11	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
202	beépítetlen	0,5314	19,40	
349	gyep, nádas	5,6156	73,23	
350/1	beépítetlen	0,3543	12,93	
425/1	beépítetlen	0,9832	35,89	
425/3	beépítetlen	0,9994	36,48	
427	beépítetlen	0,2700	9,85	
879	kivett	0,1341	4,89	
1067	beépítetlen	0,1330	4,85	
1080	beépítetlen	0,0112	0,41	

Település: Ozora

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0178/2	gyep	0,2130	0,70	
0492/4	gyep	0,1489	1,04	
0505/11	gyep	0,2151	1,51	
0514/6	szántó	0,1651	3,15	

Település: Tamási

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0635/8	szántó	1,6481	44,33	

A sorsolás nyilvános, azon bárki jelen lehet.

A sorsolás a helyben szokásos módon is meghirdetésre kerül, ahol a részarány-tulajdonosok címlistája és AK jogosultsága megtekinthető.

A sorsolást megelőzően az érdekeltek egyezséget köthetnek. A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ez okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

Bea József s. k.,
hivatalvezető

K Ö Z L E M É N Y

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent az

**1990. ÉVI XCIII. TÖRVÉNY
AZ ILLETÉKEKRŐL
ÉS A KAPCSOLÓDÓ
FONTOSABB JOGSZABÁLYOK**

című, A/4 formátumú, 60 oldal terjedelmű kiadvány.

A kézirat lezárva: 2000. március 10.

Ára: 457 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a

**1990. ÉVI XCIII. TÖRVÉNY
AZ ILLETÉKEKRŐL
ÉS A KAPCSOLÓDÓ
FONTOSABB JOGSZABÁLYOK**

című kiadványt ..... példányban.

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házszám: .....

Az ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma: .....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés: .....

.....
cégszerű aláírás

K Ö Z L E M É N Y

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent az

**1973. ÉVI I. TÖRVÉNY
A BÜNTETŐELJÁRÁSRÓL
ÉS A KAPCSOLÓDÓ
FONTOSABB JOGSZABÁLYOK**

című, A/4 formátumú, 160 oldal terjedelmű kiadvány.

A kézirat lezárva: 2000. március 8.

Ára: 1176 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a

**1973. ÉVI I. TÖRVÉNY
A BÜNTETŐELJÁRÁSRÓL
ÉS A KAPCSOLÓDÓ
FONTOSABB JOGSZABÁLYOK**

című kiadványt ..... példányban.

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házszám: .....

Az ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma: .....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés: .....

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapok raszóló előfizetésiüket folyamatosan tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2000. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapraszeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítás szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezéséig követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levél cím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668.)

A 2000. évi lapárak

Magyar Közlöny	42 336 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	2 688 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	8 064 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	13 776 Ft/év
Bellügyi Közlöny	11 088 Ft/év	Pénzügyi Szemle	10 080 Ft/év
Cégek Közlöny	44 688 Ft/év	Ifjúsági és Sport Értesítő	2 016 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	10 752 Ft/év	Statisztikai Közlöny	5 712 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	7 728 Ft/év	Turisztikai Értesítő	5 040 Ft/év
Határozatok Tára	9 744 Ft/év	Úgyészségi Közlöny	3 024 Ft/év
Hivatalos Értesítő	6 384 Ft/év	Vízügyi Értesítő	5 376 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	7 056 Ft/év	Bányászati Közlöny	2 016 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	10 416 Ft/év	Magyar Közigazgatás	4 032 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	6 048 Ft/év	Élet és Tudomány	4 704 Ft/év
Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Értesítő	10 416 Ft/év	Ludové Noviny	1 008 Ft/év
Kulturális Közlöny	8 400 Ft/év	Neue Zeitung	2 016 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	8 736 Ft/év	Természet Világa	2 688 Ft/év
Szociális és Munkaügyi Közlöny	7 728 Ft/év	Valóság	3 024 Ft/év
Oktatási Közlöny	10 416 Ft/év		
Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	2 016 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen: Budapest VIII., Somogyi B. u. 6., 1394 Bp. 62. Pf. 357. Telefon: 266-9290/234, 235 mellék, fax: 318-6668. Éves előfizetési díja 2016 Ft áfával. A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2000. évi éves előfizetési díjai:

Önálló változat	36 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 12 000 Ft. (Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 1998—2000. évfolyamai jelennek meg CD-én az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Hatályos jogszabályok online elérése: a 3 naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.huc címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 42 336 Ft. Egy példány ára: 110 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 55 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

00.0587 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.